

A BRIEF ON

ELECTION CAMPAIGN FINANCE IN SRI LANKA

A BRIEF ON

**ELECTION CAMPAIGN
FINANCE IN SRI
LANKA**

First Edition

May 2017

ISBN 978-955-1281-80-9

Publisher

Transparency International Sri Lanka
5/1, Elibank Road, Colombo 05.

Phone: 0114369781

Fax: 011 2 501 707

E-Mail: tisl@tisrilanka.org

Web: www.tisrilanka.org

Author

Sankhitha Gunaratne

Printed by

Karunaratne & Sons (Pvt) Ltd.

No. 65 C, Thalgahavila Road,

Midellamulahena, Horana.

www.karusons.com

Copyrights © TISL

This publication may be reproduced by any organisation for use in public education activities, provided the source is acknowledged TISL is notified of such use. Commercial use and reproduction are prohibited.

CONTENTS

Introduction	07
Scope	08
Preface	09
Local Context	11
Political Context.....	11
A unique problem	11
Internal Party Context	12
Legal Context	12
The Election Commission	14
Options Available	16
Disclosure	16
Normative Ends Sought to be Accomplished.....	16
Transparency	16
Curbing undue influence	17
Fostering Competition	18
Who Discloses	18
What is Disclosed.....	19
When to Disclose	20
Who Disclosure is Made To.....	21
Threshold Exceptions	21
Hurdles	22
Donation Bans/Limits.....	23

Spending Limits	24
Issues with Imposing Spending Limits	25
Public Funding	28
Eligibility	29
Allocation.....	29
Enforcement	32
Country Examples.....	35
Donation Limits	36
Spending Limits	40
Public Funding	42
Recommendations.....	44

INTRODUCTION

A vibrant and participatory democracy presupposes the need for money in its political arena. In order to reach electorates and to make their message, policies and goals known effectively, political parties and candidates need access to sufficient funding.

The role of money in politics is never unproblematic. The unregulated use of finances could have an adverse impact on the carrying out of free and fair elections. The use of the election campaign process to launder illegal funds, the purchase of the allegiance of certain candidates or parties, the abuse of state resources, media patronage, favouritism by political party leaders towards wealthier candidates and the resultant loss of focus on policy priorities and the creation of an unequal playing field are some of the problems caused. New entrants to politics, the poor and the underrepresented are the invariable victims of such problems. The prejudice caused to certain segments of society due to these influences that should play no part in a democratic electoral process must therefore be prevented, ensuring more equitable representation in governing bodies.

The franchise is a core means through which the citizen exercises their sovereignty. A good electoral system must therefore include effective regulation of election campaign finance – as well as the larger scheme of political finance.

Transparency and regulation increase the integrity of the electoral process, informs voter choice by allowing them access to relevant information regarding a particular party or candidate and creates a level playing field for candidates and parties of different social milieu.

This paper seeks to discuss the issue of financing of election campaigns within the particular social, political and legal context of Sri Lanka, and draws parallels and lessons from comparative jurisdictions, with a view to enumerating the options and considerations that must be taken into account in assessing the need for a regulatory framework. The paper will be restricted to the financing and spending of political parties and candidates during elections, and will deal with direct financing, and to a limited extent, indirect financing.

This paper will outline the context in which election campaign financing regulation will have to be considered in Sri Lanka, and the four main mechanisms used internationally to regulate election campaign finances of political parties and candidates, drawing from regional international experience – disclosure, donation bans and limits, spending limits and public funding. It will then highlight areas of concern for consideration and propose limited recommendations on certain initial steps that may be taken.

It is important to note that the paper does not propose to deal with the broader issue of political finance. Furthermore, it does not seek to apply the regulations outlined contextually by recommending that a certain system should be the one to be used. It also does not attempt to make a choice of which monitoring authorities should be involved in this process.

The paper intends to set out broadly the principles that need to be considered in introducing regulations, in the belief that regulations for regulations' sake will be of use in achieving the ends sought to be achieved –such as transparency and accountability. The reader may find upon their own assessment that one system, or a combination of a few, may be best suited to accomplish these ends.

PREFACE

In the recent past there has been sporadic attention drawn to the spiralling campaign expenses of elected representatives in Sri Lanka. Underlying this spiral is a sense that opportunities within public life can only be afforded to those that can mobilise significant resources, incommensurate with the salaries provided to elected representatives. It is in this context that questions arise as to the source and legitimacy of funds that contribute to the largesse of Sri Lankan elections.

This campaign finance brief introduces four key methods of regulating and disclosing campaign finances, thereby working towards greater parity between contesting candidates. In light of the options available, this brief will support an on-going discussion on how best to initiate advocacy and necessary reform on campaign finance.

One of the key recommendations of the brief is the need for disclosure of campaign contributions as a necessary first step. This will ensure that the interests of those supporting candidates is publicly disclosed prior to an election and on an annual basis for non-election cycle contributions. This is particularly advisable in light of the already established practice of annually disclosing assets and liabilities of elected representatives.

In preparing this brief, I would like to acknowledge the tireless efforts of the TISL team, in particular the research and writing of Ms. Sankhitha Gunaratne and the coordination efforts of Ms. Sashee de Mel. I would also like to thank the International Foundation for Electoral Systems (IFES) and Dr. Magnus Ohman for their expedient support in reviewing and providing feedback.

Asoka Obeyesekere

Executive Director

Transparency International Sri Lanka

March 2017

Political Context

Having gone through several major changes including the end of a three-decade long war and the formation of a unity government between the two major political parties for the first time, Sri Lanka is in a unique position; one that calls for political compromise and delivery on promises made on a good governance mandate due to the precarious position it is in. The proposed constitutional reforms and other legislative and policy changes – including the introduction of a landmark Right to Information law recently¹ - taking place in various sectors have a heavy focus on the prevention and apprehension of corruption.

The public's demand for clean politics has been clearly demonstrated in recent elections. What remains to be seen is whether there exists a bona fide political will to implement a system that is in the best interest of the country.

It is necessary, therefore, to consider the broad mechanisms available for the regulation of campaign finance.

A unique problem

The regulation of campaign finance is problematic for two reasons.

The first issue is that political parties and candidates are private entities and are also persons who receive a certain degree of financial support from the State.² Even though they are private entities, they seek to be elected by the vote of the people, and therefore must be liable to the scrutiny of such voters, as they make a choice of whether to vote for a particular candidate based on whether their

1 Political parties and candidates are not liable to information requests as per the provisions of Act No 12 of 2016. However, the Election Commission may be liable to respond to RTI requests under the law, depending on the information requested.

2 Parliamentary Elections Act, No. 1 of 1981 (as amended), Section 127.

interests will be represented and whether such candidate is being unduly influenced – which would result in a conflict of interest.

The second is that the introduction of a regulatory framework would have to be set in motion by the very entities that would be the subject of such regulation. Such entities would have the freedom and authority to decide the details of the laws that would govern them, and would decide the financial support given to the body that would enforce such laws.

Internal Party Context

Political parties in Sri Lanka – and perhaps in most parts of the world – are known to be undemocratic, and remain outside the purview of state control. An open, accountable and participatory process in financial and other decision-making is therefore a relatively new concept to adapt to. Each political party would have its own reasons for resistance of a regulatory framework.

Legal Context

Sri Lanka was a very early signatory to the United Nations Convention Against Corruption (UNCAC) of 2003 - which came into force in 2005 - which compels State Parties to consider the adoption of legislative and administrative measures to enhance transparency in the funding of election candidates and political parties. In the 19th Amendment to the Constitution, Sri Lanka in Article 156A(c)³ enshrined the need to adopt measures to implement the UNCAC and other international Conventions relating to the prevention of corruption. It would appear, therefore, that Sri Lanka is – or needs to be - on the path to a considered regulatory mechanism for political finance.

The New Delhi Declaration on Political Finance Regulation in South Asia, made on December 16, 2015 has also laid out the principles

---

³ Introduced by the 19th Amendment to the Constitution of Sri Lanka, certified on 15th May, 2015.

and practices to be considered in introducing political finance regulations, both during elections and otherwise.⁴

Thus far, Sri Lanka has no restrictions whatsoever on the amount of contributions that may be made to parties or candidates, nor with respect to spending. No measures have been taken thus far to seriously consider rules for transparency in such matters.

During parliamentary elections, there is limited public funding available to political parties that have gained at least 1% of the vote in an electoral district in the preceding election. Parties are entitled to public funding of 50 cents per vote, allocated based on the votes obtained in the preceding election. Every political party or independent group are upon application permitted to use a total period of 45 minutes on radio and 45 minutes on TV.⁵ Free postage is available to secretaries of political parties, to disseminate election-related material.

The Declaration of Assets and Liabilities Law No. 1 of 1975⁶ makes it mandatory for candidates nominated for elections to make declarations of assets and liabilities. However, it is only within three months of obtaining nominations that a candidate is obligated to submit their declaration of assets and liabilities. Invariably, such date falls beyond the date of the elections, creating an anomaly where those liable are no longer candidates when their declarations fall due. This also robs citizens of the opportunity to make a decision regarding who to vote for, based on their declarations of assets and liabilities.

---

4 Found at http://eci.nic.in/eci_main1/current/IIIDEM-Files/NewDelhiDeclaration2015_06012016.pdf accessed on 12th September, 2016.

5 Section 157, Parliamentary Elections Act No. 1 of 1981 as amended by the Parliamentary Elections (Amendment) Act, No. 58 OF 2009.

6 Section 2(dc)

The Election Commission

The Election Commission in Sri Lanka is set up by the provisions of the Constitution, and has wide powers to ensure that free and fair elections are held,⁷ including the power to issue directions to prevent the misuse of public property⁸ and guidelines to any broadcasting or telecasting operator or any proprietor or publisher of a newspaper.⁹ It has a mandate to exercise all powers stipulated under the laws governing elections and referenda.¹⁰

While this Commission has in the past at times proved itself to be a formidable entity in promoting the values of open government in elections, its nature depends largely upon the individuals who hold office.

Interestingly, political parties in Sri Lanka are required by law to disclose annual accounts to the Election Commission.¹¹ In practice, this has not translated into any sanctions for political parties that do not file such accounts – except intermittently - resulting in ineffective regulation. Furthermore, there does not seem to be any diligent scrutiny of the accounts that are filed for discrepancies or illegal activities. While the mechanism that is already in place may be used to effectuate better oversight of political parties via disclosure, there needs to be provision for monitoring specifically related to election campaigns.

The Commission has the most relevant mandate in relation to the conduct of elections. Furthermore, it has in its Strategic Plan¹² identified the introduction of campaign finance regulation as one of its key goals. In this context, and given the Commission's broad powers in terms of election-related laws, the Commission appears

7 Article 103(2) of the Constitution.

8 Article 104B (4) (a) and 104B (5)(c)(i) of the Constitution.

9 Article 104B(5) of the Constitution.

10 Article 104B(1) of the Constitution.

11 Section 7(4)(c) of the Parliamentary Elections Act, No. 1 of 1981 as amended by the Parliamentary Elections (Amendment) Act, No. 58 OF 2009.

12 For the years 2017-2020.

to be the natural choice as a regulatory and management body for the purpose of regulation. However, it may be useful to consider the possibility of involving the Auditor-General or the Commission to Investigate Allegations of Bribery or Corruption (CIABOC) as part of the regulatory process.

The context outlines above bring into sharp focus the need for a good understanding of the local context and political culture within which regulation is sought to be introduced, and for participation of key stakeholders in such a process. Regulations cannot be ‘imported’, nor introduced in a vacuum. While targeting an ideal regulatory framework, any proposed system must be one that can be enforced, and will not be dismissed or ignored. Disclosure, and therefore transparency, needs to be the basis upon which a system is developed and implemented. It is a prerequisite for a regulatory system to work, and must form the minimum standard which must be advocated for.

The political leadership has recently declared a commitment to the introduction of legislation to govern campaign finance.¹³ The Election Commission has identified the regulation of campaign finances as a goal for the next three years.¹⁴ However, it is unclear - and indeed doubtful - that any serious study of comparative norms and lessons are being taken into account in doing so.

---

13 The Minister of Provincial Councils and Local Government has recently requested that certain civil society organizations together with the Election Commission should draft a law to deal with this issue.

14 Goal 3, Strategic Plan of the Election Commission 2017-2020.

Disclosure ¹⁵

One of the primary and initial methods of regulating election campaign finance is the compel disclosure of finances of electoral candidates or of political parties. As referred to above, even the UNCAC obligates State parties to consider the adoption of measures to ‘enhance transparency in the financing of political parties and candidates.’¹⁶ Indeed, disclosure is critical to ensure compliance of the other regulatory systems, such as spending limits and public funding.

The issue of disclosure begs the questions of who discloses what to whom and when. As in the other cases and more so here, enforcement plays a pivotal role. A comprehensive but poorly enforced disclosure system would cause more harm than good to the system.

Normative Ends Sought to be Accomplished

The system of disclosure that should be adopted would depend on the normative ends that drive the introduction of such a system. Better transparency, curbing undue influence, and creating healthy competition are ends that could form the basis of a disclosure mechanism.

Transparency

If transparency is the end goal, the timing of disclosures, the amount of detail contained therein, and the amount of effort put into dissemination by the entity disclosures are made to, play an important role.¹⁷

15 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems.

16 “Each State Party shall also consider taking appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to enhance transparency in the funding of candidatures for elected public office and, where applicable, the funding of political parties.”

17 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems. P.35

The timing has to be such that the information reaches voters in a timely manner that would facilitate the decision-making process before elections. This by no means detracts from the importance of disclosures post-election, towards ensuring transparency in election campaign financing.

Providing information about who the donors are is important. The role of the entity receiving disclosures would be to ensure that information disclosed would be processed to machine readable formats and other methods that could help convey the message as quickly and easily as possible.

Curbing undue influence

Undue influence is defined as when ‘A person is overpowered and he is induced to do or forbear an act which he would not do or would do if left to act freely.’¹⁸ This can take place by the provision of money as part of an election campaign to help a candidate or party win, or as bribes between elections. The influence of donations by wealthy interests would mean that a certain issue could take priority in the election over others that apply to the constituency at large. Another way that the integrity of the process could be compromised is by a candidate or political party having access to State resources. These resources could be utilized to influence voters through unfettered access to media, promised jobs, contracts or patronage in return for votes (vote buying) – known as the abuse of incumbency.

Disclosure of election campaign finances would, if observed and enforced adequately, be a means by which such conduct could be arrested through public and regulatory scrutiny.

---

18 Black's Law dictionary, 5th edition, 1979.

Fostering Competition

In order to ensure that healthy competition is created between parties and candidates, there must exist a level playing field. The problem could either be that a party or candidate may not have enough resources to reach the electorate with their message, or that another competitor has access to so much money that their voice is drowned out. ‘Levelling’ the playing field could thus mean the eradication of all inequality or ensuring sufficient access to resources.

The mechanism of introducing a comprehensive disclosure system plays a vital role here.

Who Discloses

Whether it should be the party or the candidate who bears the onus of disclosing would depend on which entity acts as the conduit for funding, and on the electoral system.¹⁹ However, it must be borne in mind that if one or the other only were disclosed, the other would be an ideal method through which to surreptitiously channel funding. Therefore, both must be subject to disclosure requirements.

Accounts disclosed must ideally be independently audited by the party or candidate prior to submission. Keeping track of finances would be made easier if political parties and/or candidates were to accept funding through a single banking account. This could vary depending on the type of election and the means of regulation.

A complementary approach to ensuring compliance is to encourage reporting by the donors to elections campaigns, thereby creating a mechanism to corroborate the disclosures of parties and candidates. One method of doing this is to provide tax incentives to those who donate to electoral campaigns.²⁰ This method will only be successful where people are willing and accustomed to paying taxes.

19 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.28.

20 Michael Pinto-Duschinsky (2002) ‘Financing Politics: A Global View’, Journal of Democracy, vol.13, no.4. Electoral Commission UK ‘The Funding of Political Parties Background Paper 2003’

The objective that disclosure seeks to achieve is the guaranteeing of electoral integrity, and is less about enhancing voter choice, which also could be an ancillary result. It is about enhancing transparency in the electoral process, promoting personal integrity among candidates and increasing accountability of political parties.

Regular reporting by political parties and candidates is advised in order to achieve systematic, accurate and useful disclosures.

What is Disclosed

Income, expenditure on election campaigns, assets and liabilities should ideally be disclosed. Income should denote who the donors were, how much was donated, to whom and for what purpose. Expenditure disclosed must include all spending on election campaigns. Assets and Liabilities of the parties and candidates should also form a part of the disclosures.

Disclosures could ideally include the name, address and employer of the donors to campaigns, subject to any threshold that may be introduced.²¹ A further essential requirement would be to disclose non-financial contribution at their market value. This is a decision that would have to be made based on the ends sought to be achieved. Instances where generous discounts are given to certain parties or candidates at rates that are not commercially practiced would also have to be disclosed.

It may be argued that Sri Lanka – having a system of annual disclosures of Assets and Liabilities of its Members of Parliament and candidates for elections – has indeed already in place some of the disclosure elements necessary. However, it needs to use the existing system or a new one in a meaningful manner to increase transparency and accountability in the system.

---

21 see.p. 21 below.

When to Disclose

Another important consideration is what period is covered in the disclosure or reporting requirement. The period must be decided upon bearing in mind that parties or candidates may advance or delay acceptance of donations or expenditures until after elections day or before, based on the period covered by such requirement.

The success of a disclosure regime lies in informing parties or candidates that such disclosure is required, in time for them to ensure that records of transactions are retained in a manner conducive to subsequent disclosure.

At what point the disclosures must be made would be decided based on what activities it seeks to encompass. The decision must be based on reasonableness and feasibility of the regime. Ideally, candidates and parties should disclose in time for voters to make a decision,²² and throughout the electoral cycle.²³ Admittedly, this would not be an easy system to introduce and enforce in all elections – with the exception of the Presidential Election where it may be possible due to the fewer number of candidates.

However, given the context of very poor follow up-mechanisms in Sri Lanka, and given the need to inform voters of the nature of campaigns before they vote, reporting during elections - even if it were to be limited only to disclosure of donations, to be followed up by expenses after elections – would be the best option to introduce in a system commencing regulation of election campaign finances in Sri Lanka.

---

²² Not too close to the election.

²³ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.34 including Assets Liabilities Declarations, bank accounts etc.

Who Disclosure is Made To

Disclosure maybe to a government regulator or an independent body. In Sri Lanka, an option for monitoring election campaign financing would be the Election Commission.

It is important to note that information disclosed must reach the public in order to have its twin effects of ensuring electoral integrity and of informing voter choice. It may reach the public in three ways: though freedom of information(FOI) laws,²⁴ the printing of Gazettes, or through the internet and other media.²⁵ The authority that disclosures are made to must make every endeavor to ensure that this information is made available proactively and in an accessible manner, without leaving people to have to resort to FOI laws.

Non-governmental organizations and other activists can play an important role here, in aggregating, compiling and analyzing information so obtained into meaningful digestible chunks for public use and consumption.²⁶

Threshold Exceptions

It may be useful in the interest of expediency in the face of absence of resources on the part of candidates, parties and of the administration, to allow certain exceptions to the disclosure rule. An option is to provide a threshold contribution over which full disclosure would have to be made. Countries such as Ireland and Russia use thresholds beyond which disclosure must be made.²⁷ The threshold in international experience varies from a 100 USD

---

²⁴ See note 1 above.

²⁵ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.33.

²⁶ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.33.

²⁷ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.30.

in Afghanistan to 8000 USD in the United Kingdom.²⁸ The risk of having a threshold, of course, is that larger donors would break up their donations into smaller parts to avoid detection.

Hurdles

One of the first steps to setting a disclosure system in place is the establishment of an independent regulator who is insulated from the political process to the extent possible, and does not have to depend on such for appointment, resources, etc. A particular challenge in this regard is that it is members of political parties themselves, as legislators, that hold the power to enact laws governing the regulatory system.²⁹

Another hurdle is the abuse of disclosure by parties or candidates in power to target opposition.

The preceding enumeration serves to demonstrate the need for a comprehensive disclosure framework as a prerequisite for free and fair elections that enhance voter choice. It would complement, and indeed be a core component of any other regulatory mechanism such as spending limits and public funding, if they were to be introduced. Without a comprehensive disclosure framework, it cannot be ascertained whether other mechanisms such as spending and contribution limits are being observed.

However, disclosure by itself will not be the solution to the problems caused by money in election campaigns. Disclosure would merely be the tool providing the information with which other individuals or groups such as civil society organizations must then continue their work with diligence and commitment. The causes such as transparency and accountability will only be served if they are championed effectively.

---

28 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.35.

29 Refer 3.2 above.

It must be borne in mind that a good disclosure framework must be designed with buy-in from relevant stakeholders in order to be relevant, as well as to be effectively enforced. The system may need to evolve over time to adapt itself to challenges.

Donation Bans/Limits

The objective of imposing limits or bans on the amount people or entities can donate is to prevent undue influence on the political process by using donations, as it has the potential to cause serious damage to the system. It can undermine democracy in a significant way.

Different entities can exert different types of influence. Foreign entities can be barred from making contributions because it can subvert the sovereignty of a country through foreign influence. Corporations may be banned from donating to ensure the independence of candidates from certain special interests, while corporations with government contracts may also be banned as it can incentivize contributions for the wrong reasons. Public or part-public entities should not be allowed to contribute, as it may be an abuse of public resources. Anonymous sources may also be prevented from contributing in the interest of transparency of the political process. Indirect donations and anonymous donations would have to be banned or limited since the other sectors cannot be monitored otherwise.³⁰

The usual practice is not to ban private donations to campaigns, as such donations are an essential component to ensure that political parties have popular support. Delinking political parties from its support base is ill-advised, and may also incentivize hidden donations.³¹

---

30 Ed. Falguera, E., Jones, S. and Ohman, M, Funding of Political Parties and Election Campaigns: A Handbook on Political Finance, Institute for Democracy and Electoral Assistance, p.21.

31 Ed. Falguera, E., Jones, S. and Ohman, M, Funding of Political Parties and Election Campaigns: A Handbook on Political Finance, Institute for Democracy and Electoral Assistance, p.21.

Limiting donations is another approach that is adopted. This approach does not aim to reduce a certain type of influence, but to reduce the possibility of any one source having undue influence upon the process. Limits may be imposed on contributions to parties or to individual candidates.

The level at which donation limit is set plays a major role in its success. While setting a high limit will have no effect on the system, a level that is too low can cause people to use alternative means to contribute, undermining its purpose.

An ideal limit would be one that is sufficient to achieve the goals sought to be achieved by setting the limit, while allowing political parties and candidates to raise sufficient funding from diverse sources, without dependency on large donations.

Special caution must be had in introducing contribution bans or limits, as they are extremely difficult to enforce, and often force donors to resort to illicit means. It is important to note that such tactics to avoid detection would have a negative impact upon transparency.

Spending Limits

Unregulated campaign finance can create disparity. A spending limit may need to be imposed on candidates or political parties in order to assure fair and competitive electoral system with a level playing field. Not to have such a limit has been described as ‘inviting two people to participate in the race, with one participant turning up with a bicycle and the other with a sports car’.³²

Imposing spending limits on parties and campaigns has several objectives, such as avoiding excessive cost in party politics, controlling inequalities between parties, and restricting the scope of improper influence and corruption in campaigns.

---

³² Keith D. Ewing, *Money, Politics, and Law*, Oxford: Oxford University Press, 1992, p. 15.

Access to finances should not form a barrier to new entrants into elections. The unfair advantage of wealth should be minimized, as it may also create dependency of political candidates on wealthy contributors. Spending limits can prevent the political discourse being shifted or distorted from issues of general importance.

In countries with the Westminster model, it is a well-known feature to impose spending limits on candidates. For the first time, Britain introduced spending limits with the Corrupt and Illegal Practices Act of 1883, at £710 for the first 2000 voters in the candidate's constituency, and £40 for each additional 1000 voters. The system was backed up by strict regulations and enforcement.³³

The imposition of spending limits can be done through election laws, political finance, or through party finance laws. There needs to be an independent monitoring authority.

In order to introduce a spending limit, a ceiling must be specified. This may be a definite value, or a formula, such as a multiple of average monthly wage. Much care must be taken in arriving at the ceiling, as artificially low limits would make them difficult to enforce,³⁴ and too high a level would render the purpose nugatory.

Issues with Imposing Spending Limits

Two political objectives come into conflict when attempting to impose spending limits – the need to secure political equality and to secure political liberty. Since free elections and freedom of expression form the basis of democratic systems, some also consider spending limits as an unreasonable infringement upon the freedom of expression.³⁵ However, it could amount to an infringement only

---

33 The Law Library of Congress, Campaign Finance : UK <https://www.loc.gov/law/help/campaign-finance/uk.php#issues> – accessed on 19th January 2017.

34 India, Israel, Ukraine.

35 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.47.

if one were to consider the wealthier entities in society to have a higher level of freedom of expression through representatives they donate to, than others. This offends the ‘one person, one-vote’ system that democratic societies embrace.³⁶ Hence the introduction of a spending limit cannot be seen as an incursion upon the freedom of expression. However, it must be noted that a spending limit could have the additional effect of curbing the use of funding sources from multiple small donors.

Another issue is that imposing a spending limit would make disclosure provisions harder to enforce. Since sanctions may be imposed for overstepping the spending threshold, parties or candidates may be driven to conceal certain facets of their expenditure, making it harder to assess level of expenditure.

Regulating the spending of candidates and political parties does not address the issue that third parties may spend money on behalf of such candidates and political parties. This is further complicated that there may be genuine and independent third parties that have an interest in promoting a particular cause. It would be necessary therefore to identify and limit spending of third parties that may adversely affect the equality sought to be established through spending limits. It must be noted that this in particular would be extremely difficult to regulate.

Spending limits, though by no means a new phenomenon, are difficult to enforce. Issues to consider include, the time period that is applicable to the spending limit, the items of spending that should count as ‘campaign costs’ and who the limits should apply to. It is noteworthy that as limits are imposed, new methods will be carved out to infuse money into the system. It has also been argued that a ban on paid advertisements would be far more effective and easier to monitor than attempting to regulate election campaign finance.

---

36 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, 51.

Several international organizations have made suggestions and recommendations in relation to spending limits. Notably, the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights³⁷ recommends that a spending limit may be justified to ensure that voter choice is not undermined and that the democratic process is not distorted by excessive spending by particular parties or candidates.

Transparency International,³⁸ too recommends that options such as spending limits or subsidized access to media must be considered to control the role of money in politics.

One of the myths in the campaign finance discourse is that a spending limit would infringe a person's freedom of expression. This cannot be true unless more money can purchase more freedom of expression for an entity. Another is that spending limits assist incumbents as they have access to great amounts of money by virtue of the recognition they have. However, spending limits in fact serve to favour other parties more in creating a level playing field. A third myth is that spending limits would curtail the message from reaching the masses. In fact, it frees up time between elections, where the focus can be on methods such as on door-to-door campaigning that gets the message across with less flash and more content.³⁹

While a limit on spending is by no means a new idea – it has been tested across the world – emphasis must be laid on a system that comes out of research on what the actual cost of elections, and the amount of money necessary to effectively communicate to electorates. Caution must be taken so that spending limits are not abused as a means to selectively punish those who oppose the government in power.

---

37 In its General Comment to Article 25 of the International Covenant on Civil and Political Rights.

38 TI Policy Position N 1/2005.

39 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.51

It must be reiterated that the imposition of a spending limit would be to no avail if it is not accompanied by a well thought out and well equipped means of enforcement.

Public Funding

Acknowledging the crucial role that money plays in the political process, a key mechanism that is being adopted across the world is the provision of public funding to political parties, and thereby to election campaigns. It has been stated that this is “arguably the most important trend in contemporary political finance”.⁴⁰

The use of public funding is a relatively new phenomenon that commenced in the 1920s and has spread mainly in the 1940s. However, it is one that must not be dismissed without consideration. Many international organisations including the World Bank and Transparency International have urged states to consider public funding seriously.⁴¹ 68% of the 177 countries in respect of whom information is available, use some form of direct public funding.⁴² The percentage of countries is higher if indirect public funding were to be considered. It has also been observed that countries using proportional representation electoral systems are more likely to use public funding.

Public funding is the provision of money or other resources by the state to defray the costs of politics according to predetermined eligibility and apportionment criteria - in financial or non-financial form. Indirect public funding includes free access to state media, public transport and tax benefits. Providing public funding allows a country a degree of control over the role of resources by which political parties' and candidates' behavior can be regulated. It can choose to champion transparency, inclusivity and other such positive standards with a heightened chance of enforcement. It

40 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems., P. 57

41 World Bank (2001), Transparency International (2005)

42 World Bank (2001), Transparency International (2005).

can encourage political pluralism by providing support to inform voters and thereby increase voter choice and provide a means by which It can help instate a level playing field, reduce the rising costs of campaigning, and curb dependency on wealthy donors in the political process. Public funding can come.

Several criticisms exist on the use of public funding as a regulatory mechanism. One is that it may have the effect of de-linking political parties from the people.⁴³ Another is that it can ossify the existing parties and fail to take account of changing trends. It may also be argued that the state could make better use of public finances than to provide it to political parties or candidates, especially in low income-earning countries. It has also been said to fragment the party system and encourage the formation of frivolous parties, in the case of low thresholds, as more parties scramble to obtain public funding.⁴⁴ A further risk, of course, is that public funding may be manipulated by a party in power to suppress opposition.⁴⁵

Therefore, it is vital to ensure that effective enforcement mechanisms are set in place to arrest such consequences.

Eligibility

To Parties

Who is entitled to public funding is one of the main questions posed when deciding on a framework. While one solution would be to provide funding for the campaigns of all registered political parties, this may be a costly exercise that has the unintended result of party fragmentation and the frivolous formation of political parties. As

43 While this is theoretically true, few political parties in reality depend on ordinary donors for finances

44 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, P.64. A high threshold may increase the need for mergers, which may have positive or negative consequences for a country.

45 Ed. Ohman M. And Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global experience. Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.64

a result, most countries adopt a threshold based on parliamentary representation, a number of seats,⁴⁶ or votes obtained in the previous election,⁴⁷ number of candidates fielded, for example. While these systems are practical and can be adopted creatively according a certain country's particular context, they may result in impeding certain persons or parties from entering the political arena.

Caution must be taken therefore that “[to] some extent precautions against frivolous candidates are legitimate as long as such discrimination does not exclude new political movements from effective participation in the political competition.”⁴⁸

To Candidates

An alternative is the provision of public funding to candidates, as is done in Mozambique and South Korea. The advantage of such a system is that it limits the monopoly of parties in the political arena, and reduces dependency on personal finances and the need to raise funding from other sources. This can have the positive effect of minimizing undue influence, and encouraging new entrants to politics. However, it may also reduce party discipline, and the party's ability to communicate its voters' message effectively.

Allocation

Allocation is also another important factor in public funding – one that must be carefully considered in order to have optimum results based on the goals sought to be achieved. One option is to disburse funding based on complete equality, and the other is to do so based on the level of public support a certain party or candidate has within their electorate.

Disbursing funding equally can reduce the dominance of large parties, and can encourage new entrants. However, it can result in a

---

46 United Kingdom, Finland, Netherlands

47 Turkey, Sweden, Germany.

48 Nassmacher (2003a) p. 14

serious disparity in the amount a party can spend per voter, based on the size of the party. Disbursing funds equally among candidates is more common than among political parties.⁴⁹

Basing the amount of funding given on the level of support ensures that public funding goes to parties that the people actually support. However, it can shut out new entrants to politics.

Many countries use a combination of the two systems - providing a certain percentage of fixed funding, with the rest fluctuating based on public support.⁵⁰ Notably, however, the US, France and Canada operate on a completely equal distribution basis.

An alternative method used is for the state to match the amount of funds raised by a party or candidates – a system used in certain parts of the US and Germany. This encourages the disclosure of funding and assures that funding is given based on popular support. However, this is a harder system to implement.

It must be stated in closing that public funding is not a strange concept to Sri Lanka. As set out above⁵¹ it has been a part of the parliamentary elections law for a very long time. Hence it follows that while it may be a change to implement a wholly public funded system, it should not be totally dismissed as being inappropriate to the local context.

---

49 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.68.

50 Lesotho, Colombia, Mexico.

51 Refer 3.4 above.

ENFORCEMENT

The introduction of a regulatory mechanism would be of little consequence if not done in tandem with an effective system of enforcement. Implementation and oversight are elements that cannot be sacrificed in this process. To introduce regulations otherwise would erode faith in the legal system, and in fact encourage disregard for the same. While political factors can always interfere, it is of paramount importance that all measures be taken to ensure that effective enforcement is brought about.

Enforcement must be done by a public institution with a clear mandate, independence, the resources and the commitment to do so.⁵² The electoral management body is the body most commonly mandated for this purpose.⁵³ For Sri Lanka, this would mean the Election Commission.⁵⁴ However, international practice suggests that the use of ministries, auditing institutions or a wholly new institution created for this purpose are also approaches used.⁵⁵

The enforcing institution must use best practice in relation to transparency, accountability and consistency.⁵⁶ However, enforcement should focus on positive engagement with relevant stakeholders such as political parties,⁵⁷ in order to derive the best possible accomplishment of the ends sought to be achieved through the election campaign finance regulatory mechanism.

The imposition of fines, sanctions and penalties may be necessary where violations occur. However, given the nature of the support political parties must maintain, methods such as the issuing of warnings and naming and shaming may be just as effective to ensure compliance. Where public funding is given to parties or candidates,

52 Funding of Political Parties and Election Campaigns, p. 31.

53 Same.

54 See 3.5 above.

55 Same as 54.

56 P.42

57 P.42

the loss of the same would be an effective enforcement mechanism.⁵⁸ Another key element of enforcement is that the information derived through such enforcement of election campaign finance regulations must be made available and accessible to the public, in order that public monitoring can take place – by civil society, media and the public at large.

---

58 p.42.

COUNTRY EXAMPLES^{*}

In order to obtain a quick overview of the campaign finance landscape in Asia, set out below

^{*}Drawn from International IDEA - Political Finance Database

Donation Limits

Country	1. Is there a ban on donations from foreign interests to political parties?	2. Is there a ban on donations from foreign interests to candidates?	3. Is there a ban on corporate donations to political parties?	4. Is there a ban on corporate donations to candidates?	
Bangladesh	Yes	No	No. Ban does not apply as long as the donation from companies or organizations does not exceed taka twenty five lakh (Tk 2,5 million [I\$ 98,000]) in a calendar year or service equivalent to it.	No	
Cambodia	Yes	No	No	No	
India	Yes	Yes	No Ban applies to companies which have been in existence for less than three years.	No Ban applies to companies which have been in existence for less than three years.	

	9. Is there a ban on anonymous donations to political parties?	10. Is there a ban on anonymous donations to candidates?	15. Is there a limit on the amount a donor can contribute to a political party in relation to an election?	17. Is there a limit on the amount a donor can contribute to a candidate?
	No, but specific limit. Ban on anonymous donations exceeding Tk 5,000	Yes. No direct ban, but de facto ban since the name of the source of all donations must be given.	Regular limit applies. Donations over 20,000 taka [I\$ 790] must however be done by cheque.	No
	No	No	No	No
	Yes. No direct ban, but de facto ban through requirement to record or report identity of donor.	No	Regular limit applies. Individuals are not subject to donation limits but companies cannot donate more than 7.5% of their average annual revenue per year.	No. There is no law that limits or regulates contributions made to a candidate for election.

Indonesia	Yes. Ban applies to when political parties compete in elections.	Yes	No. Ban applies to donations per company/ corporation exceeding the amount of Rp 500.000.000 [I\$ 1,380,000] within the period of 1 (one) year.	No	
Nepal	Yes	Yes	No	No	
Pakistan	Yes	No No bans on corporate donations to candidates in law.	Yes	No	
Sri Lanka	No	No	No	No	

	Yes. Ban applies during articpation in elections.	Yes	Yes	Yes. For Presidential candidates and Senatorial candidates during the campaign season.
	No, but specific limit. No specific ban on anonymous donations, however parties must report the identity of donors giving more than 25,000 Rupees [I\$950].	No data	No	No
	Yes. No direct ban, but de facto ban through requirement to record or report identity of donor.	Yes. No direct ban, but de facto ban through requirement to record or report identity of donor.	No	No
	No	No	No	No

Spending Limits

Country	31. Are there limits on the amount a political party can spend?	32. If there are limits on the amount a political party can spend, what is the limit?	
Bangladesh	Yes. Applies to electoral expenses.	Max Tk 45 million [I\$ 1,770,000] during election if 200 candidates or more. Max Tk 30 million [I\$ 1,180,00] if 101-200 candidates. Max Tk 15 million [I\$ 588,000] if 51-100 candidates. Max 7,5 million [I\$ 294,000] if 50 candidates or less. The amount a party may spend per candidate may not exceed Tk 1,5 million [I\$ 59,000]. BLANK	
Cambodia	No	NA	
India	No. There are no spending limits for political parties, but if a party's spending directly benefits a candidate or candidates, the amount spent counts towards the spending limits of the candidates concerned.	NA	
Indonesia	No	NA	
Nepal	Yes. Ceiling applies to party's expenses in relation to PR elections.	The limit is prescribed by the EMB.	
Pakistan	No	NA	
Sri Lanka	No	NA	

	33. Are there limits on the amount a candidate can spend?	34. If there are limits on the amount a candidate can spend what is the limit for spending?
	Yes. Applies to election expenses and include election expenditure made by any person on behalf of the candidate.	Maximum Tk 1,5 million [I\$ 59,000] per candidate in a constituency. Election expenses shall be based on the total number of voters in a constituency.
	No	NA
	Yes. Applies to the elections to the House of the People and to the Legislative Assembly of a State.	Determined by the Central Government. The limit is determined by the Central Government in consultation with the Election Commission.
	No	NA
	Yes	The ceiling “shall be as prescribed by the [Election] Commission”
	Yes	For election to the National Assembly: 1,500,000 rupies [I\$ 51,000]. For election to a Provincial Assembly: 1,000,000 rupies [I\$ 34,000]
	No	NA

Public Funding

Country	19. Are there provisions for direct public funding to political parties?	
	Value	Comment
Bangladesh	No	
Cambodia	No	While legislation states that public funding could be supplied, there is no provision that such funds will be provided.
India	No	
Indonesia	Yes, regularly provided funding	Annual funding provided to political parties.
Nepal	No	
Pakistan	No	
Sri Lanka	Yes, in relation to campaigns	

20. If there are provisions for direct public funding to political parties, what are the eligibility criteria?		21. If there are provisions for direct public funding to political parties, what is the allocation calculation?	
Value	Comment	Value	Comment
NA	NA	NA	NA
Not applicable	While legislation states that public funding could be supplied, there is no provision that such funds will be provided.	Not applicable	While legislation states that public funding could be supplied, there is no provision that such funds will be provided.
NA	NA	NA	NA
Representation in elected body	Funding only available to parties that have gained representation in national, Provincial or Regency/ Municipal Representative councils (DPRs)	Proportional to votes received	Proportional to votes won
NA	NA	NA	NA
Not applicable		Not applicable	
# Share of votes in previous election # Application	Funding is only available to political parties that have gained at least 1% of the vote in an electoral district in the preceding election.	Flat rate by votes received	Funding is allocated as flat rate per vote gained in preceding election.

RECOMMENDATIONS

The introduction of a campaign finance regulatory system takes attention to detail with the objective of addressing the goals sought to be achieved. A mere imposition of a foreign system, or one that is not well thought through in light of these goals, sets itself up to fail. This requires extensive stakeholder consultations which must guide the process. The discussions must take account of the particular political structure – the electoral system, nature of parties and of power relationships. The system must also not be expected to be a solution to all ills in a political system and therefore cannot be an all-encompassing answer. It may even be necessary to incrementally introduce methods of regulation – beginning with the essential factor of disclosure - subject to the willingness to modify the system as required.

Transparency International Sri Lanka strongly recommends that any regulatory system that may be introduced must include disclosure of campaign contributions, expenditure, assets and liabilities of candidates and political parties, as a non-negotiable starting point.

The choice between other regulatory mechanisms must be cautiously made based on consultative discussions with stakeholders in order to arrive at the most suitable and enforceable system for Sri Lanka.

The overarching concern, by far, is that a regulatory mechanism should not hinder free speech, nor reduce the involvement of the electorate in politics. It is imperative, therefore, that politicians see the money they receive as a privilege that they must vindicate by engaging in responsible politics. Any system to be introduced must be a well-considered one that takes into account the principles and needs based on which regulatory mechanisms are formulated.

**ශ්‍රී ලංකාවේ මැතිවරණ
ව්‍යාපාර මූලධර්මය
පිළිබඳ කෙටි හැඳින්වීමක්**

හැඳින්වීම	49
විෂයපථය	50
දේශීය සන්දර්භය.....	51
දේශපාලන සන්දර්භය	51
සුවිශේෂී ගැටලුවක්.....	51
පක්ෂ අභ්‍යන්තර සන්දර්භය	52
තෛතික සන්දර්භය	52
මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව.....	53
පවතින විකල්ප.....	55
අනාවරණය.....	55
ඉටු කර ගැනීමට අපේක්ෂිත ප්‍රමිතීන්	56
විනිවිද භාවය.....	56
අයථා බලපෑම වැළැක්වීම.....	56
තරඟකාරිත්වය දිරිගැන්වීම	57
අනාවරණය කරන්නේ කවුද.....	57
අනාවරණය කරන්නේ කුමක්ද.....	58
අනාවරණය කළ යුත්තේ කුමන අවස්ථාවකද.....	59
අනාවරණය කරන්නේ කාටද.....	60
අනුමත ප්‍රමාණය පිළිබඳ ව්‍යතිරේකයන්.....	60
බාධක	61
පරිත්‍යාග තහනම් කිරීම් / සීමා.....	62
වියදම් කිරීමේ සීමා	63
වියදම් සීමා පැනවීමේදී ඇතිවන ගැටලු.....	64
රාජ්‍ය අරමුදල්.....	67
සුදුසුකම.....	68
වෙන් කිරීම	69
බලාත්මක කිරීම	70
රටවල අත්දැකීම්	72
පරිත්‍යාග සීමා	72
වියදම් සීමා	76
රාජ්‍ය අරමුදල්	78
නිර්දේශ	82

ක්‍රියාශීලී හා සහභාගීත්වය සහිත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් සඳහා එහි දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ මුදල් තිබීම අවශ්‍යය. ඡන්දදායකයින් වෙත ප්‍රවේශ වීම සහ සිය පණිවුඩය, ප්‍රතිපත්ති සහ ඉලක්ක ඵලදායී ලෙස ඔවුන්ට දැන ගැනීමට සැලැස්වීම සඳහා දේශපාලන පක්ෂවලට මෙන් ම අපේක්ෂකයන්ට ද ප්‍රමාණවත් අරමුදල් තිබිය යුතුය.

දේශපාලනයේදී මුදල්වල කාර්යභාරය හැම විට ම ගැටලුවලට තුඩු දෙන්නකි. නියාමනය හෙවත් පාලනය නොවන ආකාරයකින් මුදල් භාවිත කිරීම නිදහස් හා සාධාරණ මැතිවරණ පැවැත්වීම කෙරෙහි අහිතකර ලෙස බලපෑ හැකිය. නීති විරෝධී ආකාරයෙන් මුදල් රැස් කිරීම සඳහා මැතිවරණ ව්‍යාපාරය ප්‍රයෝජනයට ගැනීම, යම් යම් අපේක්ෂකයන්ගේ හෝ පක්ෂවල පක්ෂපාතීත්වය මුදලට ගැනීම, රාජ්‍ය සම්පත් අයථා භාවිතය, මාධ්‍ය අනුග්‍රහකත්වය, දේශපාලන පක්ෂ නායකයින් වඩා ධනවත් අපේක්ෂකයන්ට අනිසි ලෙස අනුග්‍රහ දැක්වීම ආදිය නිසා ප්‍රතිපත්ති ප්‍රමුඛතා කෙරෙහි ඇති අවධානය නැති වී අසමාන පරිසරයක් නිර්මාණය වීම එමගින් ඇති වන සමහර ප්‍රශ්න වේ. එවැනි ගැටලුවලින් නියත වශයෙන් ම පීඩා විඳින්නේ නවක දේශපාලඥයන්, මුදල් නැති අය සහ සුළුතර නියෝජිත කොටස් යන අය ය. ඒ නිසා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මැතිවරණ ක්‍රියාවලියක නොතිබිය යුතු මෙවැනි බලපෑම් නිසා සමාජයේ සමහර කොටස්වලට සිදුවන අගතිය වළක්වා, පාලන ආයතන තුළ වඩා සාධාරණ නියෝජනයක් සහතික කිරීම අවශ්‍යය.

සර්වජන ඡන්දය යනු සිය ස්වෛරීභාවය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පුරවැසියන් භාවිත කරන ප්‍රධාන මාධ්‍යකි. එබැවින්, මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය මෙන් ම වඩා පුළුල් වශයෙන් දේශපාලන මූල්‍යකරණය ද ඵලදායී ලෙස නියාමනය කිරීම යහපත් ඡන්ද ක්‍රමයකට ඇතුළත් විය හැකිය.

විනිවිදභාවය හා නියාමනය මැතිවරණ ක්‍රියාවලියේ යහපත් ස්වභාවය ඉහළ නංවන අතර, යම් දේශපාලන පක්ෂයක් හෝ අපේක්ෂකයකු පිළිබඳ අදාළ තොරතුරු දැනගැනීමට ඡන්දදායකයාට ඉඩ සැලසීම මගින් ඔහුගේ නිදහස් තේරීම පහසු එකක් බවට පත් වී විවිධ සමාජ පසුබිම්වලින් එන අපේක්ෂකයන්ට සහ පක්ෂවලට එම අවස්ථා එමගින් නිර්මාණය වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ නිශ්චිත, සමාජ, දේශපාලන හා නෛතික සන්දර්භයන් තුළ මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණ ගැටලු මේ පත්‍රිකාවෙන් සාකච්ඡා වන අතර නියාමන රාමුවක් සඳහා වන අවශ්‍යතාව තක්සේරු කිරීමේදී සැලකිල්ලට ගත යුතු විකල්ප හා අනෙකුත් කරුණු දැක්වීම සඳහා සැසඳිය හැකි අනෙකුත් රටවලින් උදාහරණ සහ පාඩම් ද පෙන්වා දේ.

මැතිවරණ පැවැත්වෙන කාලසීමාව තුළ දේශපාලන පක්ෂවල මූල්‍ය සම්පාදනය හා වියදම් කිරීම යන කාරණයට පමණක් මේ පත්‍රිකාව සීමා වන අතර සෘජු මූල්‍ය සම්පාදනය සහ යම් සීමාවකට වක්‍ර මූල්‍ය සම්පාදනය පිළිබඳව ද එමගින් සාකච්ඡා කරනු ලැබේ.

අනාවරණය, පරිත්‍යාග තහනම් කිරීම් සහ සීමා, වියදම් සීමා සහ රාජ්‍ය අරමුදල් ආදිය පිළිබඳ කලාපීය සහ ජාත්‍යන්තර අත්දැකීම්වලින් කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් ශ්‍රී ලංකාවේ මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණ නියාමනය සලකා බැලිය යුතු පසුබිම සහ දේශපාලන පක්ෂවල හා අපේක්ෂකයන්ගේ මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය නියාමනය සඳහා ජාත්‍යන්තර වශයෙන් භාවිත වන මූලික යාන්ත්‍රණයන් මේ පත්‍රිකාවේ ඇතුළත් වනු ඇත. ඉන් පසුව විශේෂයෙන් සලකා බැලිය යුතු ක්ෂේත්‍ර විශේෂයෙන් සඳහන් කරමින් ගත හැකි ආරම්භක පියවර කිහිපයක් පිළිබඳ සීමාසහිත නිර්දේශ ද ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

දේශපාලන මූල්‍යකරණය පිළිබඳ වඩා පුළුල් ගැටලු මේ පත්‍රිකාවෙන් සාකච්ඡා කිරීම අදහස් නොකරන බව ද සැලකීම වැදගත්ය. ඒ හැරුණු විට, එක්තරා ක්‍රමයක් භාවිතා කළ යුතුයැයි නිර්දේශ කිරීමෙන් අදහස් වන්නේ ඒ ඒ අවස්ථානුකූලව දක්වා ඇති නියාමනයන් භාවිතා කළ යුතුය යන්න ද නොවේ. මේ ක්‍රියාවලියට කුමන අධීක්ෂණ බලධාරීන් ඇතුළත් විය යුතු ද යන්න පිළිබඳ තේරීමක් කිරීමට ද එය උත්සාහ නොදරයි.

විනිවිදභාවය හා වගවීම වැනි ඉටු කර ගැනීමට අපේක්ෂිත අරමුණු ඉටු කර ගැනීමේදී හුදෙක් නියාමනය සඳහා පමණක් ඒවා ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇතැයි යන විශ්වාසයෙන් යුතුව, නියාමනයන් හඳුන්වා දීමේදී සලකා බැලිය යුතු මූලධර්ම පුළුල් වශයෙන් දැක්වීම පත්‍රිකාවේ අරමුණයි. එක්තරා තනි ක්‍රමයක් හෝ ක්‍රම කීපයක එකතුවක් එකී පරමාර්ථ සපුරා ගැනීම සඳහා වඩාත් ම සුදුසු විය හැකි යැයි තමාගේම තක්සේරුව අනුව පාඨකයාට තීරණය කළ හැකිය.

දේශපාලන සන්දර්භය

දශක තුනක ගැටුමක් අවසන් කිරීමෙන් සහ පළමු වතාවට ප්‍රධාන දේශපාලන පක්ෂ දෙක එක්ව රජයක් පිහිටුවීමෙන් පසු, දේශපාලන එකඟත්වයකට පැමිණීමේ අවශ්‍යතාව සහ රජය සිටින අඩමාන තත්ත්වය නිසා, යහපාලන රජයක් පිහිටුවීම සඳහා ජනවරම මත දෙන ලද පොරොන්දු ඉටු කිරීම යන සුවිශේෂී සන්ධිස්ථානයට ශ්‍රී ලංකාව අද පැමිණ සිටී. යෝජන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ සහ විශේෂ අවස්ථාවක් සනිටුහන් කරන තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනතක්¹ - නොබෝදා හඳුන්වා දීම ඇතුළුව විවිධ අංශවල සිදුවෙමින් පවතින අනෙකුත් ව්‍යවස්ථාදායක සහ ප්‍රතිපත්ති වෙනස්කම්වල දැඩි අවධානය දැක්වීම හා එබඳු අවස්ථා අනාවරණය කිරීම කෙරෙහි යොමු වී තිබේ.

පිරිසිදු දේශපාලනයක් සඳහා ජනතාවගේ ඉල්ලීම මෑතකාලීන මැතිවරණවලදී පැහැදිලිවම ප්‍රදර්ශනය වී තිබේ. දැන් බැලීමට ඉතිරිව ඇත්තේ රටේ යහපතට හේතුවන ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කිරීමේ යහපත් දේශපාලන අධිෂ්ඨානයක් තිබේද යන්න ය.

එබැවින්, මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය නියාමනය සඳහා ඇති පුළුල් යාන්ත්‍රණයන් සලකා බැලීම අවශ්‍යය.

සුවිශේෂී ගැටලුවක්

මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය නියාමනය කිරීම කරුණු දෙකක් නිසා ගැටලු සහගතය.

පළමු ගැටලුව වන්නේ දේශපාලන පක්ෂ සහ අපේක්ෂකයන් ද පෞද්ගලික පැවැත්මක් ඇති කොටස් වන අතර ම රජයෙන් යම් ප්‍රමාණයක මූල්‍ය උපකාරයක් ලබන අය ද වීම ය.² ඔවුන් පෞද්ගලික පැවැත්මක් ඇති අය වුව ද, ජනතා ඡන්දයෙන් තේරී පත් වීම අපේක්ෂා කරන නිසා ඔවුන් එකී ඡන්දදායකයන්ගේ පරීක්ෂාවට යටත් විය යුතුය. ඊට හේතුව යම් අපේක්ෂකයෙකුට ඡන්දය දිය යුතු යැයි ඔවුන් තේරීමක් කරන්නේ ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා නියෝජනය වන්නේ ද සහ පක්ෂපාතීත්වය පිළිබඳ ගැටුමක් ඇති වන පරිදි එවැනි අපේක්ෂකයෙකු අයථා ලෙස බලපෑමකට ලක් වන්නේද යන කරුණු පදනම් කරගෙන නිසා බැවිනි.

¹ 2016 අංක 12 දරන පනතේ විධිවිධාන අනුව, තොරතුරු සඳහා වන ඉල්ලීම්වලට දේශපාලන පක්ෂ සහ අපේක්ෂකයින් වගකීමට යටත් නොවේ. එසේ වුවද, ඉල්ලා සිටිනු ලබන තොරතුරු අනුව, නීතිය යටතේ තොරතුරු සඳහා ඉදිරිපත් කරනු ලබන ඉල්ලීම් වලට ප්‍රතිචාර දැක්වීමේ වගකීමට මැතිවරණ කොමිසම යටත් විය හැකිය.
² (සංශෝධන) 1981 අංක 1 දරන පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ පනත - 127 වැනි වගන්තිය

දෙවැන්න වන්නේ නියාමන රාමුවක් හඳුන්වා දීම ක්‍රියාත්මක කළ යුතුව ඇත්තේ එවැනි නියාමනයකට යටත් විය යුතු අය විසින් ම වීම ය. තමන් පාලනය කරන නීතියේ අංග තීරණය කිරීමේ නිදහස සහ අධිකාරී බලය එවැනි කොටස්වලට තිබෙන අතර එවැනි නීති බලාත්මක කරන ආයතනයට දෙනු ලබන මූල්‍ය උපකාරය තීරණය කරන්නේ ද ඔවුන් ය.

පක්ෂ අභ්‍යන්තර සන්දර්භය

ශ්‍රී ලංකාවේ මෙන් ම සමහර විට ලෝකයේ බොහෝ කොටස්වල දේශපාලන පක්ෂ ප්‍රසිද්ධ වී ඇත්තේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නොවන, රාජ්‍ය පාලන සීමාවෙන් පිට තිබෙන ඒවා වශයෙනි. ඒ නිසා මූල්‍ය හා අනෙකුත් තීරණ ගැනීමේදී විවෘත, වගවීම සහිත සහ සහභාගිත්ව ක්‍රියාවලියක් යන අනුගත වීමට සාපේක්ෂ වශයෙන් අලුත් සංකල්පයක් බවට පත් වේ. නියාමන රාමුවකට විරෝධය දැක්වීමට හැම දේශපාලන පක්ෂයකට ම තම තමන්ගේ ම හේතු තිබෙනු ඇත.

තෛතික සන්දර්භය

මැතිවරණ අපේක්ෂකයන්ට හා දේශපාලන පක්ෂවලට මූල්‍ය සම්පාදනය කිරීමේදී විනිවිදභාවය සහතික කිරීම සඳහා තෛතික හා පරිපාලන ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සලකා බැලීම පිණිස රාජ්‍ය පාර්ශ්වයන්ට බලපෑම් කරන, 2005 දී ක්‍රියාත්මක වූ 2003 එක්සත් ජාතීන්ගේ දූෂණයට එරෙහි සම්මුතියට (UNCAC) පක්ෂව මුලින් ම අනුමැතිය ප්‍රකාශ කළ එක් රටක් වූයේ ශ්‍රී ලංකාව ය. දූෂණය වැළැක්වීම පිළිබඳ UNCAC හා අනෙකුත් ජාත්‍යන්තර සම්මුතීන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමේ අවශ්‍යතාව ශ්‍රී ලංකාවේ 19 වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ 156 අ (ඇ)³ ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කරන ලදී. එබැවින්, ශ්‍රී ලංකාව දේශපාලන මූල්‍යකරණය සඳහා කරුණු සලකා බලා නිශ්චය කරගත් නියාමන යාන්ත්‍රණයක් කරා යන මාවතේ සිටින බව හෝ සිටිය යුතු බව හෝ පෙනී යා යුතුය.

2015 දෙසැම්බර් 16 දින ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද දකුණු ආසියාවේ දේශපාලන මූල්‍යකරණ නියාමනය පිළිබඳ නවදිල්ලි ප්‍රකාශනය මගින්ද මැතිවරණ කාලය තුළ මෙන් ම ඉන් බැහැරවත් ⁴ දේශපාලන මූල්‍යකරණ නියාමනයන් හඳුන්වා දීමේදී සලකා බැලිය යුතු මූලධර්ම හා භාවිතයන් ද දක්වා තිබේ.

පක්ෂවලට හෝ අපේක්ෂකයන්ට ලබා දිය හැකි දායකත්වය ප්‍රමාණයන් සම්බන්ධයෙන් හෝ වියදම් කිරීම සම්බන්ධයෙන් හෝ නියම කළ හැකි කවර හෝ සීමා කිරීම් මේ දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ දක්නට නැත. එවැනි කරුණුවලදී

3 2015 මැයි 15 සහතික කරන ලද ශ්‍රී ලංකාවේ 19 වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් හඳුන්වා දෙන ලදී
4 2016 සැප්තැම්බර් 12 දින ප්‍රවේශ වූ http://eci.nic.in/eci_main1/current/IIIDEM-Files New Delhi Declaration 2015_06012016.pdf

විනිවිද්‍යාව සඳහා නීතිරීති දැඩි සේ සලකා බැලීම සඳහා ද මේ දක්වා පියවර ගෙන නැත.

කලින් මැතිවරණයේදී මැතිවරණ කොට්ඨාසයක ඡන්ද සංඛ්‍යාවෙන් අඩු වශයෙන් 1% ක් ලබාගත් දේශපාලන පක්ෂවලට සීමාසහිත රාජ්‍ය අරමුදල් ප්‍රමාණයක් පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ කාලයේදී ලබාගැනීමේ හැකියාව තිබේ. කලින් මැතිවරණයේදී ලබාගත් ඡන්ද සංඛ්‍යාව පදනම් කරගෙන ඡන්දයකට ගත 50 බැගින් රාජ්‍ය අරමුදල් ලබා ගැනීමට පක්ෂවලට හිමිකම ඇත. ඉල්ලුම් කිරීමෙන් පසුව, ගුවන්විදුලියේ විනාඩි 45ක කාලයක් සහ රූපවාහිනියේ විනාඩි 45 ක කාලයක් ද භාවිතා කිරීමට හැම දේශපාලන පක්ෂයකට හෝ ස්වාධීන කණ්ඩායමකට හෝ අවසර ලැබේ.⁵ මැතිවරණයට අදාළ ලිපි ද්‍රව්‍ය බෙදා හැරීම සඳහා දේශපාලන පක්ෂ ලේකම්වරුන්ට නොමිලේ තැපැල් ගාස්තු පහසුකම ලබා දී ඇත.

මැතිවරණ සඳහා නාමයෝජිත අපේක්ෂකයන් වත්කම් සහ බැරකම් ප්‍රකාශ කළ යුතු බව 1975 අංක 1 දරන වත්කම් හා බැරකම් නීතියේ⁶ දැක්වේ. කෙසේ වුව ද, අපේක්ෂකයකු සිය වත්කම් හා බැරකම් ප්‍රකාශ කළ යුත්තේ නාමයෝජනා ලබාගෙන මාස තුනක් ඇතුළත පමණි. එකී දිනය නොවැරදීම මැතිවරණ දිනයට පසුව එන දිනයක් නිසා වගකිව යුතු වන අයගේ ප්‍රකාශනය කළ යුතු දිනය වන විට ඔවුන් තවදුරටත් අපේක්ෂකයන් නොවීමේ විෂමතාවයක් හට ගනී. අපේක්ෂකයන්ගේ වත්කම් හා බැරකම් පදනම් කරගෙන ඡන්දය දිය යුත්තේ කාටදැයි තීරණය කිරීමට පුරවැසියන්ට ලැබී ඇති අවස්ථාව ද මේ නිසා ගිලිහී යයි.

මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව

ශ්‍රී ලංකාවේ මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විධිවිධාන මගින් ස්ථාපිත වී ඇති අතර නිදහස් හා සාධාරණ මැතිවරණ පැවැත්වීම,⁷ සහතික කිරීම සඳහා ඊට පුළුල් බලතල ඇත. එය සතු අනෙකුත් බලතල නම්, රාජ්‍ය දේපල අයථා භාවිතය වැළැක්වීම සඳහා නියෝග නිකුත් කිරීම,⁸ ඕනෑම ගුවන්විදුලි හෝ රූපවාහිනී ප්‍රචාරක ආයතනයකට මාර්ගෝපදේශ නිකුත් කිරීම⁹ ආදිය ය. එසේ ම මැතිවරණ හා ජනමත විචාරණ පාලනය කරන නීති යටතේ නියම කර ඇති සියලු ම බලතල ක්‍රියාවේ යෙදවීමට ද ඊට අයිතිය ලැබී ඇත.¹⁰

⁵ 2009 අංක 58 දරන පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ (සංශෝධන) පනතින් සංශෝධිත 1981 අංක 1 දරන පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ පනතේ 157 වැනි වගන්තිය
⁶ 2(dc) වගන්තිය
⁷ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 103(2) ව්‍යවස්ථාව
⁸ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 104 ආ (4) (අ) සහ 104 ආ (5) (ඇ) (1) ව්‍යවස්ථාව
⁹ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 104 ආ (5) ව්‍යවස්ථාව
¹⁰ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 104 ආ (1) ව්‍යවස්ථාව

මැතිවරණවලදී විවෘත ආණ්ඩුකරණයේ අගය ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ ලා ප්‍රබල ආයතනයක් වශයෙන් අතීතයේ සමහර අවස්ථාවල මේ කොමිෂන් සභාව ශක්තිය ප්‍රදර්ශනය කර ඇති අතර එහි ස්වභාවය බොහෝ දුරට තීරණය වන්නේ කොමසාරිස් ධුරය දරන පුද්ගලයන් මත ය.

තවත් වැදගත් කරුණක් වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ දේශපාලන පක්ෂ සිය වාර්ෂික ගිණුම් මැතිවරණ කොමිසමට අනාවරණය කිරීමට නීතියෙන් බැඳී සිටීමයි.¹¹ ප්‍රයෝගික තත්ත්වය ගත් විට, එවැනි ගිණුම් ඉදිරිපත් නොකරන දේශපාලන පක්ෂ සම්බන්ධයෙන් ඉදහිට හැරුණු විට මෙය කවර හෝ සීමා කිරීමක් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක වී නොමැති නිසා නියාමනය ඵලදායක වී නැත. ඒ හැරුණු විට, ඉදිරිපත් කරනු ලබන ගිණුම්වල විෂමතා හෝ නීතිවිරෝධී ක්‍රියාකාරකම් සොයා බැලීම සඳහා කිසිදු සුපරීක්ෂාකාරී සෝදිසියක් සිදු වන බවක් ද නොපෙනේ. අනාවරණය කිරීම මගින් දේශපාලන පක්ෂ වඩා හොඳින් අධීක්ෂණය කිරීම සඳහා දැනටමත් තිබෙන යාන්ත්‍රණය භාවිතා කළ හැකි වුවත් විශේෂයෙන් මැතිවරණ ව්‍යාපාරවලට අදාළ අධීක්ෂණය සඳහා විධිවිධාන තිබීම අවශ්‍ය ය.

මැතිවරණ පැවැත්වීම සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත් අදාළ බලයක් කොමිසමට ලැබී තිබේ. ඒ හැරුණු විට, සිය ප්‍රමුඛ ඉලක්කවලින් එකක් වශයෙන් මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණ¹² නියාමනයන් හඳුන්වා දීම එය සිය 2020 ක්‍රමෝපාය සැලැස්මේ හඳුනාගෙන තිබේ. මේ සම්බන්ධයෙන් සැලකීමේදී සහ මැතිවරණ හා අදාළ නීති සම්බන්ධයෙන් කොමිසම සතු පුළුල් බලතල අනුව බැලීමේදී නියාමන පරමාර්ථය සඳහා නියාමන හා කළමනාකරණ ආයතනය වශයෙන් ඇති පළමු තේරීම වන්නේ කොමිසම බව පෙනී යයි. කෙසේ වුව ද, නියාමන ක්‍රියාවලියේ කොටස්කරුවන් වශයෙන් විගණකාධිපතිවරයා හෝ අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාව (CIABOC) සම්බන්ධ කර ගැනීමේ හැකියාව සලකා බැලීම ද ප්‍රයෝජනවත් විය හැකිය.

හඳුන්වා දීමට බලාපොරොත්තු වන නියාමනය සිදුවන දේශීය සන්දර්භය සහ දේශපාලන සංස්කෘතිය පිළිබඳ හොඳ අවබෝධයක් තිබීමේ සහ එවැනි ක්‍රියාවලියක් තුළ ප්‍රමුඛ පාර්ශ්වයන්ගේ සහභාගිත්වයේ අවශ්‍යතාව ඉහත දක්වා ඇති පසුබිම් කරුණු මගින් අවධාරණය වේ. නියාමනයන් බැහැරින් ආනයනය කළ නොහැකිවූවක් මෙන් ම ශුන්‍ය තත්ත්වයක් (රික්තයක්) තුළ හඳුන්වා දීමට ද නොහැකිය. ඉතාමත් ම සුදුසු නියාමන රාමුවක් ඉලක්ක කරන අතර ම යෝජිත කුමන හෝ ක්‍රමයක් වුවත් ක්‍රියාවේ යෙදවිය හැකි සහ බැහැර කරනු ලබන හෝ නොසලකා හරිනු ලබන එකක් නොවිය යුතුය. ක්‍රමයක් ගොඩනැගීම හා ක්‍රියාත්මක කිරීම සිදු විය යුත්තේ අනාවරණය කිරීම සහ ඒ නිසා ම සිදු වන විනිවිද භාවය යන පදනම මත ය. එය නියාමන ක්‍රමයක් සඳහා පූර්ව අවශ්‍යතාවක් වන අතර අපේක්ෂා කරන ක්‍රමයේ අවම ප්‍රමිතිය ද විය යුතුය.

¹¹ 2009 අංක 58 දරන පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ සංශෝධන පනතින් සංශෝධිත 1981 අංක 1 දරන පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ පනතේ 7(4) (ඇ) වගන්තිය

¹² 2017- 2020 වර්ෂය සඳහා

මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය පාලනය කිරීම සඳහා නීති හඳුන්වා දීම සම්බන්ධයෙන් දේශපාලන නායකත්වය මැනකදී සිය කැපවීම ප්‍රකාශ කර ඇත.¹³ මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණ නියාමනය ඉදිරි වසර තුනේ ඉලක්කයක්¹⁴ වශයෙන් මැතිවරණ කොමිසම හඳුනාගෙන තිබේ. කෙසේ වුව ද, එසේ කිරීමේදී සැසඳිය හැකි ප්‍රමිතීන් සහ පාඩම් සැලකිල්ලට ගැනීම පිළිබඳ ගැඹුරු අධ්‍යයනයක් සිදු වෙමින් පවතිදැයි පැහැදිලි නැති අතර එය සැබවින්ම සැක සහිතය.

පවතින විකල්ප

අනාවරණය¹⁵

මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය නියාමනය කිරීමේ ප්‍රාථමික සහ මූලික ක්‍රමවලින් එකක් වන්නේ මැතිවරණ අපේක්ෂකයන්ගේ දේශපාලන පක්ෂවල මුදල් අනාවරණය කරන ලෙස බල කිරීමය. ඉහත දක්වන ලද පරිදි, දේශපාලන පක්ෂ සහ අපේක්ෂකයන් පිළිබඳ මූල්‍යකරණයේ විනිවිදභාවය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සැලකිල්ලට ගැනීමේ බැඳීම UNCAC විසින් රාජ්‍යයන් වෙත පවරා ඇත.¹⁶ ඇත්තෙන් ම, වියදම් කිරීමේ සීමා හා රාජ්‍ය අරමුදල් සම්පාදනය වැනි අනෙකුත් නියාමන ක්‍රමවලට අනුකූල වීම සහතික කිරීම සඳහා අනාවරණය ඉතා තීරණාත්මක ය.

අනාවරණයේදී පැන නගින ප්‍රශ්නය වන්නේ කවුරුත් කුමක් කාට කොයි අවස්ථාවේදී අනාවරණය කරන්නේද යන්නයි. අනෙකුත් අවස්ථාවලදී හා විශේෂයෙන් මෙහිදී ක්‍රියාවේ යෙදවීම යන කරුණ මූලික කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. විස්තරාත්මක එහෙත් අසතුටුදායක ලෙස බලාත්මක කරන අනාවරණය කිරීමේ ක්‍රමයකින් යහපතට වඩා වැඩි හානියක් සමස්ත ක්‍රමයට සිදු වේ.

¹³ සමහර සිවිල් සංවිධාන මැතිවරණ කොමිසම හා එක්ව මේ කරුණ සම්බන්ධයෙන් නීතියක් කෙටුම් පත් කරන ලෙස පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන ඇමතිවරයා මැනකදී ඉල්ලීමක් කර ඇත.

¹⁴ ඉලක්කය 3, 2017 - 2020 සඳහා මැතිවරණ කොමිසමේ උපාය මාර්ගික සැලැස්ම.

¹⁵ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems.

¹⁶ මේ සම්මුතියේ අරමුණුවලට අනුකූලව සහ සිය අභ්‍යන්තර නීතියේ ප්‍රමුඛ මූලධර්ම අනුව, තෝරා පත් කර ගනු ලබන පොදු ධුරයන් සඳහා අපේක්ෂකත්වයන්ට මූල්‍ය සම්පාදනයේදී සහ අදාළ අවස්ථා වලදී දේශපාලන පක්ෂවල මූල්‍ය සම්පාදනයේදී විනිවිදභාවය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා යෝග්‍ය නීතිමය හා පරිපාලන ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම පිළිබඳව එක් එක් රාජ්‍ය පාර්ශවය සලකා බැලිය යුතුය.

ඉටු කර ගැනීමට අපේක්ෂිත ප්‍රමිතීන්

අනුගමනය කළ යුතු අනාවරණය කිරීමේ ක්‍රමය රඳා පවතිනු ඇත්තේ එවැනි ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමට තුඩු දෙන අපේක්ෂිත ප්‍රමිතීන් මත ය. වඩා හොඳ විනිවිදභාවය, අයථා බලපෑම් වැළැක්වීම සහ යහපත් තරගකාරීත්වයක් නිර්මාණය කිරීම අනාවරණ යාන්ත්‍රණයකට පදනම් විය යුතු ප්‍රමිතීන් ය.

විනිවිදභාවය

විනිවිදභාවය අවසන් පරමාර්ථය වේ නම්, අනාවරණය කිරීම පිළිබඳ කාලසීමා නිගමනය, එහි ඇතුළත් වන විස්තර ප්‍රමාණය සහ අනාවරණය කිරීමේ ලබා ගන්නා ආයතනය ඒවා ප්‍රචාරය කිරීම සඳහා දරන ප්‍රයත්නය කොපමණද යන්න වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි.¹⁷

කාලසීමාව නියම කළ යුත්තේ මැතිවරණවලට පෙර තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලිය පහසු කරවන පරිදි කල්වේලා ඇතිව ඡන්දදායකයන්ට තොරතුරු ලැබෙන ආකාරයට ය. මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණයේ විනිවිදභාවය සහතික කිරීම උදෙසා, මැතිවරණවලින් පසුව වුව ද අනාවරණය කිරීමේ වැදගත්කමෙන් බැහැර යෑමක් මෙයින් කිසි ලෙසකත් අදහස් වන්නේ නැත.

පරිත්‍යාග කරන්නන් කවුද යන තොරතුරු සැපයීම වැදගත් ය. අනාවරණය කිරීම ලැබෙන ආයතනයේ කාර්යභාරය වන්නේ යන්ත්‍රණයකින් කියැවිය හැකි ආකෘතිවලට සහ හැකිතාක් ඉක්මනින් පණිවුඩය ලබා දීමට උපකාරී වන වෙනත් ක්‍රමවලට එසේ අනාවරණය කරන ලද තොරතුරු සකස් කරන බවට වගබලා ගැනීම ය.

අයථා බලපෑම වැළැක්වීම

අයථා බලපෑම අර්ථ නිරූපණය කර ඇත්තේ 'යම් පුද්ගලයෙකු මැඩ පවත්වා, නිදහසේ කටයුතු කිරීමට ඔහුට ඉඩ හැරියේ නම් ඔහු නොකරන්නට ඉඩ තිබුණු යමක් කිරීමට හෝ යම් ක්‍රියාවක් ඉවසා සිටීමට ඔහුට පෙළඹවීම් කරනු ලබන' අවස්ථාවක් වශයෙනි.¹⁸ අපේක්ෂකයෙකුට හෝ පක්ෂයකට ජය ගැනීම සඳහා උදව් කිරීමට මැතිවරණ ව්‍යාපාරයක කොටසක් වශයෙන් හෝ මැතිවරණ පැවැත්වෙන අතරතුර අල්ලස් වශයෙන් හෝ මුදල් සැපයීම මගින් හෝ මෙය සිදු විය හැකිය. ධනවත් පාර්ශ්වයන් විසින් පරිත්‍යාග මගින් කරනු ලබන බලපෑමෙන් අදහස් වන්නේ සමස්තයක් වශයෙන් මුළු ඡන්ද කොට්ඨාසයට ම බලපාන පොදු කරුණුවලට වඩා යම් විශේෂ කරුණකට ප්‍රමුඛතාව ලබා

¹⁷ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. දේශපාලන මූල්‍යකරණ නියාමනය. ගෝලීය අත්දැකීම්, වොෂින්ටන් DC: International Federation for Electoral Systems, p.35.

¹⁸ Black's Law dictionary, 5th edition, 1979

ගැනීමට කටයුතු කිරීම ය. ක්‍රියාවලියේ අවංකභාවය හානියට පත් විය හැකි තවත් අවස්ථාවක් වන්නේ අපේක්ෂකයෙකුට හෝ දේශපාලන පක්ෂයකට රාජ්‍ය සම්පත්වලට ප්‍රවේශය තිබෙන අවස්ථාවකි. බාධාවකින් තොරව මාධ්‍යයට ප්‍රවේශ වීම, රැකියා පොරොන්දු, ඡන්ද මිලදී ගැනීමට ප්‍රති උපකාරයක් වශයෙන් කොන්ත්‍රාත් හෝ වාසි සැලසීම වැනි දේවල් මගින් ඡන්ද දායකයින්ට බලපෑම් කිරීමට එවැනි සම්පත් භාවිතා කළ හැකිය. ඒවා සැලකෙන්නේ දැනට තනතුරු දරන අය විසින් කරනු ලබන අයථා පරිහරණය වශයෙනි.

මැතිවරණ ව්‍යාපාර මුදල් අනාවරණය කිරීම ප්‍රමාණවත් පරිදි බලාත්මක කරන්නේ නම් එය රාජ්‍ය සහ නියාමන පරීක්ෂාව මගින් එවැනි හැසිරීම් නැවැත්වීමේ මාර්ගයක් බවට පත් වනු ඇත.

තරඟකාරිත්වය දිරිගැන්වීම

පක්ෂ හා අපේක්ෂකයන් අතර ගුණාත්මක තරඟයක් සිදු වීම සහතික කිරීම සඳහා සියල්ලන්ට ම සාධාරණ පරිසරයක් තිබිය යුතුය. ගැටලුව වන්නේ එක්කෝ සිය පණිවුඩය ඡන්දදායකයින් වෙත ගෙන යෑමට යම් පක්ෂයකට හෝ අපේක්ෂකයෙකුට ප්‍රමාණවත් සම්පත් නොමැති වීම හෝ වෙනත් තරඟකරුවෙකුට විශාල මුදලක් ලබා ගත හැකි නිසා කලින් කී පාර්ශවයේ හඬ යටපත් වීම ය. ඒ අනුව පරිසරය හැමටම සාධාරණ බවට පත් කිරීම් යන්නෙන් අදහස් වන්නේ සියලු ම අසමානතා ඉවත් කිරීම නැත්නම් සම්පත්වලට ප්‍රමාණවත් ප්‍රවේශයක් සහතික කිරීම යන්න ය.

අංග සම්පූර්ණ අනාවරණ ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමේ යාන්ත්‍රණය මෙහිදී වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි.

අනාවරණය කරන්නේ කවුද?

අනාවරණය කිරීමේ වගකීම දැරිය යුත්තේ පක්ෂය ද අපේක්ෂකයා ද යන්න රඳා පවත්නේ මුදල් ලබාගැනීමේ මාධ්‍යය වශයෙන් කටයුතු කරන පාර්ශ්වය සහ මැතිවරණ ක්‍රමය මත ය.¹⁹ කෙසේ වුව ද, සිතේ තබා ගත යුතු කරුණක් වන්නේ ඒවායින් එකක් පමණක් අනාවරණය වේ නම් අරමුදල් රහසිගත ලෙස යෙදවීමේ හොඳ ම මාර්ගයක් බවට අනෙක පත් විය හැකි බව ය. ඒ නිසා, ඒ දෙපාර්ශවය ම අනාවරණය කිරීමේ අවශ්‍යතාවන්ට යටත් විය යුතුය.

අනාවරණය කරනු ලබන ගිණුම් ඉදිරිපත් කිරීමට පෙර පක්ෂය හෝ අපේක්ෂකයා විසින් ස්වාධීනව විගණනය කළ යුතුය. දේශපාලන පක්ෂ සහ / හෝ අපේක්ෂකයන් එක් බැංකු ගිණුමකින් අරමුදල් ලබා ගන්නේ නම් මුදල්

¹⁹ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. දේශපාලන මූල්‍යකරණ නියාමනය : ශෝලිය අන්දකීම, වෞමින්ටන් DC: මැතිවරණ ක්‍රම පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ෆෙඩරේෂන, 28 පිටුව.

පිළිබඳ සෝදිසිය වඩා පහසු වනු ඇත. මැතිවරණ වර්ගය හා නියාමනය සඳහා යොදා ගැනෙන මාධ්‍ය අනුව මෙය වෙනස් විය හැකිය.

අනුකූල වන බව සහතික කිරීමේ තවත් ක්‍රමයක් වන්නේ මැතිවරණ ව්‍යාපාර සඳහා පරිත්‍යාග කරන පාර්ශ්වයන් වාර්තා කිරීම සඳහා දිරිගැන්වීමයි. පක්ෂ හා අපේක්ෂකයන් අනාවරණය කළ දේවල් සසඳා බලා සනාථ කර ගැනීම සඳහා එමගින් යාන්ත්‍රණයක් නිර්මාණය කළ හැකිය. මෙය කිරීමේ එක් ක්‍රමයක් නම් මැතිවරණ ව්‍යාපාර සඳහා පරිත්‍යාග කරන අයට බදු අනුබලයන් (incentives) ලබා දීම ය.²⁰ මේ ක්‍රමය සාර්ථක වන්නේ ජනතාව කැමැත්තෙන් ම බදු ගෙවීමට හුරු වන්නේ නම් පමණි .

අනාවරණයන්ගෙන් ලබා ගැනීමට අපේක්ෂිත අරමුණ වන්නේ ඡන්දදායක තේරීම වැඩි දියුණු කරනවාට වඩා ඡන්ද ක්‍රමයේ විශ්වසනීයත්වය සහතික කිරීමය. ඡන්දදායක තේරීම ද එහි අතුරු ප්‍රතිඵලයක් විය හැකිය. එහි පරමාර්ථය වන්නේ මැතිවරණ ක්‍රියාවලියේ විනිවිදභාවය ඉහළ නැංවීම අපේක්ෂකයින් අතර පෞද්ගලික අවංකත්වය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සහ දේශපාලන පක්ෂවල වගවීම වැඩි දියුණු කිරීම යන මේවා ය.

ක්‍රමානුකූල, නිවැරදි හා ප්‍රයෝජනවත් අනාවරණයන් ඉටු කර ගැනීම සඳහා දේශපාලන පක්ෂ හා අපේක්ෂකයන් විසින් අඛණ්ඩව විධිමත් ලෙස වාර්තා කිරීම යෝග්‍ය ය.

අනාවරණය කරන්නේ කුමක්ද ?

ආදායම, මැතිවරණ ව්‍යාපාරයට කරන වියදම, වත්කම් හා බැරකම් පිළිබඳ අනාවරණය කිරීම අවශ්‍යය. ආධාර දුන්නේ කවුද, කොතරම් මුදලක් ප්‍රදානය කරන ලද්දේ ද, කාටද කුමන පරමාර්ථයක් සඳහා ද යන කරුණු ආදායම යටතේ දැක්විය යුතුය. අනාවරණය කරනු ලබන වියදමට මැතිවරණ ව්‍යාපාර සඳහා දරන ලද සියලු වියදම් ඇතුළත් විය යුතුය. පක්ෂවල හා අපේක්ෂකයන්ගේ වත්කම් හා බැරකම් ද අනාවරණයන්හි කොටසක් විය යුතුය.

අනාවරණය කිරීමේවලදී හඳුන්වා දෙනු ලැබිය හැකි යම් අනුමත ප්‍රමාණයකට (threshold)²¹ යටත්ව මැතිවරණ ව්‍යාපාරවලට ආධාර දෙන්නන්ගේ නම, ලිපිනය, සහ සේව්‍යයා කවරෙක්ද යන විස්තර ඇතුළත් වීම සුදුසුය. තවත් අත්‍යවශ්‍ය අවශ්‍යතාවක් වන්නේ මූල්‍ය නොවන දායකත්වයන් ඒවායේ වෙළඳපොළ වටිනාකම් අනුව අනාවරණය කිරීම ය. මෙය ඉටු කර ගැනීමට

²⁰ Michael Pinto-Duschinsky (2002) 'දේශපාලන මූල්‍යකරණය : ගෝලීය විමසුමක්, Journal of Democracy, වෙළුම 13, අංක 4, එක්සත් රාජධානි මැතිවරණ කොමිසම, දේශපාලන පක්ෂ මූල්‍යකරණය - පසුබිම් පත්‍රිකාව, 2003
²¹ පහත 61 පිටුව බලන්න

අපේක්ෂිත අරමුණු මත පදනම් විය යුතු තීරණයකි. වාණිජ වශයෙන් ක්‍රියාත්මක නොවන අනුපාතවලට සමහර පක්ෂවලට හා අපේක්ෂකයන්ට ත්‍යාගශීලී වට්ටම් දෙන අවස්ථා ද අනාවරණය කළ යුතුය.

පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සහ මැතිවරණ අපේක්ෂකයන්ගේ වත්කම් සහ බැරකම් අනාවරණය කිරීමේ ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන ශ්‍රී ලංකාව සැබවින් ම දැනටමත් අවශ්‍ය අනාවරණය කිරීමේ අංග ක්‍රියාත්මක කරන්නේ යැයි යමෙකුට තර්ක කළ හැකිය. කෙසේ වුව ද, පද්ධතියේ විනිවිදභාවය හා වගවීම ඉහළ නැංවීම සඳහා පවත්නා ක්‍රමය හෝ නව ක්‍රමය අර්ථනවිත ආකාරයකින් භාවිත කළ යුතුය.

අනාවරණය කළ යුත්තේ කුමන අවස්ථාවකද?

සලකා බැලිය යුතු තවත් වැදගත් කරුණක් නම් අනාවරණය කිරීමේ හෝ වාර්තා කිරීමේ අවශ්‍යතාවට කුමන කාලයක් ඇතුළත් විය යුතුද යන්නයි. කාලසීමාව තීරණය කළ යුත්තේ එවැනි අවශ්‍යතාවක් මගින් ආවරණය වන කාලසීමාව පදනම් කරගෙන, මැතිවරණ දිනය පසු වන තුරු හෝ ඊට පෙර පක්ෂ හෝ අපේක්ෂකයන් ප්‍රදානයන් පිළිගැනීම හෝ වියදම් කලින් සිදු කිරීමට හෝ ප්‍රමාද කිරීමට හෝ ඉඩ ඇති බව සිත් තබා ගනිමිනි.

අනාවරණය කිරීමේ ක්‍රමයක සාර්ථකත්වය රඳා පවතින්නේ පසුව කරනු ලබන අනාවරණය කිරීමට පහසුකම ඇති වන ආකාරයකට ගනුදෙනු පිළිබඳ වාර්තා රඳවා ගනු ලැබීම සහතික කිරීම සඳහා කාලය ලැබෙන පරිදි එවැනි අනාවරණයන් සිදු කිරීම අවශ්‍ය බව පක්ෂවලට හෝ අපේක්ෂකයන්ට දැනුම්දීම මතය.

අනාවරණය කළ යුත්තේ කුමන අවස්ථාවකදීද යන්න තීරණය කළ හැක්කේ එමගින් සිදු කිරීමට අපේක්ෂා කරන්නේ කුමන ක්‍රියාකාරකම් ද යන්න පදනම් කරගෙනය. තීරණය පදනම් විය යුත්තේ ක්‍රමයේ සාධාරණත්වය හා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ හැකියාව පදනම් කරගෙනය. වඩාත් ම යෝග්‍ය ලෙස තීරණයක් ගැනීමට ඡන්දදායකයන්ට ඉඩ ලැබෙන පරිදි නිසි වේලාවට අපේක්ෂකයන් හා පක්ෂ අනාවරණය කිරීම කළ යුතුය.²² එසේම මැතිවරණ ක්‍රියාවලිය පුරා ම එය කළ යුතුය.²³ අපේක්ෂකයින් සුළු සංඛ්‍යාවක් සිටින ජනාධිපතිවරණයකදී හැරුණු විට සියලු ම මැතිවරණවලදී මෙය හඳුන්වා දීමට පහසු නොවන ක්‍රමයක් බව පිළිගත යුතුය.

²² මැතිවරණය ඔනෑවට වඩා ආසන්න නොවී.
²³ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. දේශපාලන මූල්‍යකරණ නියාමනය : ගෝලීය අත්දැකීම්, වොෂින්ටන් DC: මැතිවරණ ක්‍රම පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ශ්‍රේණිගතවීම්, 34 පිටුව, වත්කම් බැරකම් ප්‍රකාශන, බැංකු ගිණුම් ආදිය ඇතුළුව

කෙසේ වුව ද, ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින ඉතා අසාර්ථක පසු විපරම් යාන්ත්‍රණයන් සලකන විට සහ තමන් ඡන්දය දීමට පෙර ව්‍යාපාරවල ස්වභාවය පිළිබඳව ඡන්දදායකයන්ට දැනුම් දීමේ අවශ්‍යතාව සලකන විට, වියදම් අනාවරණය කිරීම මැතිවරණවලට පසුව සිදු කිරීමට ඉඩ තබා ප්‍රදානයන් පමණක් අනාවරණය කිරීමට සීමා කළත්, මැතිවරණ කාලය තුළ වාර්තා කිරීම ශ්‍රී ලංකාවේ මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය නියාමනය ආරම්භ කරන ක්‍රමයක් තුළ හඳුන්වා දිය හැකි හොඳ ම විකල්පය වනු ඇත.

අනාවරණය කරන්නේ කාටද?

අනාවරණය කිරීම රජයේ නියාමකයකු වෙත හෝ ස්වාධීන ආයතනයක් වෙත සිදු කළ හැකිය. ශ්‍රී ලංකාවේ මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය අධීක්ෂණය සඳහා වන එක් විකල්පයක් වන්නේ මැතිවරණ කොමිසම ය.

අනාවරණය කරන ලද තොරතුරු මහජනයාට යා යුත්තේ ඡන්ද ක්‍රමයේ අවංකභාවය සහ ඡන්දදායකයින්ගේ තේරීමට ඉඩ සැලසීම යන එහි ද්විත්ව බලපෑම ඇති වන පරිදිය. එය මහජනයා වෙත ගෙන යා හැකි ක්‍රම තුනකි. එනම් තොරතුරු දැන ගැනීමේ නිදහස පිළිබඳ නීතිය (FOI),²⁴ ගැටපත් මුද්‍රණය හෝ අන්තර්ජාලය සහ අනෙකුත් මාධ්‍ය²⁵ මගින් යන ආකාරවලට ය. එකී තොරතුරු තමා විසින්ම කියාත්මක වී ලබා දෙන බවටත්, FOI නීතියට පිහිට පැතීමට ජනතාව යොමු නොකර ප්‍රවේශ විය හැකි ආකාරයකින් ඒවා ලබා දෙන බවටත් වග බලා ගැනීමට තොරතුරු ලබාගන්නා බලධාරියා හැම උත්සාහයක් ම දැරිය යුතු ය.

එසේ ලබා ගන්නා තොරතුරු මහජනතාවගේ භාවිතය හා පරිශීලනය සඳහා අර්ථවත් හා අවබෝධ කරගත හැකි කොටස් වශයෙන් ඒකාබද්ධ කිරීම, ගොනු කිරීම හා විශ්ලේෂණය කිරීම මගින් වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කිරීමට රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවලට හා අනෙකුත් ක්‍රියාධරයින්ට හැකිය.²⁶

අනුමත ප්‍රමාණය (threshold) පිළිබඳ ව්‍යතිරේකයන්

අපේක්ෂකයන්ට, පක්ෂවලට හා පරිපාලනයට සම්පත් නොමැති තත්ත්වයක් තුළ අනාවරණය කිරීමේ රීතියට යම් ව්‍යතිරේකයක් සඳහා ඉඩ ලබා දීම ප්‍රායෝගිකව ප්‍රයෝජනවත් විය හැකිය. එක් විකල්පයක් වන්නේ යම් ප්‍රමාණයකට වඩා වැඩි වන විට අනාවරණය කිරීමේ අවශ්‍යතාව නියම කර යම් අනුමත දායකත්ව ප්‍රමාණයක් සඳහා ඉඩ සැලසීමය. අයර්ලන්තය සහ රුසියාව වැනි

²⁴ ඉහත සටහන බලන්න
²⁵ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. දේශපාලන මූල්‍යකරණ නියාමනය : ගෝලීය අත්දැකීම්, වොෂින්ටන් DC: මැතිවරණ ක්‍රම පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ෆෙඩරේෂණය, 33 පිටුව,
²⁶ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. දේශපාලන මූල්‍යකරණ නියාමනය : ගෝලීය අත්දැකීම්, වොෂින්ටන් DC: මැතිවරණ ක්‍රම පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ෆෙඩරේෂණය, 33 පිටුව,

රටවල් එබඳු අනුමත සීමාවන්ට ඉඩ දී ඇති අතර අනාවරණය කළ යුත්තේ ඒ ප්‍රමාණයන් ඉක්මවන අවස්ථාවලදීය.²⁷ ජාත්‍යන්තර අත්දැකීම් කුළු ඒ අනුමත ප්‍රමාණය ඇඟවීම්වලින්ද ඇ. ඩො. 100 සිට එක්සත් රාජධානියේ ඇ.ඩො. 8000 දක්වා වෙනස් වේ.²⁸ ඇත්තෙන් ම, එබඳු අනුමත සීමාවක් තිබීමේ අවදානම නම් විශාල වශයෙන් පරිත්‍යාග කරන්නන් සිය පරිත්‍යාග කුඩා කොටස්වලට කඩා සෝදිසියෙන් බේරීමට ඇති ඉඩකඩ ය.

බාධක

අනාවරණය කිරීමේ ක්‍රමයක් සකස් කිරීමේදී පළමු පියවරවලින් එකක් වන්නේ හැකිතාක් දුරට දේශපාලන ක්‍රියාවලියෙන් නිදහස් සහ එවැනි පත්වීම්, සම්පත් ආදිය මත යැපීමට අවශ්‍යතාවක් නැති ස්වාධීන නියාමකයකු පත් කිරීමය. මේ සම්බන්ධයෙන් තිබෙන එක් විශේෂ අභියෝගයක් නම් නියාමන ක්‍රමය පාලනය කරන නීති පැනවීමේ බලය ඇත්තේ නීති සම්පාදකයන් වශයෙන් දේශපාලන පක්ෂවල සාමාජිකයන්ට වීම ය.²⁹

තවත් බාධකයක් වන්නේ බලයේ සිටින පක්ෂ හෝ අපේක්ෂකයන් විපක්ෂය ඉලක්ක කිරීම සඳහා අනාවරණය අයථා ලෙස භාවිත කිරීම ය.

ජන්දදායකයාගේ තේරීම ශක්තිමත් කරන නිදහස් හා සාධාරණ මැතිවරණවලට පූර්ව අවශ්‍යතාවක් වශයෙන් විස්තරාත්මක අනාවරණ රාමුවක් තිබීමේ අවශ්‍යතාව ඉහත විස්තරයෙන් පැහැදිලි වේ. වියදම් කිරීමේ සීමා හා රාජ්‍ය අරමුදල් වැනි අනෙකුත් නියාමන යාන්ත්‍රණයන් හඳුන්වා දෙන්නේ නම් එය එවැනි යාන්ත්‍රණයන්ට උභය පූරණයක් මෙන් ම ඇත්තෙන් ම ඒවායේ මූලික අංගයක් ද වනු ඇත. විස්තරාත්මක අනාවරණ රාමුවකින් තොරව, වියදම් හා දායකත්ව සීමා වැනි අනෙකුත් යාන්ත්‍රණයන් අනුගමනය කරනු ලැබේද යන්න නිශ්චිතව දැනගත නොහැකිය.

කෙසේ වුව ද, අනාවරණය පමණක් ගත් කල එය මැතිවරණ ව්‍යාපාරවල ඇති වන ගැටලුවලට විසඳුම නොවනු ඇත. අනාවරණය, සිවිල් සමාජ සංවිධාන වැනි කණ්ඩායම් වලට හෝ වෙනත් පුද්ගලයින්ට උනන්දුවෙන් හා කැපවීමෙන් සිය කටයුතු දිගට ම කරගෙන යෑම සඳහා තොරතුරු සපයන හුදු මෙවලම පමණක් වනු ඇත. විනිවිදභාවය සහ වගවීම වැනි පරමාර්ථ ඉටු වන්නේ ඒවා සම්බන්ධයෙන් ඵලදායී ලෙස කටයුතු කරනු ලැබේ නම් පමණි. හොඳ අනාවරණ රාමුවක් අදාළ මෙන් ම ඵලදායී ලෙස ක්‍රියාත්මක වන එකක් බවට පත් වීම සඳහා එය සැලසුම් කළ යුත්තේ අදාළ පාර්ශ්වකරුවන්ගේ

²⁷ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. දේශපාලන මූල්‍යකරණ නියාමනය : ගෝලීය අත්දැකීම්, වොෂින්ටන් DC: මැතිවරණ ක්‍රම පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර උපදේශන, 30 පිටුව,
²⁸ Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. දේශපාලන මූල්‍යකරණ නියාමනය : ගෝලීය අත්දැකීම්, වොෂින්ටන් DC: මැතිවරණ ක්‍රම පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර උපදේශන, 35 පිටුව,
²⁹ ඉහත 3.2 බලන්න

සහභාගිත්වය ඇතිවය යන්න සිතේ තබා ගත යුතුය. වෙනස්කම්වලට ගැලපීම සඳහා එකී ක්‍රමය කාලයක් පුරා විකාසනය විය යුතුය.

පරිත්‍යාග තහනම්/ සීමා කිරීම

ජනතාව හෝ ආයතන විසින් පරිත්‍යාග කළ හැකි ප්‍රමාණය පිළිබඳ සීමා හෝ තහනම් පැනවීමේ අරමුණු වන්නේ පරිත්‍යාග භාවිතා කරමින් දේශපාලන ක්‍රියාවලිය කෙරෙහි අයථා බලපෑම් කිරීමෙන් එමගින් මැතිවරණ ක්‍රමයට බරපතල හානි සිදු වීමට ඉඩ තිබෙන නිසා එවැන්නක් සිදුවීම වැළැක්වීම ය. එසේ බලපෑම් කිරීමෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට සැලකිය යුතු හානියක් සිදු විය හැකිය.

විවිධ පාර්ශවයන් විසින් විවිධ වර්ගවල බලපෑම් සිදු කළ හැකිය. විදේශීය ආයතන විසින් දායකත්වයක් ලබා දීම වැළැක්විය හැකි වන්නේ විදේශීය බලපෑම් මගින් රටක ස්වෛරීභාවයට හානි පැමිණවීමට ඊට හැකියාව ඇති නිසා ය. සංස්ථා ආයතන විසින් දායකත්වයන් ලබා දීම තහනම් කළ යුතු වන්නේ යම් යම් විශේෂ ඕනෑ එපාකම් ඇති කොටස්වලින් අපේක්ෂකයන්ගේ ස්වාධීනත්වය ආරක්ෂා කිරීම සඳහාය. රජයේ කොන්ත්‍රාත් සතු සංස්ථා ද තහනම් කළ හැකි වන්නේ වැරදි හේතු මුල් කරගෙන දායකවීම් සිදු කිරීම සඳහා එමගින් දිරිගැන්වීමක් සිදු විය හැකි නිසා ය. රාජ්‍ය හෝ අර්ධ රාජ්‍ය ආයතන විසින් දායක වීමට ඉඩ නොදිය යුතු ය. ඊට හේතුව එය රාජ්‍ය සම්පත් අයථා ලෙස භාවිතා කිරීමක් වීමට ඉඩ ඇති නිසා ය. දේශපාලන ක්‍රියාවලියේ විනිවිදභාවය රකිනු සඳහා නිර්නාමික මූලයන් විසින් දායකවීම් ද වැළැක්විය හැකිය. අනෙක් අංශ අන් ආකාරයකින් අධීක්ෂණය කළ නොහැකි නිසා වක්‍ර පරිත්‍යාග හෝ නිර්නාමික පරිත්‍යාග ද තහනම් කිරීමට හෝ සීමා කිරීමට හෝ සිදු විය හැකි ය.³⁰

මැතිවරණ ව්‍යාපාර සඳහා පෞද්ගලික පරිත්‍යාග යනු දේශපාලන පක්ෂවලට ජනතා සහාය තිබෙන බව සහතික කරන අත්‍යාවශ්‍ය කාරණයක් වන නිසා සාමාන්‍ය පිළිවෙත වන්නේ මැතිවරණ ව්‍යාපාර සඳහා පෞද්ගලික පරිත්‍යාග තහනම් නොකිරීම ය. දේශපාලන පක්ෂ ඒවායේ ආධාර පදනමෙන් වෙන් කිරීම යෝග්‍ය නොවන අතර එසේ කිරීමෙන් සැඟවුණු පරිත්‍යාගවලට දිරිගැන්වීමක් ඇති විය හැකි ය.³¹

³⁰ සං. ස. Falguera, E., Jones, S. and Ohman, M, දේශපාලන පක්ෂ සහ මැතිවරණ ව්‍යාපාර අරමුදල්, දේශපාලන මූල්‍යකරණය පිළිබඳ අත්පොතක්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා මැතිවරණ සහාය පිළිබඳ ආයතනය, 21 පිටුව.
³¹ සං. ස. Falguera, E., Jones, S. and Ohman, M, දේශපාලන පක්ෂ සහ මැතිවරණ ව්‍යාපාර අරමුදල්, දේශපාලන මූල්‍යකරණය පිළිබඳ අත්පොතක්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා මැතිවරණ සහාය පිළිබඳ ආයතනය, 21 පිටුව.

අනුගමනය කරනු ලබන තවත් ප්‍රවේශයක් වන්නේ පරිත්‍යාග සීමා කිරීම ය. මේ ප්‍රවේශයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ එක්තරා වර්ගයක බලපෑම අඩු කිරීම නොව යම් එක් මූලයක් ක්‍රියාවලිය කෙරෙහි අයථා බලපෑම් කිරීමේ හැකියාව අඩු කිරීම ය. පක්ෂවලට හෝ තනි තනි වශයෙන් අපේක්ෂකයන්ට දෙනු ලබන පරිත්‍යාගවලට සීමා පැනවිය හැකි ය. පරිත්‍යාග සීමාව නියම කරනු ලබන මට්ටම එහි සාර්ථකත්වය සම්බන්ධයෙන් ප්‍රමුඛ කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. ඉහළ මට්ටමක් නියම කිරීමෙන් ක්‍රමයට බලපෑමක් සිදු නොවන අතර ඕනෑවාට වඩා පහළ මට්ටමක් නියම කළහොත් එහි පරමාර්ථය ඉටු නොවන පරිදි පරිත්‍යාග කිරීමේ විකල්ප ක්‍රම භාවිතය කරා පුද්ගලයන් යොමු විය හැකි ය.

හොඳම සීමාව වනු ඇත්තේ විශාල පරිත්‍යාග මත යැපෙන්නේ නැතිව විවිධ මූලයන්ගෙන් ප්‍රමාණවත් පරිදි අරමුදල් ලබාගැනීමට දේශපාලන පක්ෂවලට සහ අපේක්ෂකයන්ට ඉඩ දෙන අතර ම, සීමාව පැනවීමෙන් ඉටු කර ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන අරමුණු සපුරා ගැනීමට ප්‍රමාණවත් සීමාවකි.

පරිත්‍යාග තහනම් කිරීම හෝ සීමා කිරීම් ක්‍රියාවේ යෙදවීම ඉතාමත් දුෂ්කර වන නිසා සහ බොහෝ විට නීති විරෝධී මාර්ගවලට යොමු වීමට ආධාර දෙන්නන් පෙළඹෙන නිසා පරිත්‍යාග තහනම් කිරීම් හෝ සීමා හඳුන්වා දීමේදී විශේෂයෙන් සැලකිලිමත් විය යුතු ය.

වියදම් කිරීමේ සීමා

නියාමනය නොවූ මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය නිසා අසමානතා ඇති වේ. සෑමට ම සාධාරණ පරිසරයක් තුළ සාධාරණ හා තරඟකාරී මැතිවරණ ක්‍රමයක් සහතික කිරීම සඳහා අපේක්ෂකයන් හෝ දේශපාලන පක්ෂ මත වියදම් සීමාවක් පැනවීම අවශ්‍ය විය හැකි ය. එවැනි සීමාවක් නොතිබීම විස්තර කරනු ලැබ ඇත්තේ 'පාපැදියක් තිබෙන තැනැත්තකුට සහ ක්‍රීඩා තරගවලදී භාවිතා කරන මෝටර් රථයක් තිබෙන තැනැත්තකුට එකම ධාවන තරගයකට සහභාගි වන ලෙස ආරාධනා කිරීමක්'³² වශයෙනි.

පක්ෂවලට හා ව්‍යාපාරවලට වියදම් සීමා පැනවීමේ අරමුණු කිහිපයකි. ඒවා නම්, පක්ෂ දේශපාලනයේ අධික වියදම වැළැක්වීම, පාර්ශව අතර අසමානතා පාලනය සහ මැතිවරණ ව්‍යාපාරවල දී අයථා බලපෑමේ හා දූෂණයේ ප්‍රමාණය සීමා කිරීම ආදිය ය.

අරමුදල් සඳහා ප්‍රවේශය මැතිවරණවලට අලුතින් එක්වන පාර්ශවයන්ට බාධකයක් නොවිය යුතු ය. ධනයේ අසාධාරණ වාසිය ද දේශපාලන අපේක්ෂකයන් ධනවත් දායකයින් මත යැපීම ඇති කරවන නිසා එවැනි වාසි

32 Keith D. Ewing, *මුදල් දේශපාලනය හා නීතිය, ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්ව විද්‍යාල මුද්‍රණාලය, 1992*, 15 පිටුව

අවම කළ යුතු ය. දේශපාලන කතිකාව පොදු වැදගත්කමක් ඇති කරුණුවලින් වෙනත් කරුණුවලට යොමු වීම හෝ විකෘත වීම වියදම් සීමා මගින් වැළැක්විය හැකි ය.

අපේක්ෂකයන්ට වියදම් සීමා පැනවීම වෙස්ට්මින්ස්ටර් ක්‍රමය පවතින රටවල සුලබ ලක්ෂණයකි. 1833 දූෂිත හා නීති විරෝධී භාවිතයන් පිළිබඳ පනතින් බ්‍රිතාන්‍ය, අපේක්ෂකයාගේ මැතිවරණ කොට්ඨාසයේ පළමු ඡන්දදායකයින් 2000ට පවුම් 710 ක ද, අමතර ඡන්දදායකයින් 1000 ට පවුම් 40 ක ද සීමාවක් පළමු වරට හඳුන්වා දුන්නේ ය. දැඩි නියාමනයන් හා බලාත්මක කිරීම මගින් ක්‍රමය ශක්තිමත් කරන ලදී.³³

මැතිවරණ නීති, දේශපාලන මූල්‍යකරණය මගින් හෝ පක්ෂ මූල්‍යකරණ නීති මගින් වියදම් සීමා පැනවීම සිදු කළ හැකි ය. එහිදී ස්වාධීන අධීක්ෂණ අධිකාරියක් තිබීම අවශ්‍ය ය.

වියදම් සීමාවන් හඳුන්වා දීම සඳහා උපරිම සීමාවක් විශේෂයෙන් දැක්විය යුතු ය. එය නිශ්චිත වටිනාකමක් හෝ සාමාන්‍ය මාසික වේතනයේ ගුණිතයක් වැනි සූත්‍රයක් විය හැකි ය. කෘතීම ලෙස පහළ සීමා නියම කිරීමෙන් ක්‍රියාවේ යෙදවීම දුෂ්කර විය හැකි නිසාත්,³⁴ ඉතා ඉහළ සීමාවකින් පරමාර්ථය නිෂ්ඵල විය හැකි නිසාත් උපරිම සීමාව නියම කිරීමේ දී සැලකිලිමත් විය යුතු ය.

වියදම් සීමා පැනවීමේදී ඇතිවන ගැටලු

වියදම් සීමා පැනවීමට උත්සාහ කිරීමේ දී දේශපාලන අරමුණු දෙකක් එකිනෙක හා ගැටේ. එනම්, දේශපාලන සමානත්වය ඇති කිරීමේ වුවමනාව සහ දේශපාලන නිදහස ඇති කිරීමේ වුවමනාව ය. නිදහස් මැතිවරණ හා අදහස් ප්‍රකාශනයේ නිදහස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමවල පදනම වන නිසා වියදම් සීමා මගින් ප්‍රකාශනයේ නිදහස අසාධාරණ ලෙස උල්ලංඝනය වන්නේ යැයි ද සමහරු කල්පනා කරති.³⁵

කෙසේ වුව ද, එය උල්ලංඝනයක් බවට පත් වන්නේ තමන් ප්‍රදානයන් ලබා දෙන නියෝජිතයන් මගින් අනෙකුත් අයට වඩා ඉහළ මට්ටමක අදහස් ප්‍රකාශනයේ නිදහසක් සමාජයේ වඩා පොහොසත් කොටස්වලට තිබේයැයි

33 The Law Library of Congress, *මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය*: UK <https://www.loc.gov/law/campaign-finance/uk.php#issues-2017> ජනවාරි 19 දින ප්‍රවේශය ලබා ගන්නා ලදී.
34 ඉන්දියාව, ඊශ්‍රායලය, යුක්ටේනය.
35 සංස්. Falguera, E., Jones, S. and Ohman, M, *දේශපාලන පක්ෂ සහ මැතිවරණ ව්‍යාපාර අරමුදල්, දේශපාලන මූල්‍යකරණය පිළිබඳ අත්පොතක්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා මැතිවරණ සහාය පිළිබඳ ආයතනය*, 47 පිටුව

යමෙකු කල්පනා කරන්නේ නම් පමණි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක් අනුගමනය කරන එක් පුද්ගලයෙක් - එක් ඡන්දයක් යන ක්‍රමයට මෙය පටහැනි ය.³⁶ ඒ නිසා වියදම් සීමා හඳුන්වා දීම ප්‍රකාශනයේ නිදහසට එල්ල වන පහරක් ලෙස දැකිය නොහැකි ය. කෙසේ වුව ද, විවිධාකාර සුළු පරිත්‍යාගශීලීන්ගෙන් අරමුදල් ප්‍රභවයන් භාවිත කිරීම සීමා කිරීමේ අමතර බලපෑමක් කිරීමට වියදම් සීමාවකට හැකි බව සඳහන් කළ යුතු ය.

තවත් කරුණක් වන්නේ වියදම් සීමාවක් පැනවීමෙන් අනාවරණය කිරීමේ විධිවිධාන ක්‍රියාවේ යෙදවීම දුෂ්කර විය හැකි වීම ය. වියදම් කිරීමේ අනුමත සීමා ඉක්මවීම සම්බන්ධයෙන් වාරණයක් පැනවිය හැකි බැවින්, වියදම් මට්ටම් තක්සේරු කිරීම වඩා අපහසු කරවමින් සිය වියදම්වල සමහර පැති සැඟවීමට පක්ෂ හෝ අපේක්ෂකයන් පෙළඹිය හැකි ය.

අපේක්ෂකයින්ගේ සහ දේශපාලන පක්ෂවල වියදම් කිරීම නියාමනය කිරීමටත්, එකී අපේක්ෂකයන් සහ පක්ෂ වෙනුවෙන් තුන්වැනි පාර්ශවයක් මුදල් වියදම් කළ හැකිය යන ගැටලුවට විසඳුමක් නොලැබේ. යම් කරුණක් ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ උනන්දුවක් ඇති අව්‍යාජ හා ස්වාධීන තෙවැනි පාර්ශවයන් සිටිය හැකි නිසා මෙය තවත් සංකීර්ණ වේ. ඒ නිසා, වියදම් සීමා මගින් ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තු වන සමාන්තවය කෙරෙහි අහිතකර ලෙස බලපෑ හැකි තුන්වැනි පාර්ශව වියදම් හඳුනා ගැනීම හා සීමා කිරීම අවශ්‍ය විය හැකි ය. විශේෂයෙන්ම මෙය නියාමනය කිරීම බෙහෙවින් දුෂ්කර වනු ඇති බව සඳහන් කළ යුතු ය.

වියදම් සීමා, කිසි ලෙසකත් අලුත් දෙයක් නොවන නමුත් ඒවා බලාත්මක කිරීම අසීරු ය. එහිදී සලකා බැලිය යුතු කරුණුවලට ඇතුළත් වන්නේ, වියදම් සීමාවට අදාළ කාලසීමාව, මැතිවරණ ව්‍යාපාර වියදම් වශයෙන් සැලකිය හැකි වියදම් අයිතම සහ සීමා අදාළ විය යුත්තේ කාටද යන කරුණු ය. සීමා පැනවෙන විට, ක්‍රමය තුළට මුදල් ඇතුළු කිරීම සඳහා අලුත් ක්‍රම නිර්මාණය වනු ඇති බව සලකා බැලීම වැදගත් ය. මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණය නියාමනය කිරීමට උත්සාහ ගන්නවාට වඩා ගෙවීම් කරන ලද දැන්වීම් ප්‍රචාරණයට තහනමක් පැනවීම බෙහෙවින් ඵලදායී සහ අධීක්ෂණයට පහසු වන බවට ද තර්ක ඉදිරිපත් වී තිබේ.

වියදම් සීමා සම්බන්ධයෙන් ජාත්‍යන්තර සංවිධාන කිහිපයක් ම යෝජනා හා නිර්දේශ ඉදිරිපත් කර තිබේ. වඩා වැදගත් ලෙස, මානව හිමිකම් පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ කොමසාරිස් කාර්යාලය³⁷ නිර්දේශ කරන්නේ ඡන්දදායක තේරීමට

36 සංස්. Falguera, E., Jones, S. and Ohman, M, දේශපාලන පක්ෂ සහ මැතිවරණ ව්‍යාපාර අරමුදල්, දේශපාලන මූල්‍යකරණය පිළිබඳ අත්පොතක්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය හා මැතිවරණ සහාය පිළිබඳ ආයතනය, 51 පිටුව

37 සිවිල් දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සම්මුතියේ 25 වැනි වගන්තිය සම්බන්ධයෙන් එමගින් දක්වන ලද පොදු අදහස් දැක්වීමේ දී.

හානියක් නොවන බවටත්, යම් දේශපාලන පක්ෂ හෝ අපේක්ෂකයන් විසින් අධික ලෙස වියදම් කිරීම මගින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවලිය විකෘත නොවන බවටත් සහතික කිරීම සඳහා වියදම් සීමාවක් සාධාරණීකරණය කළ හැකි බව ය.

දේශපාලනයේ දී මුදල්වල කාර්යභාරය පාලනය කිරීම සඳහා වියදම් කිරීමේ සීමා හෝ මාධ්‍ය ප්‍රවේශය ලබා ගැනීම සඳහා සහනදායී ලෙස අවස්ථාව ලබා දීම වැනි විකල්ප ට්‍රාන්ස්පේරන්සි ඉන්ටර්නැෂනල් (TI),³⁸ ආයතනය ද නිර්දේශ කරයි.

මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණ කතිකාවේ එක් මිථ්‍යාවක් නම් වියදම් සීමාවකින් පුද්ගලයෙකුගේ ප්‍රකාශන නිදහස උල්ලංඝනය වේය යන්න ය. වැඩියෙන් මුදල් වියදම් කිරීමෙන් වැඩි ප්‍රකාශන නිදහසක් යම් පුද්ගලයෙකුට මිලදී ගත හැකි වේ නම් මිස මෙහි සත්‍යයක් තිබිය නොහැකි ය. තවත් මිථ්‍යාවක් නම් දැනට තනතුරේ සිටින අයට ඇති පිළිගැනීම නිසා ඔවුන්ට වැඩි මුදල් ප්‍රමාණයක් ලබා ගැනීමේ හැකියාව ඇති නිසා වියදම් සීමා ඔවුන්ට උපකාරී වන්නේ ය යන්න ය. කෙසේ වුව ද, සාධාරණ තරඟ බිමක් නිර්මාණය කිරීමේ දී වියදම් සීමා ඇත්ත වශයෙන් ම ක්‍රියාත්මක වන්නේ අනෙක් පාර්ශවයන්ට වැඩි වාසි සැලසෙන ආකාරයෙනි. කුන්වැනි මිථ්‍යාව වන්නේ වියදම් සීමා නිසා මහජනයා වෙත පණිවුඩය ගලා යෑමට බාධා ඇති වනු ඇත යන්න ය. ඇත්ත වශයෙන් ම, අඩු ආටෝපයකින් වැඩියෙන් කරුණු ඇතුළත්ව පණිවුඩය ලබා දෙන හෙයින් ගෙන් ගෙට ගොස් ප්‍රචාරණයේ යෙදීම වැනි ක්‍රම කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ හැකි මැතිවරණ අතරතුර නිදහස් කාලයක් එමගින් ඇති වේ.³⁹

වියදම් සීමා කිරීමක් යන්න කිසි ලෙසකින්වත් අලුත් අදහසක් නොවන අතර, එය ලොව පුරා අත්හදා බලා තිබේ. මැතිවරණවල සැබෑ වියදම කුමක්ද යන්න සහ ඡන්ද කොට්ඨාසවලට එල්ලායී ලෙස සන්නිවේදනය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය මුදල් ප්‍රමාණය පිළිබඳ පර්යේෂණවලින් බිහි වන ක්‍රමයක් කෙරෙහි අවධාරණය යොමු විය යුතු ය. බලයේ සිටින ආණ්ඩුවට විරුද්ධ වන අය තෝරා බේරා ගෙන දඬුවම් කිරීමේ මාර්ගයක් වශයෙන් වියදම් සීමා අවහා විත නොකරනු ලබන බවට ප්‍රවේශම් විය යුතු ය.

මනාව සිතා බලා හොඳින් සකස් කරනු ලබන ක්‍රියාවේ යෙදවීමේ ක්‍රමයක් සමඟ ඒකාබද්ධව ක්‍රියාත්මක නොවන්නේ නම් වියදම් සීමාවක් පැනවීමෙන් පලක් නොවනු ඇති බව අවධාරණය කළ යුතු ය.

38 TI ප්‍රතිපත්ති ස්ථාවරය N 1/2005
39 සංස්. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, 51 පිටුව

දේශපාලන ක්‍රියාවලිය තුළ මුදල් සතු වැදගත් කාර්යභාරය පිළිගනිමින් ලොව පුරා දැනට අනුගමනය කරනු ලබන මූලික යාන්ත්‍රණයක් වන්නේ දේශපාලන පක්ෂවලට සහ එමගින් මැතිවරණ ව්‍යාපාරවලට රාජ්‍ය අරමුදල් සැපයීම ය. "මෙය වර්තමාන දේශපාලන මූල්‍යකරණයේ ඉතා ම වැදගත් ප්‍රවණතාව"⁴⁰ ලෙස තර්ක කළ හැකියැයි ප්‍රකාශ වී තිබේ.

රාජ්‍ය අරමුදල් භාවිතය 1920 ගණන්වල ආරම්භ වී ප්‍රධාන වශයෙන් 1940 ගණන්වලදී ව්‍යාප්ත වූ සාපේක්ෂ වශයෙන් අලුත් ක්‍රියාවලියකි. රාජ්‍ය අරමුදල් පිළිබඳව බරපතල ලෙස සලකා බලන ලෙස ලෝක බැංකුව සහ ට්‍රාන්ස්පේරන්සි ඉන්ටර්නැෂනල් ඇතුළු ජාත්‍යන්තර සංවිධාන රාශියක් ම රාජ්‍යයන්ගෙන් ඉල්ලා ඇත.⁴¹ තොරතුරු ලබා ගත හැකි රටවල් 177 න් 68% ක් ම යම් ආකාරයක රාජ්‍ය අරමුදල් භාවිත කරයි.⁴² වක්‍ර රාජ්‍ය අරමුදල් ද සැලකිල්ලට ගතහොත් රටවල ප්‍රතිශතය මීට වඩා වැඩි වේ. සමානුපාතික නියෝජන ඡන්ද ක්‍රම භාවිතා කරන රටවල් විසින් රාජ්‍ය අරමුදල් භාවිතයට වැඩියෙන් ඉඩ තිබෙන බව ද නිරීක්ෂණය කර තිබේ.

රාජ්‍ය අරමුදල් යන්නෙන් අදහස් වන්නේ මූල්‍ය හෝ මූල්‍ය නොවන ආකාරයෙන් කලින් නිගමනය කරනු ලබන යෝග්‍යතා සහ වෙන් කිරීමේ නිර්ණායක අනුව, දේශපාලන විෂයේ පියවීම සඳහා මුදල් හෝ වෙනත් සම්පත් සැපයීම ය. වක්‍ර රාජ්‍ය අරමුදල්වලට ඇතුළත් වන්නේ රාජ්‍ය මාධ්‍ය නොමිලේ ප්‍රවේශය ලබා දීම, පොදු ප්‍රවාහනය හා බදු ප්‍රතිලාභ ය. රාජ්‍ය අරමුදල් සැපයීමෙන්, දේශපාලන පක්ෂවල හා අපේක්ෂකයන්ගේ හැසිරීම නියාමනය කළ හැකි වන පරිදි සම්පත් පිළිබඳ යම් පාලනයක් කිරීමට රටකට ඉඩ ලැබේ. ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වැඩි ඉඩකඩක් සහිතව විනිවිදභාවය, සියල්ලන් ඇතුළත් වීම (අන්තර්කරණය) සහ අනෙකුත් ධනාත්මක ප්‍රමිතීන් වෙනුවෙන් කටයුතු කිරීමට ඊට කටයුතු කළ හැකි ය. ඡන්දදායකයින්ට කරුණු දැනුම් දීම සඳහා උපකාරය ලබා දීම මගින් දේශපාලන බහුවාදය (pluralism) දිරිගැන්වීමටත්, එමගින් ඡන්දදායකයින්ගේ තේරීම් වැඩි දියුණු කොට, සැමට සාධාරණ තරඟ බිමක් ඇති කිරීමට ඊට හැකි වන මාර්ගයක් ඇති කිරීමටත්, මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේ ඉහළ යන පිරිවැය අඩු කිරීමටත්, දේශපාලන ක්‍රියාවලිය තුළ ධනවත් ආධාර දෙන්නන් මත යැපීම වැළැක්වීමටත් හැකි වේ.

නියාමන යාන්ත්‍රණයක් වශයෙන් රාජ්‍ය අරමුදල් භාවිතය පිළිබඳ විවේචන කිහිපයක් තිබේ. ඉන් එකක් නම් එය දේශපාලන පක්ෂ ජනතාවගෙන් ඇත්

40 සංස්. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, 57 පිටුව
41 ලෝක බැංකුව (2001), ට්‍රාන්ස්පේරන්සි ඉන්ටර්නැෂනල් (2005).
42 ලෝක බැංකුව (2001), ට්‍රාන්ස්පේරන්සි ඉන්ටර්නැෂනල් (2005).

කිරීමට හේතු වන බවයි.⁴³ තවත් විවේචනයක් නම් එමගින් පවත්නා පක්ෂ ප්‍රගති විරෝධී බවට පත් කොට වෙනස් වන ප්‍රවණතා සැලකිල්ලට ගැනීමට අසමත් වීමට ඉඩ ඇති බවයි. විශේෂයෙන් ම අඩු ආදායම් උපදවන රටවල රාජ්‍ය අරමුදල් දේශපාලන පක්ෂවලට හෝ අපේක්ෂකයන්ට ලබා දෙනවාට වඩා රජයට ඒවා වඩා හොඳ දෙයකට භාවිත කළ හැකි බව ද ප්‍රකාශ වී තිබේ. අනුමත අරමුදල් ප්‍රමාණයන් අඩු වන අවස්ථාවල දී රාජ්‍ය අරමුදල් ලබා ගැනීමට වැඩි වැඩියෙන් පක්ෂ තරග කළ හැකි නිසා පක්ෂ ක්‍රමය කැබලිවලට කඩා නොවැදගත් පක්ෂ පිහිටුවීමට එමගින් දිරිගැන්වීමක් ලැබෙන බවද ප්‍රකාශ වී තිබේ.⁴⁴ ඇත්ත වශයෙන් ම, තිබෙන තවත් අවදානමක් නම් විපක්ෂය මැඩ පැවැත්වීම සඳහා බලයේ සිටින පක්ෂයක් රාජ්‍ය අරමුදල් තමන්ට ඕනෑ හැටියට පාවිච්චි කළ හැකි වීම ය.⁴⁵

එබැවින්, එවැනි ආදිතව වැළැක්වීම සඳහා එලදායී බලාත්මක කිරීමේ යාන්ත්‍රණයන් ස්ථාපනය කිරීම ඉතා වැදගත් ය.

සුදුසුකම

පක්ෂවලට ඇති සුදුසුකම

රාජ්‍ය අරමුදල්වලට සුදුසුකම් ඇත්තේ කාටද යන්න රාමුවක් තීරණය කිරීමේදී පැනනගින මූලික ගැටලුවලින් එකකි. එක් විසඳුමක් විය යුත්තේ ලියාපදිංචි වූ සියලුම දේශපාලන පක්ෂවලට අරමුදල් සැපයීම වන අතර එසේ නොවන්නේ නම්, පක්ෂ කැබලිවලට කැඩී යෑම සහ දේශපාලන පක්ෂ හිතු මතේ පිහිටුවා ගැනීම යන අපේක්ෂා නොකළ ප්‍රතිඵලය ඇති කරවන මිල අධික අභ්‍යාසයක් බවට එය පත්විය හැකි ය. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් උදාහරණයක් ලෙස පාර්ලිමේන්තු නියෝජනය, ආසන සංඛ්‍යාවක්,⁴⁶ නැතහොත් කලින් මැතිවරණයේ දී ලබාගත් ඡන්ද සංඛ්‍යාව,⁴⁷ ඉදිරිපත් කරන ලද අපේක්ෂකයින් සංඛ්‍යාව ආදිය මත පදනම් වූ නියමිත අරමුදල් මට්ටමක් බොහෝ රටවල් අනුගමනය කරයි. මේ ක්‍රම ප්‍රායෝගික මෙන් ම යම් රටක විශේෂ සන්දර්භය අනුව නිර්මාණශීලීව භාවිත කළ හැකි අතර ම සමහර පුද්ගලයින් හෝ පක්ෂ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයට ඇතුළුවීම අවහිර කිරීමට ද ඒවා හේතු විය හැකි ය.

43 මෙය න්‍යායාත්මකව සත්‍ය වුවත් ප්‍රායෝගික තත්ත්වයේ දී අරමුදල් සඳහා සාමාන්‍ය ආධාර දෙන්නන් මත යැපෙන්නේ දේශපාලන පක්ෂ ඉතා සුළු සංඛ්‍යාවකි.

44 සංස්. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, 64 පිටුව. අනුමත ප්‍රමාණය වැඩිවන විට පක්ෂ හවුල් ඇති වීමේ අවශ්‍යතාවය ඉහළ යා හැකි අතර ඉන් රටකට ධනාත්මක මෙන් ම සෘණාත්මක බලපෑම් ද ඇති විය හැකි ය.

45 සංස්. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, 64 පිටුව.

46 එක්සත් රාජධානිය, ෆින්ලන්තය, තෙදර්ලන්තය.

47 තුර්කිය, සවීඩනය, ජර්මනිය.

එබැවින් නව දේශපාලන ව්‍යාපාර ඵලදායී ලෙස දේශපාලන තරඟයට සහභාගි වීමෙන් බැහැර කිරීමට එවැනි බෙදීමක් ඉවහල් නොවනනාක් දුරට වැදගත්මකට නැති අපේක්ෂකයන්ට එරෙහිව යම් ප්‍රමාණයකට ආරක්ෂක පියවර ගැනීම නීත්‍යානුකූල වේ.”⁴⁸

අපේක්ෂකයන්ට ඇති සුදුසුකම

විකල්පයක් වන්නේ මොසැම්බික් සහ දකුණු කොරියාව යන රටවල කරන ආකාරයේ අපේක්ෂකයන්ට රාජ්‍ය අරමුදල් සැපයීම ය. එවැනි ක්‍රමයක වාසිය වන්නේ එය දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ පක්ෂවල ඒකාධිකාරය සීමා කිරීමත්, පෞද්ගලික අරමුදල් මත යැපීම සහ වෙනත් ප්‍රභවයන්ගෙන් අරමුදල් ලබා ගැනීමේ අවශ්‍යතාව අඩු කිරීමත් ය. අයථා බලපෑම අවම කොට දේශපාලනයට අලුතින් ඇතුළු වන්නන් දිරිගැන්වීමේ ධනාත්මක බලපෑමක් එමගින් ඇති විය හැකිය. කෙසේ වුව ද, පක්ෂ විනය මෙන් ම සිය ඡන්දදායකයින්ගේ පණිවුඩය ඵලදායී ලෙස සන්නිවේදනය කිරීමට පක්ෂය සතු හැකියාව ද ඉන් අඩු වීමට ඉඩ තිබේ.

වෙන් කිරීම

ඉටු කර ගැනීමට අපේක්ෂා කරන අරමුණු පදනම් කරගෙන උපරිම ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීම සඳහා සැලකිල්ලෙන් සලකා බැලිය යුතු රාජ්‍ය අරමුදල් සම්පාදනයේ තවත් වැදගත් සාධකයක් නම් අරමුදල් වෙන් කිරීම ය. එක් විකල්පයක් වන්නේ පූර්ණ සමානත්වය පදනම් කරගෙන අරමුදල් බෙදා දීම ය. අනෙක යම් පක්ෂයකට හෝ අපේක්ෂකයකුට සිය ඡන්ද කොට්ඨාසය තුළ ඇති ඡන්දා සහයෝගය පදනම් කරගෙන එසේ කිරීම ය.

සමාන ලෙස අරමුදල් බෙදා දීමෙන් විශාල පක්ෂවල අධිපතිභාවය අඩු කොට අලුතින් එන අය දිරිගැන්වීමට හැකි වේ. කෙසේ වුව ද, පක්ෂයේ විශාලත්වය අනුව එක් ඡන්දදායකයකුට වියදම් කිරීමට පක්ෂයට හැකි ප්‍රමාණයේ බරපතළ විෂමතාවක් එමගින් ඇති විය හැකි ය. දේශපාලන පක්ෂ අතර සමාන ලෙස අරමුදල් බෙදා දීමට වඩා අපේක්ෂකයන් අතර බෙදාදීම වඩා සුලබ ය.⁴⁹

දෙනු ලබන අරමුදල් ප්‍රමාණය ලැබෙන සහයෝගයේ මට්ටම යන පදනමින් නිගමනය කිරීමෙන්, ඡන්දාව සැබවින් ම සහයෝගය දෙන පක්ෂවලට රාජ්‍ය අරමුදල් යන බව සහතික වේ. කෙසේ වුව ද, එමගින් දේශපාලනයට අලුතින් එන අය බැහැරට තල්ලු විය හැකි ය.

48 Nassmacher (2003a) 14 පිටුව

49 සංස්. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, 68 පිටුව.

බොහෝ රටවල්, යම් නිශ්චිත අරමුදල් ප්‍රතිශතයක් සැපයීම සහ මහජන සහාය පදනම් කරගෙන ඉතිරි මුදල් අඩු වැඩි කිරීම යන ක්‍රම දෙකේ සංකලනයක් භාවිත කරයි.⁵⁰ කෙසේ වුව ද එක්සත් ජනපදය, ප්‍රංශය සහ කැනඩාව සම්පූර්ණයෙන්ම සමාන ලෙස බෙදා දීමේ පදනමක් ක්‍රියාත්මක කිරීම වැදගත් කරුණකි.

භාවිත වන විකල්ප ක්‍රමයක් නම් පක්ෂයක් හෝ අපේක්ෂකයන් විසින් ලබා ගන්නා අරමුදල් ප්‍රමාණය රජය විසින් ද ලබා දීම ය. මෙය එක්සත් ජනපදයේ සහ ජර්මනියේ සමහර ප්‍රදේශවල භාවිත වන ක්‍රමයකි. මෙමගින් අනාවරණය දිරි ගැන්වෙන අතර අරමුදල් දෙනු ලබන්නේ ජනතා සහයෝගය පදනම් කර ගෙන යන්න සහතික කිරීම ද සිදු වේ. කෙසේ වුව ද මෙය ක්‍රියාත්මක කිරීමට වඩා දුෂ්කර ක්‍රමයකි.

අවසන් වශයෙන් සඳහන් කළ යුත්තේ රාජ්‍ය අරමුදල් යනු ශ්‍රී ලංකාවේ අමුතු සංකල්පයක් නොවන බවයි. ඉහත දක්වන ලද පරිදි⁵¹ එය ඉතා දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ නීතියේ කොටසක් වශයෙන් පවතී. ඒ නිසා සඳහන් කළ යුතු වන්නේ සම්පූර්ණයෙන් ම රාජ්‍ය අරමුදල් සැපයෙන ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කිරීම වෙනසක් විය හැකි නමුත් එය දේශීය සන්දර්භයට උචිත නොවන්නක් ලෙස සම්පූර්ණයෙන් ම බැහැර නොකළ යුතු බව ය.

බලාත්මක කිරීම

එලදායී ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රමයක් සමග එක්ව නොයන්නේ නම් නියාමන යාන්ත්‍රණයක් හත්වා දීමෙන් වැඩි ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙනු ඇත. ක්‍රියාවේ යෙදවීම හා අධීක්ෂණය මේ ක්‍රියාවලියේ දී ඉවත් නොකළ හැකි මූලික අංග වේ. වෙනත් ආකාරයකින් නියාමනයන් හඳුන්වා දීමෙන් නීති පද්ධතිය කෙරෙහි ඇති විශ්වාසය පළු වී ඇත්තෙන් ම එය නොසලකා හැරීමක් සිදු වනු ඇත. දේශපාලන සාධක නිතර ම මැදිහත් විය හැකි අතර ම, එලදායී ක්‍රියාවේ යෙදවීමක් ඇති කිරීම සහතික කිරීම සඳහා සියලු ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම ඉතා වැදගත් ය.

බලාත්මක කිරීම සිදු කළ යුත්තේ පැහැදිලි නිල පැවරුමක්, ස්වාධීන තත්ත්වයක්. අවශ්‍ය සම්පත් සහ එසේ කිරීමට කැප වූ රාජ්‍ය ආයතනයක් විසිනි.⁵² මැතිවරණ කොට්ඨාශ කළමනාකරණ ආයතනය මේ පරමාර්ථය ඉතා සුලබ ලෙස බලයක් පැවරෙන ආයතනය වේ.⁵³ ශ්‍රී ලංකාව සම්බන්ධයෙන් ඉන් අදහස් වන්නේ මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවයි.⁵⁴ කෙසේ වුවද, ජාත්‍යන්තර භාවිතය

50 ලෙසෝනෝ, කොලොම්බියාව, මෙක්සිකෝව
 51 Refer 3.4 above
 52 Funding of Political Parties and Election Campaigns, පිටුව 31.
 53 Funding of Political Parties and Election Campaigns, පිටුව 31.
 54 ඉහත 3.5 බලන්න.

යෝජනා කරන්නේ අමාත්‍යාංශ, විගණන ආයතන හෝ මේ පරමාර්ථය සඳහා මුළුමනින් ම අලුත් ආයතනයක් යන මේවා ද භාවිත වන ප්‍රවේශයන් බව ය.⁵⁵ බලාත්මක කිරීමේ ආයතනය විනිවිදභාවය, වගවීම සහ ස්ථාවරත්වය යන කරුණු සම්බන්ධයෙන් හොඳම භාවිතයන් යොදාගත යුතු ය.⁵⁶ කෙසේ වුවද, මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණ නියාමන යාන්ත්‍රණය මගින් සපුරා ගැනීමට අදහස් කරන පරමාර්ථ හැකි හොඳම අයුරින් සපුරා ගැනීමට කටයුතු කිරීම සඳහා දේශපාලන පක්ෂ වැනි අදාළ පාර්ශවයන් සමග,⁵⁷ යහපත් සබඳතාවක් පිළිබඳව බලාත්මක කිරීමේ දී අවධානය යොමු විය යුතු ය.

උල්ලංඝනය වීම් සිදුවන විට දඩ සහ තහනම් පැනවීම හා වන්දි ලබා ගැනීම් අවශ්‍ය විය හැකි ය. කෙසේ වුව ද දේශපාලන පක්ෂ පවත්වා ගෙන යා යුතු සහයෝගයේ ස්වභාවය සැලකීමේ දී, අනතුරු හැඟවීම් නිකුත් කිරීම් සහ නම් සඳහන් කොට අපකීර්තිමත් භාවයට පත් කිරීම වැනි ක්‍රම අනුකූලතාව සහතික කිරීමේදී ඵලදායක විය හැකි ය. පක්ෂවලට හෝ අපේක්ෂකයන්ට රාජ්‍ය අරමුදල් ලබා දෙන විට එය අහිමි වීම ඵලදායී බලාත්මක කිරීමේ යාන්ත්‍රණයක් වනු ඇත.⁵⁸

බලාත්මක කිරීමේ තවත් ප්‍රමුඛ අංගයක් නම් සිවිල් සමාජය, මාධ්‍ය හා සමස්තයක් වශයෙන් ජනතාව විසින් මහජන අධීක්ෂණය ක්‍රියාත්මක කළ හැකි වන පරිදි මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණ නියාමනයන් එසේ බලාත්මක කිරීමෙන් ලබා ගන්නා තොරතුරු මහජනයාට ලබා ගැනීමට සහ ඒවාට ප්‍රවේශ වීමට ඉඩ සැලසිය යුතු වීම ය.

---

55 54 පරිදි
 56 78 පිටුව.
 57 78 පිටුව.
 58 78 පිටුව.

විවිධ රටවල උදාහරණ ⁵⁹

ආසියාවේ මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණ තත්ත්වය පිළිබඳ කඩිනම් සමාලෝචනයක් පරිත්‍යාග සීමා

රට	1. දේශපාලන පක්ෂවලට විදේශ පාර්ශවයන් විසින් කරන පරිත්‍යාග වලට තහනමක් තිබේද?	2. අපේක්ෂක-යන්ට විදේශ පාර්ශවයන් විසින් කරන පරිත්‍යාග වලට තහනමක් තිබේද?	3. දේශපාලන පක්ෂවලට දෙන ආයතනික පරිත්‍යාගවලට තහනමක් තිබේද?	4. අපේක්ෂක-යන්ට ආයතනික පරිත්‍යාගවලට තහනමක් තිබේද?
බංග්ලාදේශය	ඔව්	නැත	නැත. එක් වර්ෂයක් තුළ සමාගම් වලින් හෝ සංවිධානවලින් ලැබෙන පරිත්‍යාග ටකා ලක්ෂ 25 ක් හෝ ඒ සමාන සේවයක් නොඉක්මවයි නම් තහනම අදාළ නොවේ.	නැත
කාම්බෝජය	ඔව්	නැත	නැත	නැත
ඉන්දියාව	ඔව්	ඔව්	නැත. තහනම අදාළ වන්නේ වසර තුනකට අඩු පැවැත්මක් ඇති සමාගම් වලටයි.	නැත. තහනම අදාළ වන්නේ වසර තුනකට අඩු පැවැත්මක් ඇති සමාගම් වලටයි.

59 International IDEA වෙතින් ගන්නා ලදී. - දේශපාලන මූල්‍යකරණ දත්ත පදනම

	<p>9. දේශපාලන පක්ෂවලට දෙන නිර්නාමික පරිත්‍යාගවලට තහනමක් තිබේද?</p>	<p>10. අපේක්ෂක යන්ට දෙන නිර්නාමික පරිත්‍යාගවලට තහනමක් තිබේද?</p>	<p>15. මැතිවරණයක් සම්බන්ධයෙන් ආධාර දෙන අයෙකුට දේශපාලන පක්ෂයකට දිය හැකි දායකත්වයට සීමාවන් තිබේද?</p>	<p>17. ආධාර දෙන අයෙකුට අපේක්ෂක යෙකුට දිය හැකි දායකත්වයට සීමාවන් තිබේද?</p>
	<p>නැත. නමුත් විශේෂ සීමාවක්. ටකා 5000 ඉක්මවන නිර්නාමික පරිත්‍යාග වලට තහනමක්</p>	<p>ඔව්. සෘජු තහනමක් නැතත් සියලුම පරිත්‍යාග මූලයන්ගේ නම ලබා දිය යුතු නිසා තත්වාකාර තහනමක්</p>	<p>විධිමත් සීමාව අදාළ වේ. ටකා 20,000 ට වැඩි පරිත්‍යාග වෙක්පත් මගින් කළ යුතුය.</p>	<p>නැත</p>
<p>නැත</p>	<p>නැත</p>	<p>නැත</p>	<p>නැත</p>	<p>නැත</p>
	<p>ඔව්. සෘජු තහනමක් නෙවේ. නමුත් වාර්තා කිරීම හා ආධාර දෙන්නාගේ අනන්‍යතාව වාර්තා කිරීමේ අවශ්‍යතාව අනුව තත්වාකාර තහනමක්</p>	<p>නැත.</p>	<p>විධිමත් සීමාව අදාළ වේ. පුද්ගලයින් පරිත්‍යාග සීමාවන්ට යටත් නොවන නමුත් වසරකට තම සාමාන්‍ය වාර්ෂික ආදායමෙන් 7.5% කට වඩා පරිත්‍යාග කිරීම් වලට නොහැකි ය.</p>	<p>නැත. මැතිවරණයක් සඳහා අපේක්ෂක යෙකුට දෙන දායකත්වයන් නියාමනය කරන හෝ සීමා කරන නීතියක් නැතහොත්</p>

ඉන්දුනීසියාව	ඔව්	ඔව්	නැත. තහනම අදාළ වන්නේ එක් සමාගමකින් අවුරුද්දක් තුළ රුපියල් 7,500,000,000 ඉක්මවන පරිත්‍යාග වලටය.	නැත	
නේපාලය	ඔව්	ඔව්	නැත	නැත	
පකිස්ථානය	ඔව්	නැත. අපේක්‍ෂක-යන්ට ආයතනික ප්‍රදානයන් දීමට නීතියේ තහනමක් නැත.	ඔව්	නැත	
ශ්‍රී ලංකාව	නැත.	නැත.	නැත.	නැත.	

<p>ඔව්. මැතිවරණ වලට සහභාගී වන කාලය තුළ තහනම අදාළ වේ.</p>	<p>ඔව්</p>	<p>ඔව්</p>	<p>ඔව්. මැතිවරණ ව්‍යාපාර කාල සීමාව තුළ ජනාධිපති හා සෙනෙට් අපේක්ෂකයන් සඳහා</p>
<p>නැත. නමුත් විශේෂිත සීමාවක්. නිර්නාමික පරිත්‍යාගවලට විශේෂිත තහනමක් නැත. එහෙත් රු. 25000ට වඩා දෙන ආධාර කරුවන්ගේ නම් පක්ෂ විසින් වාර්තා කළ යුතුය.</p>	<p>නැත</p>	<p>දත්ත නැත</p>	<p>නැත</p>
<p>ඔව්. සෘජු තහනමක් නැත. නමුත් ආධාර දෙන්නාගේ අනන්‍යතාව වාර්තා කර තැබීමේ හෝ වාර්තා කිරීමේ අවශ්‍යතාව අනුව තත්ත්වකාර තහනමක්</p>	<p>ඔව්. නමුත් ආධාර දෙන්නාගේ අනන්‍යතාව වාර්තා කර තැබීමේ හෝ වාර්තා කිරීමේ අවශ්‍යතාව අනුව තත්ත්වකාර තහනමක්</p>	<p>නැත.</p>	<p>නැත.</p>
<p>නැත.</p>	<p>නැත.</p>	<p>නැත.</p>	<p>නැත.</p>

වියදම් කිරීමේ සීමා

රට	31. දේශපාලන පක්ෂයකට වියදම් කළ හැකි මුදල් ප්‍රමාණයේ සීමාවන් තිබේ ද?	32. දේශපාලන පක්ෂයකට වියදම් කළ හැකි ප්‍රමාණයේ සීමාවක් තිබේ නම් සීමාව කුමක් ද?	
බංගලාදේශය	ඔව්. මැතිවරණ වියදම් වලට අදාළය	අපේක්ෂකයින් සංඛ්‍යාව 200 හෝ ඊට වැඩි නම් උපරිමය ටකා මිලියන 45 අපේක්ෂකයන් 101 - 200 අතර නම් උපරිමය ටකා මිලියන 30 අපේක්ෂකයන් 51-100 අතර නම් ටකා මිලියන 15 අපේක්ෂකයන් 50 ක් හෝ ඊට අඩු නම් උපරිමය ටකා මිලියන 7.5 ම අපේක්ෂකයෙකු සඳහා පක්ෂයකට වියදම් කළ හැකි මුදල ටකා මිලියන 1.5 නොඉක්මවිය යුතුය.	
කාම්බෝජය	නැත	අදාළ නොවේ	
ඉන්දියාව	නැත. දේශපාලන පක්ෂවලට වියදම් සීමා නැති වුවත් පක්ෂයක වියදම අපේක්ෂකයෙකුට හෝ අපේක්ෂකයන්ට කෙළින්ම ප්‍රතිලාභ සලසන්නේ නම් වියදම් කරන ලද මුදල අදාළ අපේක්ෂකත්වයේ වියදම් සීමාවන්ට ගැනේ.	අදාළ නොවේ	
ඉන්දුනීසියාව	නැත	අදාළ නොවේ	
නේපාලය	ඔව්. උපරිම සීමාව අදාළ වන්නේ සමානුපාතික නියෝජන මැතිවරණවලදී පක්ෂයේ වියදම්වලටය	සීමාව නියම කරන්නේ මැතිවරණ කොමසාරිස් විසිනි	

	<p>33. අපේක්ෂකයෙකුට වියදම් කළ හැකි ප්‍රමාණයේ සීමාවන් තිබේ ද?</p>	<p>34. අපේක්ෂකයෙකුට වියදම් කළ හැකි ප්‍රමාණයේ සීමාවක් තිබේ නම් වියදම් සීමාව කුමක් ද?</p>
	<p>ඔව්. මැතිවරණ වියදම්වලට අදාළ වන අතර අපේක්ෂකයා වෙනුවෙන් ඕනෑම පුද්ගලයෙකු දරා ඇති මැතිවරණ වියදම ඇතුළත් වේ.</p>	<p>ඡන්ද කොට්ඨාසයක එක් අපේක්ෂකයෙකු සඳහා උපරිමය ටකා මිලියන 1.5 මැතිවරණ වියදම් පදනම් විය . යුත්තේ ඡන්ද කොට්ඨාසයක සිටින මුළු ඡන්ද දායක සංඛ්‍යාව මතය.</p>
	<p>නැත</p>	<p>අදාළ නොවේ.</p>
	<p>ඔව්. නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සහ ප්‍රාන්තයක ව්‍යවස්ථාදාක සභාවේ මැතිවරණවලට අදාළ නොවේ.</p>	<p>මධ්‍යම රජය විසින් නිගමනය කරනු ලැබේ. සීමාව නියම කරන්නේ මැතිවරණ කොමිසමේ අදහස් විමසා මධ්‍යම රජය විසිනි.</p>
	<p>නැත</p>	<p>අදාළ නොවේ</p>
	<p>ඔව්</p>	<p>උපරිම සීමාව (මැතිවරණ) කොමිසම විසින් නියම කරනු ලබන්නේ ය.</p>

පකිස්ථානය	නැත	අදාළ නොවේ	
ශ්‍රී ලංකාව	නැත	අදාළ නොවේ	

රාජ්‍ය අරමුදල්

රට	19. දේශපාලන පක්ෂවලට සෘජු රාජ්‍ය අරමුදල් සඳහා විධිවිධාන තිබේ ද?		
	වටිනාකම	විස්තරය	
බංගලාදේශය	නැත		
කාම්බෝජය	නැත	රාජ්‍ය අරමුදල් සැපයිය හැකි යැයි නීති සම්පාදනයේ ප්‍රකාශ වන අතර එවැනි අරමුදල් සැපයෙන බවට විධි විධානයක් නැත	
ඉන්දියාව	නැත		
ඉන්දුනීසියාව	ඔව්. ක්‍රමා-නුකූලව සැපයෙන අරමුදල්	දේශපාලන පක්ෂවලට වාර්ෂික අරමුදල් සැපයේ	
තේපාලය	නැත		
පකිස්ථානය	නැත		

	ඔව්	ජාතික රාජ්‍ය සභා මැතිවරණ සඳහා රුපියල් 1,500,000 පළාත් මන්ත්‍රණ සභා මැතිවරණයක් සඳහා රුපියල් 1,000,000
	නැත	අදාළ නොවේ

	20. දේශපාලන පක්ෂවලට සෘජු රාජ්‍ය අරමුදල් සඳහා විධිවිධාන තිබේ නම් යෝග්‍යතා නිර්ණායක මොනවා ද?		21. දේශපාලන පක්ෂවලට සෘජු රාජ්‍ය අරමුදල් සඳහා විධිවිධාන තිබේ නම්, වෙන් කිරීමේ ගණනය කිරීම කුමක් ද?	
	වටිනාකම	විස්තරය	වටිනාකම	විස්තරය
	අදාළ නොවේ	අදාළ නොවේ	අදාළ නොවේ	අදාළ නොවේ
	අදාළ නොවේ	රාජ්‍ය අරමුදල් සැපයිය හැකි යැයි නීති සම්පාදනයේ ප්‍රකාශ වන අතර එවැනි අරමුදල් සැපයෙන බවට විධි විධානයක් නැත	අදාළ නොවේ	රාජ්‍ය අරමුදල් සැපයිය හැකි යැයි නීති සම්පාදනයේ ප්‍රකාශ වන අතර එවැනි අරමුදල් සැපයෙන බවට විධි විධානයක් නැත
	අදාළ නොවේ	අදාළ නොවේ	අදාළ නොවේ	අදාළ නොවේ
	තෝරා පත් කර ගනු ලබන ආයතන වල නියෝජනය	ජාතික, පළාත් හෝ ඊජන්සි / නාගරික සභා නියෝජිත සභාවල නියෝජනය ලබා ඇති පක්ෂවලට පමණක් අරමුදල් ලබා ගත හැකි ය.	ලැබූ ඡන්ද සංඛ්‍යාවට සමානුපාතිකව	ජයග්‍රහණය කළ ඡන්ද සංඛ්‍යාවට සමානුපාතිකව
	අදාළ නොවේ	අදාළ නොවේ	අදාළ නොවේ	අදාළ නොවේ
	අදාළ නොවේ		අදාළ නොවේ	

ශ්‍රී ලංකාව	ඔව්, මැති- වරණ ව්‍යාප- ාරවලට අදාළව		
-------------	---	--	--

<p>කලින් මැතිවරණයේ ඡන්ද කොටස ඉල්ලුම් කිරීම</p>	<p>කලින් මැතිවරණයේ දී මැතිවරණ දිස්ත්‍රික්කය තුළ අඩු වශයෙන් ඡන්ද 1% ක් ලබා ගත් දේශපාලන පක්ෂවලට පමණක් අරමුදල් ලබා ගත හැකිය.</p>	<p>ලැබූ ඡන්ද අනුව පොදු අනුපාතය</p>	<p>කලින් මැතිවරණයේ දී ඡන්දයකට ලබා ගත් පොදු අනුපාතය වශයෙන් අරමුදල් වෙන් කරනු ලැබේ.</p>
--	---	------------------------------------	---

මැතිවරණ ව්‍යාපාර මූල්‍යකරණ නියාමන ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමේදී ඉටු කර ගැනීමට අපේක්ෂිත අරමුණු සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමේ අරමුණින් විස්තරාත්මක කරුණු කෙරෙහි අවධානය යොමු කරනු ලැබේ. හුදෙක් විදේශීය ක්‍රමයක් නැතහොත් එකී අරමුණු ඔස්සේ මනාව සිතා නොබලන ලද ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීමෙන් පමණක් එය සාර්ථක වන්නේ නැත. ක්‍රියාවලියට මාර්ගෝපදේශ ලබා දිය යුතු පාර්ශ්වකාර අදහස් පුළුල් ලෙස විමසීම ඒ සඳහා අවශ්‍ය වේ. අදාළ දේශපාලන ව්‍යුහය, මැතිවරණ ක්‍රමය, පක්ෂවල ස්වභාවය සහ බල සබඳතා පිළිබඳව සාකච්ඡාවල අවධානය යොමු විය යුතුය. එසේ ම දේශපාලන ක්‍රමයක් තුළ පවතින සියලු ගැටලුවලට විසඳුමක් යෝජනා ක්‍රමයෙන් ලැබේ යැයි අපේක්ෂා නොකළ යුතු නිසා එය සියලු දේවලට පිළිතුරක් විය නොහැකිය. එහිදී අවශ්‍ය පරිදි ක්‍රමය වෙනස් කිරීමේ කැමැත්තට යටත්ව, අනාවරණය කිරීමේ අත්‍යවශ්‍යම සාධකයෙන් පටන් ගෙන නියාමන ක්‍රම ක්‍රමයෙන් හඳුන්වා දීම පවා අවශ්‍ය විය හැකිය.

හඳුන්වා දෙනු ලැබිය හැකි කවර හෝ නියාමන ක්‍රමයකට මැතිවරණ ව්‍යාපාර දායකත්වයන්, වියදම්, දේශපාලන පක්ෂවල හා අපේක්ෂකයන්ගේ වත්කම් හා බැරකම් යන කරුණු සාකච්ඡා මගින් වෙනස්කම්වලට භාජන නොකළ හැකි ආරම්භක සාධකයක් වශයෙන් ඇතුළත් විය යුතුය යන්න ට්‍රාන්ස්පෙරන්සි ඉන්ටර්නැෂනල් ආයතනය තදින් ම නිර්දේශ කරයි.

ශ්‍රී ලංකාවට වඩාත් සුදුසු සහ ක්‍රියාවේ යෙදවිය හැකි ක්‍රමය වෙත එළඹීම සඳහා පාර්ශ්වකරුවන් සමග සිදු කරනු ලබන උපදේශාත්මක සාකච්ඡා පදනම් කරගෙන අනෙකුත් නියාමන යාන්ත්‍රණයන් අතර තේරීම සැලකිල්ලෙන් කළ යුතුය.

පොදුවේ සලකා බැලිය යුතු වැදගත් ම කාරණය වන්නේ නියාමන යාන්ත්‍රණයකින් නිදහස් අදහස් ප්‍රකාශනයට බාධා නොපැමිණිය යුතු බවත් ඡන්දදායකයින් දේශපාලනයට සම්බන්ධවීම අඩු නොවිය යුතු බවත් ය. එබැවින්, දේශපාලනඥයන් තමන්ට ලැබෙන මුදල් දෙස බැලිය යුත්තේ වගකීමෙන් යුත් දේශපාලනයේ නියැලීම මගින් තමන් විසින් තහවුරු කර පෙන්විය යුතු වරප්‍රසාදයක් වශයෙනි. හඳුන්වා දෙන කවර ක්‍රමයක් වුව ද නියාමන යාන්ත්‍රණයක් සකස් කිරීමට පදනම් වන මූලධර්ම හා වුවමනාවන් සැලකිල්ලට ගන්නා, මනාව සලකා බලා සිදු කරන්නක් විය යුතුය.

**இலங்கையில் தேர்தல்
பிரச்சார நிதியளிப்பு
தொடர்பான ஒரு சுருக்கமான
கண்ணோட்டம்**

டர்ான்ஸ்பேரன்சி இன்டர்நெஷனல் ஸ்ரீலங்கா

உள்ளடக்கம்

அறிமுகம்	87
நோக்கெல்லை	89
உள்நாட்டுச் சூழ்நிலை.....	91
அரசியல் சூழ்நிலை	91
ஒரு தனித்துவமான பிரச்சினை	91
உட்கட்சிச் சூழ்நிலை	92
சட்டச் சூழ்நிலை	93
தேர்தல் ஆணைக்குழு	94
கிடைக்கக்கூடிய தெரிவுகள்	97
வெளிப்படுத்தல்	97
அடைய முயலும் தார்மீக முடிவுகள்	98
வெளிப்படைத் தன்மை	98
தகாத செல்வாக்கைக் கட்டுப்படுத்தல்.....	99
போட்டியை பேணிப் பாதுகாத்தல்	100
யார் வெளிப்படுத்துவது	100
என்ன வெளிப்படுத்தப்படும்	102
எப்போது வெளிப்படுத்துவது	103
யாருக்கு வெளிப்படுத்தப்படும்	104
எல்லை விதிவிலக்குகள்	105
தடைகள்	105
நன்கொடை தடைகள்/வரையறைகள்	107

செலவிடும் வரையறைகள்	109
செலவிடும் வரையறைகளை விதிப்பதில் உள்ள	110
பிரச்சினைகள்	
அரசாங்க நிதியளிப்பு	114
தகைமை	116
ஒதுக்கீடு.....	117
நிலைநாட்டல் (அமுலாக்கல்).....	119
நாடுகளின் உதாரணங்கள்.....	122
நன்கொடை வரையறைகள்	122
செலவிடும் வரையறைகள்	126
அரசாங்க நிதியளிப்பு	130
விதப்புரைகள்	134

உயிர்ப்புள்ளதும் மக்கள் பங்கேற்புமிக்கதுமான ஒரு ஜனநாயகம் அதன் அரசியல் அரங்கில் பணத்திற்கான தேவையை முன்னதாகவே அனுமானித்தறிகிறது. தேர்தல் தொகுதிகளைச் சென்றடைவதற்கும் தமது செய்திகள், கொள்கைகள் மற்றும் இலக்குகள் ஆகியவற்றை பயனுறுதிமிக்க வகையில் மக்கள் அறிந்துகொள்ளச் செய்வதற்கும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் வேட்பாளர்களுக்கும் போதுமான நிதியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான மார்க்கம் (வாய்ப்பு) தேவைப்படும்.

அரசியலில் பணத்தின் வகிபாகம் ஒருபோதும் பிரச்சினையற்றதாக இருப்பதில்லை. நிதியின் ஒழுங்குபடுத்தப்படாத பாவனை, சுதந்திரமானதும் நேர்மையானதுமான தேர்தல்களை நடத்துவதன்மீது ஒரு பாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். சட்டத்திற்குப் புறம்பான நிதிகளை சுத்தப்படுத்துவதற்கு தேர்தல் பிரசார நடைமுறையைப் பயன்படுத்துதல், குறிப்பிட்ட சில வேட்பாளர்களின் அல்லது கட்சிகளின் விசுவாசத்தை விலைகொடுத்து வாங்குதல், அரசு வளங்களின் துஷ்பிரயோகம், ஊடக அனுசரனை, செல்வந்த அபேட்சகர்களுக்கு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களினால் காட்டப்படும் சார்புவாதம் மற்றும் அதனால் விளையும் முன்னுரிமைகள் மீதான கவன இழப்பு மற்றும் சமமற்ற ஆடுகளமொன்றை (சமவாய்ப்பின்மை) ஏற்படுத்துதல் ஆகியன இதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளுள் சிலவாகும். அரசியலில் புதிதாகப் பிரவேசிப்போர், வறியவர்கள் மற்றும் குறைவாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுவோர் ஆகியோர்தான் இத்தகைய பிரச்சினைகளினால் தவிர்க்க முடியாதபடி பாதிக்கப்படுபவர்களாவர். ஜனநாயக ரீதியான தேர்தல் நடைமுறையில் எவ்வித பங்கும் வகிக்கக்கூடாத இந்தச் செல்வாக்குகளினால் சமூகத்தின் ஒரு சில பிரிவிற்கு ஏற்படுத்தப்படும் தீங்கு தடுக்கப்பட்டு ஆளும் அமைப்புக்களில் மேலும் கூடிய சமமான பிரதிநிதித்துவம் உறுதி செய்யப்படவேண்டும்.

வாக்குரிமை, பிரசைகள் தமது இறையாண்மையைப் பிரயோகிக்கும் ஒரு முக்கிய மார்க்கமாகும். எனவே, ஒரு சிறந்த தேர்தல் முறைமை அரசியல் நிதியளிப்பின் பாரிய திட்டமாகிய

தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்பின் பயன்மிக்க ஒழுங்குபடுத்தலை உள்ளடக்கியிருக்கவேண்டும்.

வெளிப்படைத் தன்மையும் ஒழுங்குபடுத்தலும் தேர்தல் நடைமுறையின் நேர்மைத்தன்மையை அதிகரிப்பதோடு, வாக்காளர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி அல்லது வேட்பாளர் தொடர்பான உரிய தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பை வழங்குவதன் மூலமும் வாக்காளர் தெரிவை அறிவிப்பது மாத்திரமன்றி பல்வேறுபட்ட சமூகப் பிரிவுகளைச் சார்ந்த வேட்பாளர்களுக்கும் கட்சிகளுக்கும் சமமட்டத்திலான ஆடுகளமொன்றை (சமவாய்ப்பை) வழங்கி, வாக்காளர்களுக்குத் தெரிவுகளை அறிவிக்கிறது.

இவ்வாய்வுப்பத்திரம், இலங்கையின் குறிப்பிட்ட சமூக, அரசியல் மற்றும் சட்டச் சூழ்நிலைக்குள் தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்புப் பிரச்சினையை ஆராய்வதோடு, ஒழுங்குபடுத்தல் வரைச்சட்டக மொன்றிற்கான தேவையை மதிப்பிடுவதில் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டிய தெரிவுகளையும் காரணிகளையும் எடுத்துரைக்கு முகமாக ஒத்த நியாயாதிக்கங்களிலிருந்து சமாந்தரங்களையும் படிப்பினைகளையும் பெறவும் முனைகின்றது. இந்த ஆய்வுப் பத்திரம் தேர்தல்களின்போது, நிதியளிப்புக்கும் அரசியல் கட்சிகளினதும் வேட்பாளர்களினதும் செலவிடும் தொகைகளுக்கும் மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படுவதோடு, நேரடி நிதியளிப்பு மற்றும் ஓரளவிற்கு மறைமுக நிதியளிப்பையும் ஆராயும்.

இலங்கையில் தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்பின் ஒழுங்குபடுத்தல் எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும் என்பதையும், பிராந்திய மற்றும் சர்வதேச அனுபவங்களிலிருந்து படிப்பினைகளைப் பெற்று, அரசியல் கட்சிகளினதும் வேட்பாளர்களினதும் தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்புக்களை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு சர்வதேச ரீதியாக பயன்படுத்தப்படும் நான்கு பிரதான பொறிமுறைகளையும் - வெளிப்படுத்தல், நன்கொடைத் தடுப்புக்கள் மற்றும் வரையறைகள், செலவிடும் வரையறைகள் மற்றும் அரசாங்க நிதியளிப்பு - இந்த ஆய்வுப் பத்திரம் விளக்கியுரைக்கும். அதன் பின்னர், பரிசீலனைக்கென கரிசனைக்குரிய துறைகளைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதோடு, மேற்கொள்ளப்படக்கூடிய குறிப்பிட்ட ஆரம்ப நடவடிக்கைக்கைகள் தொடர்பான மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலான பரிந்துரைகளையும் முன்மொழியும்.

அரசியல் நிதியளிப்பு என்ற பரந்துபட்ட விடயம் முழுவதையும் ஆராய இந்தப் பத்திரம் முனையவில்லை என்பதைக் குறிப்பிடுவது முக்கியமாகும். மேலும், ஒரு குறிப்பிட்ட முறைமைதான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும் என்று பரிந்துரைப்பதன் மூலம் விதித்துரைக்கப்பட்ட ஒழுங்குவிதிகளை சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப

பிரயோகிக்க அது முனையவில்லை. இந்த நடைமுறையில் எந்தெந்த அதிகாரபீடங்கள் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்ற தெரிவுகளை மேற்கொள்ளவும் அது முயலவில்லை.

அடைய முனையும் முடிவுகளை - வெளிப்படைத்தன்மை, பொறுப்புக் கூறல் முதலியன - அடைவதில் ஒழுங்குவிதிகள் ஒழுங்குவிதிகளுக்காகவே என்பது பயனற்றது என்ற நம்பிக்கையில் ஒழுங்குவிதிகளை அறிமுகப்படுத்துவதில் பரிசீலிக்கப்படவேண்டிய கோட்பாடுகளை இந்தப் பத்திரம் விரிவாக விளக்க முனைகிறது. தனது சொந்த மதிப்பீட்டின்பேரில் வாசகர் ஒரு முறைமை அல்லது சில முறைமைகளின் கூட்டு இம்முடிவுகளை அடைவதற்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகவிருக்கலாம் என்பதைக் காணக்கூடும்.

அரசியல் சூழ்நிலை

மூன்று தசாப்தகால யுத்தம் முடிவுற்றமை மற்றும் முதற் தடவையாக நாட்டின் இரண்டு பிரதான கட்சிகளும் இணைந்த ஐக்கிய அரசாங்கமொன்று உருவானமை உள்ளிட்ட பல முக்கிய மாற்றங்களைச் சந்தித்த பின்னர் இலங்கை இப்போது அரசியல் விட்டுக் கொடுப்புகளையும் நாடு இருக்கின்ற இக்கட்டான நிலையினால் நல்லாட்சி அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதையும் வேண்டிநிற்கும் தனிச் சிறப்புமிக்கதொரு நிலையில் உள்ளது. உத்தேச அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்களும் அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட்ட மிக முக்கிய தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம்¹ அடங்கலாக பல்வேறு துறைகளிலும் இடம்பெற்றுவரும் வேறு சட்ட மற்றும் கொள்கை மாற்றங்களும் ஊழலைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் முக்கிய கவனஞ் செலுத்தியுள்ளன.

தூய அரசியலுக்கான பொதுமக்களின் கோரிக்கை அண்மைய தேர்தல்களில் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் நலனுக்கு மிக உகந்த ஒரு முறைமையை அமுல்படுத்துவதற்கு நேர்மையான அரசியல் விருப்பமொன்று உள்ளதா என்பதைத்தான் நாம் இப்போது ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

எனவே, பிரசார நிதியளிப்புகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கென உள்ள விரிவான பொறிமுறைகளை பரிசீலிப்பது முக்கியமானதாகும்.

ஒரு தனித்துவமான பிரச்சினை

இரண்டு காரணங்களினால் பிரசார நிதியளிப்பு பிரச்சினைக்குரியதாக உள்ளது.

1. 2016ஆம் ஆண்டின் 12 ஆம் இலக்க சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கமைய அரசியல் கட்சிகளும் வேட்பாளர்களும் தகவல் கோரிக்கைகளுக்கு ஆளாவதில்லை. எனினும், கோரப்படும் தகவலைப் பொறுத்து தேர்தல்கள் ஆணையாளர் அச்சட்டத்தின்கீழ் தகவலுக்கான கோரிக்கைக்கு பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளார்.

முதலாவது பிரச்சினை அரசியல் கட்சிகளும் வேட்பாளர்களும் தனிப்பட்ட அமைப்புகளாகும் என்பதோடு அரசாங்கத்திடமிருந்து ஓரளவு நிதி ஆதரவினை பெற்றுக்கொள்ளும் நபர்களும் அவர்களும்² அவர்கள் தனி அமைப்புகளாயினும், அவர்கள் மக்களின் வாக்குகளினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதை நாடிநிற்கின்றனர். எனவே, வாக்காளர்கள் தாம் ஒரு குறிப்பிட்ட வேட்பாளருக்கு வாக்களிப்பதனால் தமது நலன்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுமா என்பதையும் அத்தகைய வேட்பாளர் தகாத செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தப்படுகிறாரா என்பதையும் - இது நலன் முரண்பாடொன்றை ஏற்படுத்தும்- அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட வேட்பாளருக்கு வாக்களிப்பதா என்பதற்கான தெரிவை மேற்கொள்ளும்போது இவ்வேட்பாளர்கள் வாக்காளர்களின் பரிசீலனைக்கு உட்படவேண்டியவர்களாகலாம்.

இரண்டாவது, ஒழுங்குபடுத்தல் வரைச்சட்டகமொன்றை அறிமுகப்படுத்துதல் அத்தகைய ஒழுங்குபடுத்தலுக்கு உட்படும் அமைப்புகளினாலேயே ஏற்படுத்தப்படவேண்டியிருக்கும் என்பதாகும். அத்தகைய அமைப்புகளுக்கு தம்மை ஆளுகின்ற சட்டங்களின் விபரங்களைப்பற்றித் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரமும் அதிகாரமும் இருக்கும் என்பதோடு, அத்தகைய சட்டங்களை நிலைநாட்டும் அமைப்புக்கு வழங்கப்படும் நிதி ஆதரவையும் அவை தீர்மானிக்கும் என்பதாகும்.

உட்கட்சிச் சூழ்நிலை

இலங்கையிலும் - சிலவேளை உலகின் பெரும்பாலான பகுதிகளிலும் - அரசியல் கட்சிகள் ஜனநாயகத்துவமற்றதாகவே காணப்படுவதோடு, அரசு கட்டுப்பாட்டின் அதிகார வரம்பிற்கப்பால் அமைந்துள்ளன. நிதி மற்றும் ஏனைய தீர்மானம் மேற்கொள்ளும் விடயத்தில் வெளிப்படையானதும், பொறுப்புக்கூறத்தக்கதும் பங்கேற்புமிக்கதுமான ஒரு நடைமுறை ஒப்பீட்டளவில் இசைவாக்கமுறுவதற்கு ஒரு புதிய எண்ணக்கருவாகும். ஒழுங்குபடுத்தல் வரைச்சட்டகத்தை எதிர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிக்கும் தனித்தனி காரணங்கள் இருக்கும்.

2. (திருத்தப்பட்டவாறான) 1981 ஆம் ஆண்டின் 1 ஆம் இலக்க பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் சட்டம், பிரிவு 127.

சட்டச் சூழ்நிலை

இலங்கை, 2005 இல் நடைமுறைக்கு வந்ததும் தேர்தல் வேட்பாளர்களினதும் அரசியல் கட்சிகளினதும் நிதியளிப்புகளில் வெளிப்படைத் தன்மையை மேம்படுத்துவதற்கான சட்ட மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை கையாள்வதை பரிசீலிக்குமாறு அரசு தரப்புகளை வற்புறுத்துவதுமான 2003 ஆண்டின் ஐக்கிய நாடுகளின் ஊழலுக்கெதிரான சமவாயத்தில் (UNCAC) மிக ஆரம்ப காலத்திலேயே கைச்சாத்திட்ட ஒரு நாடாகும். இலங்கை அரசியலமைப்பிற்கான 19 வது திருத்தத்தின் உறுப்புரை 156A(c)³ UNCAC யையும் ஊழலைத் தடுப்பது தொடர்பான ஏனைய சர்வதேச சமவாயங்களையும் அமுல்படுத்துவதற்கான செயற்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதன் தேவை உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இலங்கை அரசியல் நிதியளிப்பிற்கான நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்ட ஒழுங்குபடுத்தல் பொறிமுறையொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கான பாதையில் இருக்கிறது அல்லது இருக்கவேண்டும் என்று தென்படும்.

2015 டிசம்பர் 16 ஆம் திகதி மேற்கொள்ளப்பட்ட தெற்காசியாவில் அரசியல் நிதியளிப்பை ஒழுங்குபடுத்துதல் தொடர்பான புதுடில்லி பிரகடனமும் தேர்தலின்போதும் வேறு சந்தர்ப்பங்களிலுமான அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்களை அறிமுகப்படுத்துவதில் கவனத்தில்கொள்ளவேண்டிய கொள்கைகளையும் வழக்கங்களையும் விதித்துரைத்துள்ளது.⁴

இதுவரை கட்சிகளுக்கு அல்லது வேட்பாளர்களுக்கு செலுத்தப்படக்கூடிய பங்களிப்புகளின் அளவு தொடர்பாக இலங்கைக்கு எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை. செலவிடும் தொகை தொடர்பாகவும் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் இல்லை. அத்தகைய விடயங்களில் வெளிப்படைத்தன்மைக்கான சட்டவிதிகளை பரிசீலிப்பதற்கான எவ்வித தீவிர முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

3. 2015 மே மாதம் 15 ஆம் திகதி சான்றுப்படுத்தப்பட்ட இலங்கை அரசியலமைப்பிற்கான 19 வது திருத்தத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

4. 2016 செப்டெம்பர் 12 ஆம் திகதி பதிவேற்றப்பட்ட http://eci.nic.in/eci_main1/current/IIIDEM-Files/NewDelhiDeclaration201506012016.pdf இல் காணப்படுகிறது.

பாராளுமன்றத் தேர்தல்களின்போது அதற்கு முந்திய தேர்தலில் ஒரு தேர்தல் மாவட்டத்தில் குறைந்தது 1% வாக்குகளையாவது பெற்ற அரசியல் கட்சிகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவு பொது நிதியே கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ளது. அரசியல் கட்சிகள் அதற்கு முந்திய தேர்தலில் பெற்ற வாக்குகளின் அடிப்படையில் வாக்கொன்றிற்கு 50 சதம் என்றவாறு பொது நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவதற்கு உரித்துடையவையாகும். ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் அல்லது சுயேட்சைக் குழுவும் விண்ணப்பிப்பதன்பேரில் வானொலியில் மொத்தமாக 45 நிமிடமும் தொலைக்காட்சியில் 45 நிமிடமும் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படும்.⁵ தேர்தல் தொடர்பான ஆவணங்களை அனுப்பிவைப்பதற்கு அரசியல் கட்சிகளின் செயலாளர்களுக்கு இலவச தபால் சேவை கிடைக்கும்.

1975⁶ ஆம் ஆண்டின் சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் பிரகடனச் சட்டம் தேர்தலுக்கு பெயர் நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்கள் சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் பிரகடனத்தை மேற்கொள்வதைக் கட்டாயமானதாக்குகின்றது. எனினும், தேர்தல் நியமனம் பெற்ற மூன்று மாத காலத்தினுள் மாத்திரமே ஒரு வேட்பாளர் சொத்துக்களையும் பொறுப்புகளையும் பிரகடனப்படுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளார். தவிர்க்க முடியாதவாறு அத்தகைய திகதி தேர்தல் தினத்திற்கு அப்பால் சென்று சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வேட்பாளர்களாக இல்லாது போனபின்னரும் அவர்களது பிரகடனம் செல்லுபடியாக இருக்கும் நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றது. சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் பிரகடனத்தின் அடிப்படையில் யாருக்கு வாக்களிப்பது என்பது தொடர்பான தீர்மானத்தை மேற்கொள்வதற்கான பிரசைகளின் வாய்ப்பையும் இது பறிக்கின்றது.

தேர்தல் ஆணைக்குழு

இலங்கையில் தேர்தல் ஆணைக்குழு அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கமைய தாபிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதோடு அதற்கு

5. 2009 ஆம் ஆண்டின் 58 ஆம் இலக்க பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் (திருத்தச்) சட்டத்தினால் 'திருத்தப்பட்டவா-
றான 1981 ஆம் ஆண்டின் 1 ஆம் இலக்க பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் சட்டம், பிரிவு 157.
6. பிரிவு 2(dc)

பொதுச் சொத்துக்களை துஷ்பிரயோகம் செய்தலை தடுப்பதற்கான பணிப்புரைகளையும்⁷ ஏதேனும் ஒலிபரப்பு அல்லது ஒளிபரப்பு நிறுவனத்திற்கு அல்லது ஏதேனும் புதினப் பத்திரிகையின் உரிமையாளருக்கு அல்லது பதிப்பகத்திற்கு⁸ உரிமையாளருக்கு⁹ விடுப்பதற்கான அதிகாரம் அடங்கலாக சுதந்திரமானதும் நேர்மையானதுமான தேர்தல்கள் நடைபெறுவதை உறுதி செய்வதற்கான விரிவான அதிகாரங்களும் உண்டு. தேர்தல்கள் மற்றும் சர்வசன வாக்கெடுப்பு ஆகியவை தொடர்பான சட்டங்களின்கீழ் விதித்துரைக்கப்பட்ட அனைத்து அதிகாரங்களையும் பிரயோகிப்பதற்கான ஆணை அதற்குண்டு.¹⁰

கடந்த காலத்தில் இவ்வாணக்குழு சில வேளைகளில் வெளிப்படையான அரசாங்கத்தின் விழுமியங்களைத் தேர்தல்களில் உறுதிப்படுத்துவதில் தான் ஒரு பலமான அமைப்பென்பதை நிரூபித்திருக்கும் அதேவேளை, அதன் தன்மை அப்பதவியினை வகிக்கும் தனிமனிதர்களிலேயே பெரிதும் தங்கியுள்ளது.

இலங்கையில் அரசியல் கட்சிகள் சட்டத்திற்கமைய வருடாந்தக் கணக்குகளை தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவிற்கு வெளிப்படுத்தவேண்டும் என்பது சுவரஷ்யமானதாகும்.¹¹ நடைமுறையில் இது, அத்தகைய கணக்குகளை - அவ்வப்போதன்றி - சமர்ப்பிக்காத அரசியல் கட்சிகளை தடைசெய்வதாக உருப்பெறுவதில்லை. அதன் விளைவாக இது பயனுறுதியற்ற சட்டமாகவே உள்ளது. மேலும், சமர்ப்பிக்கப்படும் கணக்குகளில் முரண்பாடுகள் அல்லது சட்டவிரோத செயற்பாடுகள் உள்ளனவா என்பதைக் கண்டறிவதற்கு கவனமான முயற்சியேதும் இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை. ஏற்கெனவே உள்ள பொறிமுறை வெளிப்படுத்துதல் மூலம் அரசியல் கட்சிகளை சிறந்த முறையில் மேற்பார்வை செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படலாம் என்ற அதேவேளை, தேர்தல் பிரசாரத்தோடு விஷேடமாகத் தொடர்புபட்ட கண்காணிப்பிற்கான ஏற்பாடுகள் இருப்பது அவசியமாகும்.

7 அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 103(2).

8 அரசியலமைப்பின் உறுப்புரைகள் 104B (4) (a) மற்றும் 104B (5)(c)(i).

9 அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 104B(5).

10 அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 104B(1).

11 2009 ஆம் ஆண்டின் 58 ஆம் இலக்க பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் (திருத்த) சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டவாறான 1981 ஆம் ஆண்டின் 1 ஆம் இலக்க பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் சட்டத்தின் பிரிவு.

தேர்தல்களை நடத்துதல் தொடர்பாக இவ்வாணக்குழுவிற்கு மிகப் பொருத்தமான ஆணை (அதிகாரம்) உண்டு. மேலும், அது தனது மூலோபாயத் திட்டத்தில்¹² பிரசார நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தலை அறிமுகப்படுத்துவதைத் தனது முக்கிய இலக்குகளில் ஒன்றாக இனங்கண்டுள்ளது. இந்தச் சூழ்நிலையில், தேர்தல்கள் தொடர்புபட்ட சட்டங்களுக்கமைய இவ்வாணக்குழுவிற்கிருக்கும் பரந்தளவிலான அதிகாரங்களை பார்க்கும்போது, ஒழுங்குபடுத்தல் நோக்கத்திற்கான ஒரு ஒழுங்குபடுத்தல் மற்றும் முகாமைத்துவ அமைப்பிற்கான ஒரு இயல்பான தெரிவாக இவ்வாணக்குழு தோன்றுகின்றது. எனினும், கணக்காய்வாளர் நாயகத்தை அல்லது இலஞ்சம் ஊழல் பற்றிய குற்றச்சாட்டுக்களை விசாரிப்பதற்கான ஆணைக்குழுவை (CIABOC) ஒழுங்குபடுத்தல் நடைமுறையின் ஒரு பகுதியாக ஈடுபடுத்தும் சாத்தியத்தைப் பரிசீலிப்பது பயனுள்ளதாக அமையும்.

மேலே விளக்கப்பட்ட சூழ்நிலையானது, ஒழுங்குபடுத்தல் எந்த உள்நாட்டுச் சூழ்நிலையினுள்ளும் அரசியல் கலாசாரத்தினுள்ளும் அறிமுகப்படுத்தப்பட முயற்சிக்கப்படுகிறதோ அந்தச் சூழ்நிலை மற்றும் அரசியல் கலாசாரம் பற்றிய சிறந்ததொரு புரிந்துணர்விற்கும் அத்தகையதொரு நடைமுறையில் முக்கிய பங்கீடுபாட்டாளர்களின் பங்கேற்பிற்குமான தேவையை தீவிர கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறது. ஒழுங்குவிதிகளை வெளியிலிருந்து “இறக்குமதி” செய்ய முடியாது. வெறுமையில் அவற்றை அறிமுகப்படுத்தவும் முடியாது. மிகப் பொருத்தமான ஒழுங்குபடுத்தல் வரைச்சட்டகமொன்றை ஏற்படுத்த இலக்குவைக்கும்போது, உத்தேச முறைமையெதுவும் நிலைநாட்டப்படக்கூடிய, இரத்துச்செய்யப்படாத அல்லது புறக்கணிக்கப்படாத ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வெளிப்படுத்தலும் வெளிப்படைத்தன்மையுமே ஒரு முறைமை விருத்திசெய்யப்படுவதற்கும் அமுல்படுத்தப்படுவதற்குமான அடிப்படையாக அமைதல் வேண்டும். ஒழுங்குபடுத்தல் முறைமையொன்று செயற்படுவதற்கு அது ஒரு முன் நிபந்தனையாகும் என்பதோடு, சார்புரை செய்யப்படவேண்டிய குறைந்தபட்ச நியமமாதலும் வேண்டும்.

12. 2017 - 2020 காலப்பகுதிக்கானது.

பிரசார நிதியளிப்பை ஆள்வதற்கான சட்டத்தை¹³ அறிமுகம் செய்வதற்கான ஒரு பற்றுறுதியை அரசியல் தலைமைத்துவம் அண்மையில் அறிவித்துள்ளது. தேர்தல்கள் ஆணைக்குழு பிரசார நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தலை அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளுக்கான இலக்காக இனங்கண்டுள்ளது.¹⁴ எனினும், அவ்வாறு செய்வதில் ஒப்பீட்டு நியமங்கள் மற்றும் படிப்பினைகள் பற்றிய ஏதேனும் தீவிர ஆய்வு கவனத்தில் கொள்ளப்படுகிறதா என்பது தெளிவற்றதாகவே - உண்மையில் சந்தேகமானதாகவே - உள்ளது.

கிடைக்கக்கூடிய தெரிவுகள்

வெளிப்படுத்தல்¹⁵

தேர்தல் தொகுதி வேட்பாளர்களின் அல்லது அரசியல் கட்சிகளின் நிதிகளை கட்டாயமாக வெளிப்படுத்தச் செய்வதானது ஓர் ஆரம்ப மற்றும் முதன்மையான தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தலாகும். மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு, UNCAC கூட அரசியல் கட்சிகளினதும் வேட்பாளர்களினதும் நிதிகளில் வெளிப்படைத்தன்மையை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை கடைப்பிடிப்பது தொடர்பாக பரிசீலிக்குமாறு அரசு தரப்புகளுக்கு கடப்பாடு விதிக்கின்றது.¹⁶ உண்மையில் செலவிடும் வரையறைகள் மற்றும் பொது நிதியளிப்பு முதலிய ஏனைய ஒழுங்குபடுத்தல் முறைமைகளுக்கு இயைந்தொழுகுதலை உறுதிப்படுத்த வெளிப்படுத்தல் முக்கியமானதாகும்.

13 மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சு அண்மையில் குறிப்பிட்ட சில சிவில் சமூக அமைப்புகள் தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவுடன் இணைந்து இவ்விடயத்தைக் கையாள்வதற்கான சட்டமொன்றை வரையவேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டுள்ளது.

14 இலக்கு 3, தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவின் மூலோபாயத் திட்டம் 2017-2020

15 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிந்டன். DC: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம்.

16 “ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் இந்தச் சமவாயத்தின் குறிக்கோள்களுக்கு அமைவாகவும் அதன் உள்நாட்டு சட்டத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுக்கேற்பவும் தெரிவு செய்யப்படும் பொதுப் பதவிகளுக்கான வேட்பாளர்களின் நிதியளிப்புகளிலும், பொருத்தமானவிடத்து, அரசியல் கட்சிகளின் நிதியளிப்புகளிலும் வெளிப்படைத்தன்மையை மேம்படுத்த பொருத்தமான சட்ட மற்றும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது பற்றி பரிசீலிக்கவேண்டும்”.

வெளிப்படுத்தல் என்ற விடயம் யார் வெளிப்படுத்துவது, என்ன, யாருக்கு மற்றும் எப்போது என்ற கேள்விகளை எழுப்புகின்றது. வேறு விடயங்களில் போலவும், அதிலும் சிறப்பாக இந்த விடயத்திலும் நிலைநாட்டுதல் மிக முக்கிய பங்கொன்றை வகிக்கின்றது. ஒரு விரிவான, ஆனால் மோசமாக நிலைநாட்டப்படும் (அமுல்படுத்தப்படும்) வெளிப்படுத்தல் முறைமையானது, அம்முறைமைக்கு நன்மையைக் காட்டிலும் கூடிய தீங்கையே விளைவிக்கும்.

அடைய முயலும் தார்மீக முடிவுகள்

கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டிய வெளிப்படுத்தல் முறைமையானது, அத்தகைய ஒரு முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்படுதலைத் தூண்டும் தார்மீக முடிவுகளில் தங்கியுள்ளது. மேலும் சிறந்த வெளிப்படைத்தன்மை, தகாத செல்வாக்குகளைக் கட்டுப்படுத்தல் மற்றும் ஆரோக்கியமான போட்டியை ஏற்படுத்தல் ஆகியன வெளிப்படுத்தல் பொறிமுறையொன்றின் அடிப்படையை உருவாக்கக்கூடிய முடிவுகளாகும்.

வெளிப்படைத்தன்மை

வெளிப்படைத் தன்மைதான் இறுதி விளைவாயின், வெளிப்படுத்தல் காலம், அதனுள் அடங்கியுள்ள விபரங்களின் அளவு மற்றும் வெளிப்படுத்தல் மேற்கொள்ளப்படும் நிறுவனங்களினால் மேற்கொள்ளப்படும் பரப்புதலில் செய்யப்படும் முயற்சிகளின் அளவு ஆகியன முக்கிய பங்கொன்றை வகிக்கின்றன.¹⁷

தேர்தலுக்கு முன்னர் தீர்மானம் மேற்கொள்ளலுக்கு வசதியேற்படுத்தும் உரிய காலத்திலான ஒரு முறையில் தகவல்கள் வாக்காளர்களை சென்றடையக்கூடியதாக வெளிப்படுத்தல் காலம் அமையவேண்டும். இது எந்த வகையிலும் தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்பில் வெளிப்படைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதுவதற்கான தேர்தலுக்குப் பிந்திய வெளிப்படுத்தல்களின் முக்கியத்துவத்திலிருந்து விலகிச் செல்லாது.

17 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிந்டன். டீசீ: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக் 35.

நன்கொடையாளர்கள் யார் என்பது பற்றிய தகல்கள் வழங்குவது முக்கியமாகும். வெளிப்படுத்தலைப் பெறும் நிறுவனத்தின் வகிபாகம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தகவல்கள் இயந்திரத்தினால் வாசிக்கக்கூடிய வடிவமாகவும், இயன்றவரை துரிதமாகவும் எளிதாகவும் செய்தியை அனுப்புவதற்கு உதவக்கூடிய ஏனைய முறைகளாகவும் மாற்றுவதற்கான செயன்முறைக்கு உட்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்வதாகும்.

தகாத செல்வாக்குகளை கட்டுப்படுத்துதல்

தகாத செல்வாக்கு என்பது, "ஒரு நபர் தன்னைவிட கூடிய அதிகாரம் கொண்ட சக்தியினால் பணியவைக்கப்பட்டு, தான் செய்ய விரும்பாத, அல்லது சுதந்திரமாக செயற்பட அனுமதிக்கப்பட்டால் செய்யாத அல்லது செய்யும் ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு அல்லது பொறுத்துக்கொள்வதற்கு தூண்டப்படுதல்" என்று வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது.¹⁸ இது, ஒரு வேட்பாளர் அல்லது அரசியல் கட்சி வெற்றிபெறுவதற்கு உதவுமுகமாக தேர்தல் பிரசாரத்தின் ஒரு பகுதியாக அல்லது தேர்தலுக்கிடையில் இலஞ்சமாக பணம் வழங்குவதன்மூலம் இடம்பெறக்கூடும். செல்வந்த நலன்களினால் வழங்கப்படும் நன்கொடைகளின் செல்வாக்கானது, "ஒரு குறிப்பிட்ட விடயம் தேர்தல் தொகுதி முழுவதற்கும் பொருந்தும் தேர்தலில் மற்றவருக்கு மேலான முன்னுரிமையை எடுத்துக்கொள்ளும்" என்று பொருள்படும். இந்நடைமுறையின் நேர்மைத்தன்மை விட்டுக்கொடுக்கப்படக்கூடிய இன்னொரு வழி ஒரு வேட்பாளர் அல்லது அரசியல் கட்சி அரச வளங்களை பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பைக் கொண்டிருப்பதாகும். இந்த வழங்கல் வாக்குகளுக்கு பிரதிபலனாக அமையும் ஊடகம், வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட தொழில்கள், ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் அனுசரணை (வாக்குகளை விலைகொடுத்து வாங்குதல்) - பதவியிலிருப்பதை துஷ்பிரயோகம் செய்தல் என்று அறியப்படுபவை - ஆகிவற்றுக்கான தடையற்ற வாய்ப்புகளின் மூலம் வாக்காளர்களின்மீது செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கு பயன்படுத்தப்படலாம்.

18. Black's Law dictionary, 5th edition, 1979.

அவதானிக்கப்பட்டு போதுமான அளவு நிலைநாட்டப்பட்டால், தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்புகளின் வெளிப்படுத்துகை அத்தகைய நடத்தையை அரசாங்க மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தல் கண்காணிப்புகளின்மூலம் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய ஒரு வழியாக அமையும்.

போட்டியைப் பேணிப் பாதுகாத்தல்

கட்சிகளுக்கும் வேட்பாளர்களுக்குமிடையே ஆரோக்கியமான போட்டியை உறுதிப்படுத்துவதற்கு சம மட்டமான ஆடுகளம் (சம வாய்ப்பு) ஒன்று இருத்தல் வேண்டும். ஒரு கட்சிக்கு அல்லது வேட்பாளருக்கு தமது செய்திகளோடு தேர்தல் தொகுதியை சென்றடைவதற்குப் போதுமான வளங்கள் இல்லாதிருக்கலாம் அல்லது தமது குரல் அமிழ்ந்துபோகும் அளவிற்கு பிறிதொரு போட்டியாளருக்கு அவ்வளவு பணத்திற்கான வாய்ப்பு இருக்கலாம் என்பதே பிரச்சினையாகும். எனவே, ஆடுகளத்தை “மட்டுப்படுத்துதல்” என்பது அனைத்து சமத்துவமின்மையையும் அழித்தொழிப்பது அல்லது வளங்களுக்கான போதுமான வாய்ப்பை உறுதிப்படுத்துவது என்று பொருள்படும்.

விரிவான வெளிப்படுத்தல் முறைமையொன்றை அறிமுகப்படுத்தும் பொறிமுறையொன்று இங்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது.

யார் வெளிப்படுத்துவது

வெளிப்படுத்தும் பொறுப்பை வகிப்பது கட்சியாக இருக்கவேண்டுமா அல்லது வேட்பாளரா என்பது எந்த அமைப்பு நிதியளிப்பிற்கான ஊடகமாக செயற்படுகின்றது என்பதிலும் தேர்தல் முறைமையிலுமே தங்கியுள்ளது.¹⁹ எனினும், இதில் ஏதோவொன்று மாத்திரம் வெளிப்படுத்தப்பட்டால், மற்றையது நிதியை கபடத்தனமாக அனுப்புவதற்கான பொருத்தமானதொரு முறையாகவிருக்கும். எனவே, இரண்டும் வெளிப்படுத்தல் நிபந்தனைக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டும்.

19. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்.: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிங்டன். டிசி: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக்28.

வெளிப்படுத்தப்படும் கணக்குகள் சமர்ப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் கட்சியினால் அல்லது வேட்பாளரினால் சுயாதீனமாகக் கணக்காய்வு செய்யப்படுவது பொருத்தமானதாகும். தனியொரு வங்கிக்கணக்கினூடாக அரசியல் கட்சிகள் அத்துடன் / அல்லது வேட்பாளர்கள் நிதியளிப்பைப் பெற்றுக்கொள்வார்களாயின், நிதியளிப்பின் வழியைப் பின்தொடர்வது எளிதானதாகும். இது, தேர்தலின் வகை மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தல் வழி ஆகியவற்றைப் பொறுத்து வேறுபடக்கூடும்.

இயைந்தொழுகலை உறுதிசெய்வதற்கான ஓர் இரட்டை அணுகுமுறையானது, தேர்தல் பிரசாரத்திற்கான நன்கொடையாளர்களினால் செய்யப்படும் அறிக்கையிடுதலை ஊக்குவித்து அதன்மூலம் கட்சிகளினதும் வேட்பாளர்களினதும் வெளிப்படுத்தல்களை உறுதிப்படுத்துவதற்கான பொறிமுறையொன்றை ஏற்படுத்துவதாகும். இதனைச் செய்வதற்கான ஒரு முறை தேர்தல் பிரசாரங்களுக்கு நன்கொடையளிப்பவர்களுக்கு வரி ஊக்குவிப்புள் அளிப்பதாகும்.²⁰ இந்த முறை மக்கள் வரி செலுத்துவதற்கு விரும்புவர்ளாகவும் அதற்குப் பழக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருக்குமிடங்களிலேயே வெற்றியளிக்கும்.

வெளிப்படுத்துகை, அடைய முனையும் குறிக்கோள் தேர்தல் நேர்மைத்தன்மையை உத்தரவாதப்படுத்துவதாகும் என்பதோடு, வாக்காளர்களின் தெரிவை மேம்படுத்துவது அதன் முக்கிய குறிக்கோள் அல்ல. அதுவும் ஒரு துணை விளைவாக இருக்கலாம். அது, (குறிக்கோள்) தேர்தல் நடைமுறைகளில் வெளிப்படைத்தன்மையை மேம்படுத்தல், வேட்பாளர்கள் மத்தியில் தனிப்பட்ட நேர்மையை ஊக்குவித்தல் மற்றும் அரசியல் கட்சிகளின் பொறுப்புக்கூறும் தன்மையை அதிகரித்தல் ஆகியன பற்றியதாகும்.

முறையான, சரியான மற்றும் பயன்மிக்க வெளிப்படுத்துகையை அடையுமுகமாக அரசியல் கட்சிகளும் வேட்பாளர்களும் கிரமமான அறிக்கையிடல் செய்ய அறிவுரை கூறப்படுகிறது.

20. Michael Pinto-Duschinsky (2002) "அரசியலுக்கு நிதியளித்தல்: ஓர் உலகளாவிய கருத்து", ஜேனல் ஒப் டிமோகிரஸி, இதழ் 13 இல 4 தேர்தல் ஆணைக்குழு UK; அரசியல் கட்சிகளின் நிதியளிப்பு, பின்னிப்ப பத்திரம் 2003

என்ன வெளிப்படுத்தப்படும்

வருமானம், தேர்தல் பிரசாரத்தின் மீதான செலவு, சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகள் ஆகியன வெளிப்படுத்தப்படவேண்டும். வருமானம் நன்கொடையாளர்கள் யார், எவ்வளவு நன்கொடை அளிக்கப்பட்டது, யாருக்கு மற்றும் என்ன நோக்கத்திற்காக என்பதை குறிப்பிடவேண்டும். வெளிப்படுத்தப்படும் செலவு தேர்தல் பிரசாரத்தின்மீதான அனைத்து செலவுகளையும் உள்ளடக்கவேண்டும். கட்சிகளினதும் வேட்பாளர்களினதும் சொத்துக்களும் பொறுப்புகளும் வெளிப்படுத்துகையின் ஒரு பகுதியாக அமைதல் வேண்டும்.

வெளிப்படுத்துகை அறிமுகப்படுத்தப்படக்கூடிய ஏதேனும் எல்லைகளுக்குட்பட்டு, பிரசாரத்திற்கு நன்கொடையளிப்பவரின் பெயர், முகவரி மற்றும் அவரது தொழில்கொள்வோர் ஆகிய விபரங்களை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும்.²¹ நிதியல்லாத பங்களிப்புகளை அவற்றின் சந்தைப் பெறுமதியில் வெளியிடுவது மேலுமொரு அத்தியாவசிய நிபந்தனையாக அமையும். இது அடைய விரும்பும் முடிவுகளின் அடிப்படையில் எடுக்கப்படவேண்டிய ஒரு தீர்மானமாகும். குறிப்பிட்ட சில கட்சிகளுக்கு வர்த்தகரீதியில் வழக்கமில்லாத வீதங்களில் தாராளமான கழிவுகள் வழங்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களும் வெளிப்படுத்தப்படவேண்டும்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் தேர்தல் வேட்பாளர்கள் ஆகியோரின் சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புகளின் வருடாந்த வெளிப்படுத்தல் முறைமையொன்றைக் கொண்டிருக்கும் இலங்கை உண்மையில் தேவையான வெளிப்படுத்தல் அம்சங்களில் சிலவற்றை ஏற்கனவே கொண்டிருக்கிறது என்று வாதிடலாம். எனினும், இந்த முறைமையில் நிலவும் வெளிப்படைத்தன்மையையும் பொறுப்புக்கூறும் தன்மையையும் அதிகரிக்குமுகமாக தற்போதுள்ள முறைமையை அல்லது ஒரு புதிய முறைமையை காத்திரபூர்வமான ஒரு முறையில் பயன்படுத்தவேண்டும்.

21. கீழே பக். 105 ஐ பார்க்க

எப்போது வெளிப்படுத்துவது

வெளிப்படுத்தல் அல்லது அறிக்கையிடல் தேவைப்பாட்டில் எந்தக் காலப்பகுதி உள்ளடக்கப்படுகிறது என்பது இன்னொரு முக்கிய விடயமாகும். அத்தகைய நிபந்தனையில் உள்ளடக்கப்படும் காலப்பகுதியை அடிப்படையாகக்கொண்டு அரசியல் கட்சிகள் அல்லது வேட்பாளர்கள் நன்கொடைகளை தேர்தல் தினத்திற்கு முன்னரே ஏற்றுக்கொள்ளலாம் அல்லது ஏற்றுக்கொள்வதை தேர்தல் தினத்திற்கு பின்னர்வரை தாமதப்படுத்தலாம்.

வெளிப்படுத்தல் ஆளுகையின் வெற்றி அரசியல் கட்சிகள் அல்லது வேட்பாளர்களுக்கு கொடுக்கல் வாங்கல்களின் பதிவுகள் பின்னர் வரும் வெளிப்படுத்தலுக்கு வசதியாக அமையும் வகையில் பேணப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கு உரிய காலத்தில் அத்தகைய வெளிப்படுத்தல் தேவை என்பதை அவர்களுக்கு தெரிவிப்பதிலேயே தங்கியுள்ளது.

எந்த நேரத்தில் வெளிப்படுத்தல் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்பது அது என்ன நடவடிக்கையை உள்ளடக்கியிருக்கின்றது என்பதன் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படும். இந்த ஆளுகையின் நியாயபூர்வத்தன்மையினதும் சாத்தியப்பாட்டினதும் அடிப்படையில் இத்தீர்மானம் அமைந்திருக்கும். வாக்காளர்கள் தீர்மானமொன்றை மேற்கொள்வதற்காக²² வேட்பாளர்களும் கட்சிகளும் உரிய காலத்திலும் தேர்தல் சுழற்சி முழுவதும் வெளிப்படுத்தவேண்டும்.²³ ஒரு சில வேட்பாளர்களே போட்டியிடுவதனால் இது சாத்தியமாக அமையக்கூடிய சனாதிபதித் தேர்தலில் தவிர, எல்லாத் தேர்தல்களிலும் அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் அமுல்படுத்துவதற்கும் எளிதான ஒரு முறைமையல்ல என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

எனினும், இலங்கையில் நிலவும் மிகவும் நலிவான பின்தொடர் பொறிமுறைகளைப் பார்க்கும்போதும், வாக்காளர்கள் வாக்களிப்பதற்கு

22 தேர்தலுக்கு மிக அண்மையில்.

23 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009 அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்.: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிந்டன். டி. தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளம், பக் 34. சொத்துக்கள், பொறுப்புகள் வெளிப்படுத்தல், வங்கிக் கணக்குகள் முதலியன அடங்கலாக.

முன்னர் பிரசாரத்தின் தன்மையைப்பற்றி அவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டிய தேவையைப் பார்க்கும்போதும் தேர்தல் காலத்தின்போது அறிக்கையிடல்தான் - அது நன்கொடைகளின் வெளிப்படுத்தலுக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு செலவுகள் பற்றியது தேர்தலுக்குப் பின்னர் பின்தொடரப்படும் - இலங்கையில் தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்புகளின் ஒழுங்குபடுத்தலை ஆரம்பிக்கும் ஒரு முறைமையில் அறிமுகப்படுத்துவதற்கான மிகச்சிறந்த தெரிவாகும்.

யாருக்கு வெளிப்படுத்தல் செய்யப்படும்

வெளிப்படுத்தல் அரசாங்க ஒழுங்குபடுத்துநருக்கு அல்லது ஒரு சுயேச்சையான அமைப்பிற்காகவிருக்கலாம். இலங்கையில் தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்புகளை கண்காணிப்பதற்கான ஒரு தெரிவு தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவாகும்.

வெளிப்படுத்தப்பட்ட தகவல்கள் தேர்தல் நேர்மையை உறுதிப்படுத்துவது மற்றும் வாக்காளர் தெரிவை அறிவிப்பது ஆகிய அதன் இரட்டைப் பயன்களைக் கொண்டிருக்கமுடிக பொதுமக்களைச் சென்றடையவேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடுவது முக்கியமாகும். அது மூன்று வழிகளில் பொதுமக்களைச் சென்றடையலாம்: தகவல் சுதந்திரத்திற்கான சட்டங்கள்,²⁴ வர்த்தமானி பதிப்பித்தல். அல்லது இணையம் மற்றும் ஏனைய ஊடகங்கள் மூலம்.²⁵ எந்த அதிகாரபீடத்திற்கு வெளிப்படுத்தல்கள் செய்யப்படுகிறதோ அந்த அதிகாரபீடம் மக்கள் தகவல் சுதந்திரத்திற்கான சட்டங்களை நாடிச்செல்வதற்கு அவர்களை விட்டுவிடாமல் எளிதில் அடையக்கூடிய ஒரு முறையில் முன்னதாகவே இந்த தகவல்கள் கிடைக்கக்கூடியதாக்குவதை உறுதி செய்வதற்கான அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

இங்கு அரசு சாபற்ற நிறுவனங்களும் செயற்பாட்டாளர்களும் அவ்வாறு பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தகவல்களை பொதுமக்கள் பாவனைக்காவும் நுகர்விற்காகவும் காத்திரபூர்வமானதும் சீரணிக்கக்கூடியதுமான

24. மேலேயுள்ள குறிப்பு 1 ஐப் பார்க்க.

25. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிங்டன். DC. தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக் 33.

துண்டுகளாக ஒன்றிணைப்பதிலும் தொகுப்பதிலும் பகுப்பாய்வு செய்வதிலும் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்க முடியும்.²⁶

எல்லை விதிவிலக்கு

வேட்பாளர்களின், கட்சிகளின் அல்லது நிர்வாகத்தின் தரப்பில் வளங்கள் இல்லாத நிலையில், நெகிழ்வுத் தன்மையின்பொருட்டு வெளிப்படுத்தல் விதிக்கு குறிப்பிட்ட சில விலக்குகளை அனுமதிப்பது பயனுள்ளதாக அமையலாம். எந்த எல்லைக்கு மேல் முழு வெளிப்படுத்துகை செய்யப்படவேண்டியுள்ளதோ அந்த எல்லைப் பங்களிப்பொன்றை வழங்குவது இதற்கொரு தெரிவாக அமையும். அயர்லாந்து மற்றும் ரஷ்யா போன்ற நாடுகள் எந்த எல்லைக்கு அப்பால் வெளிப்படுத்தல் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமோ அந்த எல்லையைப் பயன்படுத்துகின்றன.²⁷ சர்வதேச அனுபவத்தில் இந்த எல்லை ஆப்கானிஸ்தானிலுள்ள 100 USD லிருந்து ஐக்கிய இராச்சியத்தில் நிலவும் 8000 USD வரை வேறுபடுகின்றது.²⁸ உண்மையில் எல்லையொன்றைக் கொண்டிருப்பதிலுள்ள இடர் என்னவெனில், பெரிய நன்கொடையாளர்கள் தாம் கண்டுபிடிக்கப்படுவதைத் தவிர்க்குமுகமாக தமது நன்கொடைகளை சிறு சிறு பகுதிகளாகப் பிரிப்பர்.

தடைகள்

இயன்றளவு அரசியல் நடைமுறைகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவரும் நியமனம், வளங்கள் முதலியவற்றுக்காக அவற்றில் தங்கியிருக்கவேண்டியில்லாதவருமான சுயேச்சையான ஒழுங்குபடுத்துநர் ஒருவரை தாபிப்பதே வெளிப்படுத்தல் முறைமையொன்றை நிறுவுவதற்கான முதற் படியாகும். இது தொடர்பாக நிலவும் ஒரு குறிப்பிட்ட சவால் என்னவெனில், சட்டங்களை ஆக்குபவர்கள் என்ற வகையில் அரசியல் கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள்தான் ஒழுங்குபடுத்தும் முறைமையொன்றை ஆளும்

26. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. Political Finance Regulation: The Global Experience, Washington, DC: International Federation for Electoral Systems, p.33.

27. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்.: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிங்டன். டி.சி: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக் 30

28. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்.: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிங்டன். டி.சி: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக் 35.

சட்டங்களை நிறைவேற்றும் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதாகும்.²⁹

எதிர்கட்சிகளை இலக்குவைப்பதற்காக பதவியிலுள்ள கட்சிகளினால் வெளிப்படுத்தல் துஷ்பிரயோகப்படுத்தப்படுவதே இன்னொரு தடையாகும்.

முற்போந்த விளக்கம் வாக்காளர் தெரிவை மேம்படுத்தும் சுதந்திரமானதும் நேர்மையானதுமான தேர்தல்களுக்கான ஒரு முன் நிபந்தனையாகவிரிவான வெளிப்படுத்தலுக்கான ஒரு வரைச்சட்டகத்தின் தேவையை எடுத்துக்காட்ட உதவுகிறது. அது, செலவிடும் எல்லைகள் மற்றும் அரசாங்க நிதியளிப்பு முதலிய வேறு ஏதேனும் ஒழுங்குபடுத்தல் முறைமைகள் அறிமுகப்படுத்தப்படவேண்டுமாகில், அவற்றை நிறைவுபடுத்துவதோடு, உண்மையில் அவற்றின் ஓர் முக்கிய அம்சமாகவும் அமையும். விரிவானதொரு வெளிப்படுத்தல் வரைச்சட்டகமொன்றில்லாமல் செலவிடும் மற்றும் பங்களிப்பு எல்லைகள் முதலிய வேறு பொறிமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றனவா என்பதை நிச்சயிக்க முடியாது.

எனினும், தேர்தல் பிரசாரங்களில் பணத்தால் ஏற்படுத்தப்படும் பிரச்சினைகளுக்கு வெளிப்படுத்தல் மட்டும் தீர்வாகாது. வெளிப்படுத்தல் வெறுமனே ஏனைய தனிமனிதர்கள் அல்லது சிவில் சமூக அமைப்புகள் போன்ற குழுக்கள் தமது பணிகளை கவனமாகவும் பற்றுறுதியோடும் தொடர்வதற்கான தகவல்களை வழங்கும் கருவியாகவே அமையும். வெளிப்படைத்தன்மை மற்றும் பொறுப்புக்கூறல்தன்மை போன்ற காரணங்கள் பயனுறுதிமிக்கவகையில் ஆதரவளிக்கப்பட்டால் பயனடையும்.

சிறந்ததொரு வெளிப்படுத்தல் வரைச்சட்டகம் பொருத்தமானதாகவிருக்குமுகமாகவும் பயனுறுதிமிக்க வகையில் நிலைநாட்டப்படுமுகமாகவும் உரிய பங்கீடுபாட்டாளர்களின் பங்கேற்புடன் வடிவமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது மனதில் வைத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். அந்த முறைமை சவால்களுக்கேற்ப

29 Refer 3.2 above.

தன்னை மாற்றியமைத்துக்கொள்ளுமுகமாக நண்டகால
அடிப்படையில் வளர்ச்சியுறலாம்.

நன்கொடைகள்: தடைகள்/வரையறைகள்

மக்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் அளிக்கக்கூடிய நன்கொடையின் அளவின்மீது வரையறைகள் அல்லது தடைகள் விதிப்பதன் நோக்கம் நன்கொடைகளை பயன்படுத்தி அரசியல் நடைமுறையின்மீது தகாத செல்வாக்கு பிரயோகிப்பதைத் தடுப்பதாகும். ஏனெனில், அது அரசியல் முறைமைக்கு பாரதூரமான சேதம் விளைவிக்கக்கூடிய சாத்தியத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஜனநாயகத்தை அது கணிசமானதொரு வகையில் பால்படுத்திவிடக்கூடும்.³⁰

வெவ்வேறு அமைப்புகள் வெவ்வேறு விதமான செல்வாக்கைப் பிரயோகிக்கலாம். வெளிநாட்டு அமைப்புகள் தமது செல்வாக்கின்மூலம் நாட்டின் இறையாண்மையை அடிபணியவைத்துவிடுமாகையால் அவை பங்களிப்பு செய்வதிலிருந்து தடுக்கப்படவேண்டும். குறிப்பிட்ட சில விஷேட நலன்களின் செல்வாக்கிலிருந்து வேட்பாளர்கள் விடுபட்டு சுதந்திரமாக இருப்பதை உறுதிப்படுத்துமுகமாக கூட்டுத்தாபனங்கள் நன்கொடை வழங்குவதிலிருந்து தடுக்கப்படலாம். அதேவேளை, அரசாங்க ஒப்பந்தங்களைக் கொண்டிருக்கும் கூட்டுத்தாபனங்கள் தவறான காரணங்களுக்குப் பங்களிப்புச் செய்வதை ஊக்குவிக்குமாகையால், அவையும் நன்கொடை செய்வதிலிருந்து தடுக்கப்படவேண்டும். அரசு அல்லது அரை அரசு அமைப்புகள் பங்களிப்புச் செய்ய அனுமதிக்கப்படலாகாது. ஏனெனில், அது அரசு வளங்களின் துஷ்பிரயோகமாக அமையும். அரசியல் நடைமுறையின் வெளிப்படைத் தன்மையின் நலனைக் கருத்தில்கொண்டு அனாமதேய மூலங்கள் பங்களிப்புச் செய்வதும் தடுக்கப்படவேண்டும். மறைமுக நன்கொடைகள் மற்றும் அனாமதேய நன்கொடைகள் தடைசெய்யப்படவேண்டும் அல்லது வரையறுக்கப்படவேண்டும். இல்லையேல் ஏனைய துறையினரைக் கண்காணிக்க முடியாது.³⁰ தனியார் நன்கொடைகள் அரசியல் கட்சிகளுக்கு பொதுமக்கள்

30. Ed. Falguera, E., Jones, S. and Ohman, M, அரசியல்கட்சிகள் மற்றும் தேர்தல் பிரசாரங்களுக்கு நிதியளிப்பு: அரசில் நிதியளிப்பு தொடர்பான ஒரு கைநூல், ஜனநாயகத்திற்கும் தேர்தல் உதவிகளுக்குமான நிறுவகம், பக் 21.

ஆதரவு இருக்கின்றதென்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஓர் இன்றியமையாத அம்சமாகையால், அத்தகைய நன்கொடைகளை தடைசெய்யாது விடுவதே வழக்கமான நடைமுறையாகும். அரசியல் கட்சிகளை அவற்றின் பொதுமக்கள் ஆதரவுத் தளத்திலிருந்து துண்டிப்பது அறிவுபூர்வமானதல்ல என்பதோடு, அது ஒளிவு மறைவான நன்கொடைகளை ஊக்குவிக்கும்.³¹

வரையறுக்கப்பட்ட நன்கொடைகள் பின்பற்றப்படும் பிறிதொரு அணுகுமுறையாகும். இந்த அணுகுமுறை ஒரு குறிப்பிட்ட வகையிலான செல்வாக்கைக் குறைப்பதை நோக்கமாகக் கொள்ளவில்லை. எனினும், ஏதாவதொரு மூலம் இம்முறைமையின்மீது தகாத செல்வாக்கைக் கொண்டிருப்பதைக் குறைப்பதே அதன் நோக்கமாகும். கட்சிகளுக்கு அல்லது தனிப்பட்ட வேட்பாளருக்கான பங்களிப்புகள்மீது வரையறைகள் விதிக்கப்படலாம்.

எந்த மட்டத்தில் நன்கொடை வரையறைகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன என்பது அதன் வெற்றியில் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. உயர்வான மட்டமொன்றை நிர்ணயிப்பது அந்த முறைமைக்கு எவ்வித பயனும் வழங்காது என்ற அதேவேளை, மிகக் குறைவான மட்டம் பங்களிப்பு செய்வதற்கு மாற்று வழிகளை பயன்படுத்த மக்களைத் தூண்டி அதன் நோக்கத்தை சிதைத்துவிடும்.

வரையறைகளை நிர்ணயிப்பதன் மூலம் அடையமுயலும் இலக்குகளை அடைவதற்குப் போதுமான மட்டமொன்றை நிர்ணயிக்கும் அதேவேளை, அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் வேட்பாளர்களை பாரிய நன்கொடைகளில் தங்கியிராது பல்வேறு மூலங்களிலிருந்து போதுமான நிதியைப் பெற்றுக்கொள்ள அனுமதிப்பதே பொருத்தமான வரையறையாக அமையும்.

பங்களிப்புத் தடைகளை அல்லது வரையறைகளை அறிமுகப்படுத்துவதில் விஷேட கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், அவை அமுல்படுத்துவதற்கு மிகவும் சிரமமானவை

31. Ed. Falguera, E., Jones, S. and Ohman, M, அரசியல்கட்சிகள் மற்றும் தேர்தல் பிரசாரங்களுக்கு நிதியளிப்பு: அரசில் நிதியளிப்பு தொடர்பான ஒரு கைநூல், ஜனநாயகத்திற்கும் தேர்தல் உதவிகளுக்கான நிறுவகம், பக் 21..

என்பதோடு, நன்கொடையாளர்கள் சட்டத்திற்கு முரணான வழிகளை நாடுவதற்கும் அவர்களை நிர்ப்பந்திக்கும். கண்டுபிடிக்கப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்கான அத்தகைய உத்திகள் வெளிப்படைத்தன்மையில் எதிர்மறையான தாக்கமொன்றைக் கொண்டிருக்கும் என்பதை குறிப்பிடுவது முக்கியமாகும்.

செலவிடும் வரையறைகள்

ஒழுங்குபடுத்தப்படாத பிரசார நிதியளிப்புகள் ஏற்றத்தாழ்வொன்றை ஏற்படுத்தக்கூடும். சமமட்ட ஆடுகளமொன்றுடன் நேர்மையானதும் போட்டித்தன்மைமிக்கதுமான தேர்தல் முறைமையொன்றை உறுதிசெய்யுமுகமாக வேட்பாளர்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகள்மீது செலவிடும் எல்லையொன்று விதிக்கப்படலாம். அத்தகைய எல்லையொன்று இல்லாதிருப்பது, “ஒருவர் சைக்கிளிலும் இன்னொருவர் ஸ்ப்போட்ஸ் காரிலுமாக இரண்டுபேரை ஓட்டப் பந்தயமொன்றில் பங்குபற்றுமாறு அழைப்பதைப் போன்றது” என்று விபரிக்கப்படுகிறது.³²

கட்சிகள்மீதும் வேட்பாளர்கள்மீதும் செலவிடும் எல்லைகள் விதிப்பதில் கட்சி அரசியலில் அளவுக்கதிகமான செலவைத் தவிர்த்தல், கட்சிகளுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் கட்டுப்படுத்தல் மற்றும் பிரசாரத்தில் முறையற்ற செல்வாக்கு மற்றும் ஊழல் ஆகியவற்றின் பரப்பெல்லையை மட்டுப்படுத்துதல் முதலிய பல குறிக்கோள்கள் அடங்கியுள்ளன.

நிதியளிப்பிற்கான வாய்ப்புவழி தேர்தல்களில் புதிதாகப் பிரவேசிப்பவர்களுக்கு ஒரு தடையை ஏற்படுத்தக்கூடாது. செல்வ வளத்தின் நேர்மையற்ற அனுகூலம் வேட்பாளர்கள் செல்வந்த பங்களிப்பாளர்களில் தங்கியிருப்பதைத் தோற்றுவிக்ககூடுமாகையால், அது ஆகக் குறைந்த அளவிற்குக் குறைக்கப்படவேண்டும். செலவிடும் எல்லைகள் பொதுவான முக்கியத்துவம்வாய்ந்த விடயங்களிலிருந்து அரசியல் கலந்துரையாடல்கள் திசைமாற்றப்படுவதை அல்லது திரிபுபடுத்தப்படுவதை தடுக்கும்.

32 Keith D. Ewing, பணம் அரசியல் மற்றும் சட்டம், ஒக்ஸ்பர்ட் பல்கலைக்கழக பதிப்பகம். 1992, பக். 15.

வெஸ்ட்மினிஸ்டர் முறைமையைக் கொண்ட நாடுகளில் வேட்பாளர்கள்மீது செலவிடும் எல்லைகள் விதிப்பது நன்கறியப்பட்ட ஓர் அம்சமாகும். முதற் தடவையாக பிரிட்டன் 1883 ஆம் ஆண்டின் ஊழல்மிக்க மற்றும் சட்டவிரோத வழக்கங்கள் சட்டதீன்கீழ் செலவிடும் எல்லைகளை வேட்பாளரின் தொகுதியிலுள்ள முதல் 2000 வாக்காளர்களுக்கு £710 என்ற அளவிலும் ஒவ்வொரு மேலதிக 1000 வாக்காளருக்கும் £40 என்ற அளவிலும் அறிமுகம் செய்தது.³³

செலவிடும் எல்லைகளை விதித்தல் தேர்தல் சட்டங்கள், அரசியல் நிதியளிப்பு அல்லது கட்சி நிதிச் சட்டங்கள் ஆகியவற்றின்மூலம் செய்யப்படலாம். இங்கு சுயேச்சையான கண்காணிப்பு அதிகாரபீடமொன்று இருக்கவேண்டும்.

செலவிடும் எல்லையொன்றை அறிமுகம் செய்வதில் உச்ச வரம்பொன்று குறித்துரைக்கப்படவேண்டும். இது ஒரு திட்டவட்டமான பெறுமதியாக அல்லது சராசரி மாத வேதனத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட மடங்கு போன்ற ஒரு சூத்திரமாக இருக்கலாம். செயற்கையான தாழ்ந்த உச்சவரம்புகள் அதனை நிலைநாட்ட சிரமமானதாகும்,³⁴ அளவுக்கதிகம் உயர்வான உச்சவரம்புகள் இந்நோக்கத்தை பெறுமதியற்றதாக்கிவிடும்.

செலவிடும் எல்லைகளை விதிப்பதில் உள்ள பிரச்சினைகள்

செலவிடும் எல்லைகளை விதிப்பதில் இரண்டு அரசியல் குறிக்கோள்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று முரண்படும்: அரசியல் சமத்துவத்தை அடைவதற்கான தேவை மற்றும் அரசியல் சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கும் தேவை. சுதந்திரமான தேர்தல்களும் கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரமும் ஜனநாயக முறைமையின் அடிப்படையை தோற்றுவிப்பதால், சிலர் செலவிடும் எல்லைகளை கருத்து தெரிவிக்கும் சுதந்திரத்தின் நியாயமற்ற மீறலெனக் கருதுகின்றனர்.³⁵ எனினும், தாம் அன்பளிப்பு வழங்கும் பிரதிநிதிகள் மூலம் சமூகத்தின் செல்வந்தப் பிரிவினர்

33. The Law Library of Congress> பிரசார நிதியளிப்பு: UK <https://www.loc.gov/law/help/campaign-finance/uk.php#issues> – 2017 ஜனவரி 19 ஆம் திகதி பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டது.

34. India, Israel, Ukraine.

35. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிந்டன். டீசீ: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக்.47.

ஏனையவர்களைவிட அதிகளவு கருத்து வெளிப்படுத்துதல் சுதந்திரம் கொண்டிருப்பதைப் பரிசீலித்தால் மாத்திரமே இது ஒரு மீறலாக அமையும்.

இது ஜனநாயக நாடுகள் தழுவுகின்ற “ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு” என்ற முறைமைக்கு மாறானதாகும். எனவே, செலவிடும் எல்லையொன்றை அறிமுகம் செய்தலை கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தின் மீறலாக பார்க்கமுடியாது.³⁶ எனினும், செலவிடும் எல்லை பல சிறிய நன்கொடையாளர்களிடமிருந்தான நிதியளிப்பு மூலங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் மேலதிக தாக்கத்தை கொண்டிருக்கக்கூடும் என்பது அவதானிக்கப்படவேண்டும்.

இன்னொரு பிரச்சினை செலவிடும் எல்லையொன்றை விதிப்பது வெளிப்படுத்தல் ஏற்பாடுகளை அமுல்படுத்துவதற்குச் சிரமமானதாகும் என்பதாகும். செலவிடும் எல்லையை தாண்டுவதனால் தடைகள் விதிக்கப்படுமாகையால் கட்சிகள் அல்லது வேட்பாளர்கள் தமது செலவினங்களின் ஒரு சில அம்சங்களை மறைக்கத் தூண்டப்படுவர். இது செலவினத்தின் அளவை மதிப்பிடுவதை சிரமமானதாகும்.

வேட்பாளர்களினதும் அரசியல் கட்சிகளினதும் செலவை ஒழுங்குபடுத்துதல் அத்தகைய வேட்பாளர்கள் மற்றும் அரசியல் கட்சிகள் சார்பாக மூன்றாம் தரப்புகள் செலவு செய்யும் பிரச்சினையை தீர்க்காது. ஒரு குறிப்பிட்ட பணியை ஊக்குவிப்பதில் ஆர்வங்கொண்ட ஒரு நேர்மையானதும் சுயேச்சையானதுமான மூன்றாம் தரப்புகள் இருக்கக்கூடும் என்பதனால் இந்த பிரச்சினை மேலும் சிக்கலாகிறது. எனவே, செலவிடும் எல்லைகள் மூலம் நிறுவ முயலும் சமத்துவத்தை மோசமாய்ப் பாதிக்கக்கூடிய மூன்றாம் தரப்புகளின் செலவை இனங்கண்டு மட்டுப்படுத்துவது அவசியமாகும். குறிப்பாக இது ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு மிகவும் சிரமமானதாகும் என்பது கவனிக்கப்படவேண்டும்.

36. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிந்டன். டி. சீ: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக்.51.

செலவிடும் எல்லைகள் எவ்வகையிலும் ஒரு புதிய விடயமல்லவெனினும், அவை அமுல்படுத்துவதற்குச் சிரமமானவையாகும். இதில் கவனிக்கப்படவேண்டிய விடயங்களுள் செலவிடும் எல்லைக்குரிய காலப் பகுதி, “பிரசார செலவுகள்” என வகைப்படுத்தப்படும் செலவு விடயங்கள் மற்றும் யாருக்கு இந்த எல்லைகள் பொருந்துதல் வேண்டும் என்பது ஆகியவை அடங்கும். எல்லைகள் விதிக்கப்படும்போது, இம்முறைமைக்கு பணத்தை புகுத்துவதற்கான புதிய முறைமைகள் உருவாக்கப்படும் என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். கட்டணம் செலுத்தப்பட்ட விளம்பரங்கள்மீதான தடைகள் தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்புகளை ஒழுங்குபடுத்த முயலுவதைவிட மிகவும் பயன்மிக்கதும் கண்காணிப்பதற்கு எளிதானதுமாகும் என்றும் வாதிடப்படுகிறது.

செலவிடும் எல்லைகள் தொடர்பாக பல சர்வதேச நிறுவனங்கள் ஆலோசனைகளையும் பரிந்துரைகளையும் முன்வைத்துள்ளன. குறிப்பாக, மனித உரிமைகளுக்கான ஐநா உயர்ஸ்தானிகர் அலுவலகம்³⁷ குறிப்பிட்ட கட்சிகளினால் அல்லது வேட்பாளர்களினால் மேற்கொள்ளப்படும் அளவுகடந்த செலவுகளினால் வாக்காளர் தெரிவு குழிதோண்டி புதைக்கப்படாதிருப்பதையும் ஜனநாயக நடைமுறை திரிவுபடுத்தப்படாதிருப்பதையும் உறுதிசெய்வதற்கு செலவிடும் எல்லைகள் நியாயமானவையாக அமையலாம் என்று விதந்துரைக்கின்றது.

ட்ரான்ஸ்பேரன்ஷி இன்டநெஷனல் நிறுவனமும்³⁸ செலவிடும் எல்லைகள் அல்லது ஊடகத்திற்கான மானியமளிக்கப்பட்ட வாய்ப்பு முதலிய தெரிவுகள் அரசியலில் பணத்தின் வகிபாகத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவையாகக் கருதப்படவேண்டும் என பரிந்துரைக்கிறது.

தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்பு கலந்துரையாடல்களில் நிலவும் ஒரு புனைக்கதை செலவிடும் எல்லை ஒருவரது கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தைமீறும் என்பதாகும். அதிக பணம் ஒரு நிறுவனத்திற்கு

37 சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச சமவாயத்தின் உறுப்புரை 25 ற்கான அதன் பொது கருத்துரையில்

38. TIP Policy Position N 1/2005.

அதிக கருத்து வெளிப்படுத்தல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத் தந்தாலொழிய இது உண்மையாகாது. பதவியிலிருப்பவர்கள் தமக்கிருக்கும் அங்கீகாரத்தினால் பெருமளவு பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைக் கொண்டிருப்பதனால் செலவிடும் எல்லைகள் அவர்களுக்கு உதவும் என்பது இன்னொரு கதையாகும். எனினும், செலவிடும் எல்லைகள் உண்மையில் சம மட்ட ஆடுகளமொன்றை ஏற்படுத்துவதில் ஏனைய கட்சிகளுக்கு சார்பாகவிருக்கவே பயன்படுகின்றன. மூன்றாவது கதை செலவிடும் எல்லைகள் செய்தி மக்களைச் சென்றடைவதைக் கட்டுப்படுத்தும் என்பதாகும். உண்மையில் அது குறைவான பகட்டுடனும் கூடிய உள்ளடக்கத்தோடும் செய்திகளை கொண்டு சேர்க்கும் “வீட்டுக்கு வீடு” பிரசாரம் போன்ற முறைமைகளில் கூடிய கவனம் செலுத்தப்படும் தேர்தல்களுக்கு இடையிலான காலத்தை விடுவிக்கிறது.³⁹

செவிவிடுதல்மீதான ஓர் எல்லை எவ்விதத்திலும் ஒரு புதிய சிந்தனையாக இல்லாதபோதும் - அது உலகெங்கும் பரிசோதித்துப் பார்க்கப்பட்டுள்ளது - தேர்தல்களின் உண்மையான செலவு எவ்வளவு, தொகுதி மக்களோடு பயனுள்ள வகையில் தொடர்பாடல்கொள்வதற்கு தேவையான பணத்தின் அளவு ஆகியன தொடர்பான ஆராய்ச்சியிலிருந்து எழும் ஒரு முறைமைமீது அழுத்தமிடப்படவேண்டும். பதவியிலிருக்கும் அரசாங்கத்தை எதிர்ப்போர் தெரிவு செய்து தண்டிக்கப்படுவதற்கான ஒரு வழியாக செலவு செய்யும் எல்லை துவ்பிரயோகிக்கப்படாதிருக்கும் வண்ணம் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும்.

செலவிடும் எல்லையை விதிப்பதோடு கூடவே நன்கு ஆய்ந்தறிந்த மற்றும் நன்கு உபகரண வசதி செய்யப்பட்ட அமுலாக்கல் வழிமுறையொன்றும் சேர்ந்து வராவிடில் அதனால் எவ்வித பயனும் விளைவதில்லை என்பது வலியுறுத்தப்படவேண்டும்.

39 Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிந்டன். DC: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக்.51.

அரசாங்க நிதியளிப்பு

அரசியல் நடைமுறையில் பணம் ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றதென்பதை ஏற்று உலகெங்கும் பின்பற்றப்படும் ஒரு முக்கிய பொறிமுறை என்னவெனில், அரசியல் கட்சிகளுக்கும் அதன்மூலம் தேர்தல் பிரசாரங்களுக்கும் அரசு நிதி வழங்குதலாகும். இதுதான் “தற்கால அரசியல் நிதியளிப்பில் நிலவும் மிக முக்கியமான போக்காகும்”⁴⁰ என்று கூறப்படுகிறது.

அரசாங்க நிதியைப் பயன்படுத்துதல் என்பது, 1920களில் தொடங்கி பிரதானமாக 1940களில் பரவிய ஒரு புதிய விடயமாகும். எனினும், அது பரிசீலிக்கப்படாது நிராகரிக்கப்படவேண்டிய ஒன்றல்ல. உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச வெளிப்படைத் தன்மை நிறுவனம் உள்ளிட்ட பல சர்வதேச நிறுவனங்கள் அரசாங்க நிதியளிப்பைத் தீவிரமாகப் பரிசீலிக்குமாறு அரசுகளை வலியுறுத்தியுள்ளன.⁴¹ தகவல்கள் கிடைக்கக்கூடியதாகவிருக்கும், 177 நாடுகளுள் 68% மானவை ஏதோ ஒரு வடிவிலான நேரடி அரசாங்க நிதியளிப்பைப் பயன்படுத்துகின்றன.⁴² மறைமுக அரசாங்க நிதியளிப்புகளும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுமாயின் பயன்படுத்தும் நாடுகளின் வீதம் இன்னும் அதிகமாகவிருக்கும். விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத் தேர்தல் முறையைப் பயன்படுத்தும் நாடுகள் அரசாங்க நிதியளிப்பை பயன்படுத்தும் கூடிய சாத்தியம் கொண்டவையாக உள்ளன என்பதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்க நிதியளிப்பு என்பது, முன்தீர்மானிக்கப்பட்ட தகைமை மற்றும் ஒதுக்கீட்டு நிபந்தனைக்கமைய அரசியலின் செலவு அரசாங்கத்தினால் நிதிவழி அல்லது நிதிவழியற்ற வடிவில் மீளளிக்கப்படுவதற்காக பணம் அல்லது வேறு வளங்கள் வழங்கப்படுதலாகும். மறைமுக அரசாங்க நிதியளிப்பில் அரசு ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு, பொது போக்குவரத்து மற்றும் வரிச் சலுகைகள் ஆகியன அடங்கும். அரசாங்க நிதி வழங்குதலானது, அரசியல் கட்சிகளினதும்

40. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்.: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிந்டன். டிசி: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக்.57.

41. உலக வங்கி (2001), Transparency International (2005).

42. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்.: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிந்டன். DC: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக்.60.

வேட்பாளர்களினதும் நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்தும் வளங்களின் வகிபாகத்தின்மீது ஓரளவு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதற்கு ஒரு அரசாங்கத்திற்கு இடமளிக்கிறது.

அது வெளிப்படாததன்மை, அரவணைப்பு மற்றும் அத்தகைய ஏனைய சிறந்த நியமங்களை நிலைநாட்டுவதற்கான கூடிய வாய்ப்புடன் ஆதரித்து காப்பதற்கு தீர்மானிக்கலாம். வாக்காளர்களுக்கு அறிவிப்பதை ஆதரிப்பதன்மூலம் அது அரசியல் பன்மைத்துவத்தை ஊக்குவிக்கவும் அதன்மூலம் வாக்காளர் தெரிவை அதிகரித்து சம மட்டமான ஆடுகளமொன்றை ஏற்படுத்துவதற்கும் அதிகரித்துவரும் பிரசார செலவைக் குறைப்பதற்கும் அரசியல் நடைமுறையில் செல்வந்த நன்கொடையாளர்களில் தங்கியிருத்தலைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குமான ஒரு வழியை வழங்கவும் முடியும். அரசாங்க நிதி வரலாம்.

ஒழுங்குபடுத்தும் ஒரு பொறிமுறையாக அரசாங்க நிதி பயன்படுத்தப்படுவதுபற்றி பல விமர்சனங்கள் நிலவுகின்றன. அது மக்களை அரசியல் கட்சிகளின் தொடர்பிலிருந்து துண்டித்துவிடக்கூடும் என்பது அவற்றுள் ஒன்று.⁴³ அது தற்போதைய கட்சிகளை மாற்றமுடியாதாக்குவதோடு, மாறும் போக்குகளை கவனத்தில்கொள்ள தவறிவிடவும்கூடும் என்பது இன்னொரு விமர்சனமாகும். குறிப்பாக குறை வருமானமீட்டும் நாடுகளில் அரசு நிதியை அரசியல் கட்சிகளுக்கு அல்லது வேட்பாளர்களுக்கு வழங்குவதைவிட சிறந்த முறையில் அரசாங்கம் பயன்படுத்தலாம் என்றும் வாதிடப்படுகிறது. அரசாங்க நிதியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு அதிகமான கட்சிகள் முண்டியடித்துக்கொண்டு வருவதால், குறைவான எல்லை இருக்குமிடத்து அது கட்சிகளை துண்டாடுவதாகவும் அற்பமான கட்சிகள் உருவாவதை ஊக்குவிப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது.⁴⁴ அரசாங்க நிதியளிப்பு பதவியிலிருக்கும் ஒரு கட்சியினால் ஏனைய எதிர் கட்சிகளை அடக்கியொடுக்க தனக்கு வேண்டியவாறு கையாளப்படலாம் என்பது மேலுமொரு இடராகும்.⁴⁵

43. தத்துவார்த்த ரீதியில் இது உண்மையாகவிருக்கும்போது, யதார்த்தில் மிகச்சில கட்சிகளே நிதிகளுக்காக சாதாரண நன்கொடையாளர்களில் தங்கியுள்ளன.

44. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிங்டன். டி.சீ. தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக்.64. A high threshold may increase the need for mergers, which may have positive or negative consequences for a country.

45. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிங்டன். டி.சீ. தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக்.64.

எனவே, அத்தகைய விளைவுகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு பயனுறுதிமிக்க நிலைநாட்டல் பொறிமுறைகள் தாபிக்கப்படுவதை உறுதி செய்வது மிக முக்கியமாகும்.

தகைமை

கட்சிகளுக்கு

யார் அரசாங்க நிதிக்கு உரித்துடையவர் என்பது வரைச் சட்டமொன்றை வடிவமைப்பதுபற்றி தீர்மானிக்கும்போது எழுப்பப்படும் முக்கிய கேள்விகளுள் ஒன்றாகும். பதிவு செய்யப்பட்ட அனைத்துக் கட்சிகளுக்கும் பிரசாரத்திற்கான நிதியளிப்பு வழங்குவது ஒரு தீர்வாக அமையும் அதேவேளை, இது கட்சித் துண்டாடல் மற்றும் அற்பமான அரசியல் கட்சிகள் உதயமாதல் ஆகிய எதிர்ப்பார்க்கப்படாத விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும் செலவுமிக்கதொரு நடைமுறையாகலாம். அதன் விளைவாக, பாராளுமன்ற ஆசனங்களின் எண்ணிக்கையான பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தின்⁴⁶ அல்லது முந்திய தேர்தலில் பெற்றுக்கொண்ட வாக்குகளின் எண்ணிக்கையின்,⁴⁷ களமிறக்கப்படும் வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலான ஒரு எல்லையை பெரும்பாலான நாடுகள் பின்பற்றுகின்றன. இந்த முறைமைகள் நடைமுறைச் சாத்தியமானவையாகவும் ஒரு சில நாடுகளின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப பின்பற்றக்கூடியவையாகவும் இருக்கும் அதேவேளை, அவை சில நாட்கள் அல்லது கட்சிகள் அரசியல் அரங்கினுள் பிரவேசிப்பதை தடுக்கவும்கூடும்.

எனவே, “ஒரளவிற்கு அற்பமான வேட்பாளர்களுக்கெதிரான முன்னெச்சரிக்கைகள் அத்தகைய பாரபட்சம் புது அரசியல் இயக்கங்கள் அரசியல் போட்டியில் பயன்மிக்கவகையில் பங்கேற்பதிலிருந்து அவற்றை ஒதுக்கிவைக்காதவரையில் நியாயபூர்வமானதாகும்”.⁴⁸

46. United Kingdom, Finland, Netherlands

47. Turkey, Sweden, Germany.

48. Nassmacher (2003a) p. 14

வேட்பாளர்களுக்கு

இதற்கான ஒரு மாற்று வழி மொசாம்பிக் மற்றும் தென்கொரியாவில் உள்ளதுபோன்று வேட்பாளர்களுக்கு அரசாங்க நிதி வழங்குவதாகும். அத்தகைய ஒரு முறைமையின் அனுசூலம் அது அரசியல் அரங்கில் கட்சிகளின் ஏகபோகத்துவத்தை மட்டுப்படுத்தும், தனிப்பட்டோர் நிதியளிப்புகளில் தங்கியிருத்தலையும் ஏனைய மூலங்களிலிருந்து நிதி திரட்டவேண்டிய தேவையையும் குறைக்கும் என்பதாகும். இது தகாத செல்வாக்கைக் குறைப்பதில் சிறந்த தாக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதோடு அரசியலுக்கான புதிய பிரவேசங்களையும் ஊக்குவிக்கும். எனினும், அது கட்சி கட்டுப்பாட்டையும் வாக்காளர்களுக்கு தனது செய்தியை தெரிவிப்பதற்கான அதன் ஆற்றலையும் குறைக்கவும் கூடும்.

ஒதுக்கீடு

அரசாங்க நிதியளிப்பில் ஒதுக்கீடும் - அடைய நினைக்கும் இலக்குகளின் அடிப்படையில் மிக அதிகமான பெறுபேறுகளைப் பெறுவதற்கு மிகக் கவனமாகப் பரிசீலிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று - இன்னொரு முக்கிய காரணியாகும். முழுமையான சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் நிதியை பகிர்ந்தளிப்பது இதில் ஒரு தெரிவாகும். மற்றையது குறிப்பிட்ட ஒரு கட்சி அல்லது வேட்பாளர் தமது தேர்தல் தொகுதியினுள் கொண்டிருக்கும் மக்கள் ஆதரவின் அளவை அடிப்படையாகக்கொண்டு அதனைச் செய்வதாகும்.

நிதியை சமமாகப் பகிர்ந்தளிப்பது பெரிய கட்சிகளின் ஆதிக்கத்தைக் குறைப்பதோடு, அரசியலில் புதிய பிரவேசங்களையும் ஊக்குவிக்கும். எனினும், கட்சியின் அளவைப் பொறுத்து ஒரு கட்சி வாக்காளரொருவருக்குச் செலவிடக்கூடிய தொகையில் தீவிர ஏற்றத்தாழ்வுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும். வேட்பாளர் மத்தியில் நிதியைச் சமமாகப் பகிர்ந்தளிப்பது கட்சிகள் மத்தியில் சமமாகப் பகிர்ந்தளிப்பதைவிட மிகப் பொதுவானதாக உள்ளது.⁴⁹

49. Ed. Ohman M. and Zainulbhai, H., 2009. அரசியல் நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்.: உலகளாவிய அனுபவம், வாசிப்டன். டிசீ: தேர்தல் முறைமைகளுக்கான சர்வதேச சம்மேளனம், பக்.68.

வழங்கப்படும் நிதியின் தொகையை ஆதரவு மட்டத்தின் அடிப்படையில் தீர்மானிப்பது, மக்கள் உண்மையாக ஆதரிக்கும் கட்சிகளுக்கு அரசாங்க நிதி செல்வதை உறுதிசெய்யும். எனினும், அரசியலில் புதிதாகப் பிரவேசிப்பவர்களை அது தடுக்கக்கூடும்.

பல நாடுகள் இரண்டு முறைகளும் சேர்ந்த ஒரு கலப்பு முறைமையைப் பயன்படுத்துகின்றன - ஒரு குறிப்பிட்ட வீதத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிதியை வழங்குதலும் மிகுதி பொது மக்களின் ஆதரவை அடிப்படையாகக்கொண்டு தளம்புதலும்.⁵⁰ எனினும், அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் மற்றும் கனடா ஆகிய நாடுகள் முழுமையான சமத்துவப் பகிர்ந்தளிப்பு அடிப்படையில் செயல்படுகின்றன.

ஒரு கட்சியினால் அல்லது வேட்பாளரினால் திரட்டப்படும் தொகைக்கு ஈடான ஒரு தொகையை அரசாங்கம் வழங்குவது இதற்கான ஒரு மாற்று முறைமையாகும். இந்த முறைமை அமெரிக்காவின் சில பகுதிகளிலும் ஜேர்மனியிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது நிதியளிப்பு வெளிப்படுத்தப்படுவதை ஊக்குவிப்பதோடு, பொதுமக்கள் ஆதரவின் அடிப்படையிலேயே நிதி வழங்கப்படுவதையும் உறுதி செய்கிறது. எனினும், இது அமுல்படுத்துவதற்குக் கடினமான ஒரு முறைமையாகும்.

இறுதியாக, அரசாங்க நிதியளிப்பு இலங்கைக்கு ஒரு புதிய எண்ணக்கருவல்ல என்பதைக் குறிப்பிடவேண்டும். மேலே விளக்கப்பட்டவாறு,⁵¹ அது மிக நீண்டகாலமாக பாராளுமன்றத் தேர்தல் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்து வருகிறது. இங்கு, முழுமையாக ஒரு அரசாங்க நிதியளிப்பு முறைமையொன்றை அமுல்படுத்துவது ஒரு மாறுதலாக இருக்கக்கூடும் என்ற அதேவேளை, உள்நாட்டுச் சூழ்நிலைக்கு அது பொருத்தமற்றதாக இருக்கக்கூடும் என்பது முழுமையாக நிராகரிக்கப்படவும்கூடாது.

50. Lesotho, Colombia, Mexico.

51. Refer 3.4 above.

ஒழுங்குபடுத்தல் பொறிமுறையொன்றை அறிமுகப்படுத்துதல் பயனுறுதிமிக்க அமுல்படுத்தல் முறைமையொன்றுடன் இணைந்து செய்யப்படாவிடில், அதனால் மிகக் குறைவான பெறுபேறுதான் கிடைக்கும். அமுல்படுத்தலும் மேற்பார்வையும் இந்த நடைமுறையில் விட்டுக்கொடுக்கப்படமுடியாத அம்சங்களாகும். அவ்வாறன்றி ஒழுங்குபடுத்தல்களை அறிமுகம் செய்தல் சட்டமுறைமையில் நிலவும் நம்பிக்கையை அரித்தழிப்பதோடு, உண்மையில் அவற்றை உதாசீனப்படுத்துதலையும் ஊக்குவிக்கும் அரசியல் காரணிகள் எப்போதும் தலையீடு செய்யக்கூடும் என்ற அதேவேளை, பயனுறுதிமிக்க அமுலாக்கல் இடம்பெறுவதை உறுதி செய்வதற்கான அணைத்து முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுவது மிக முக்கியமாகும்.

அதைச் செய்வதற்கான தெளிவானதொரு ஆணை, சுதந்திரம், வளங்கள் மற்றும் கடப்பாடு ஆகியன கொண்ட ஓர் அரசு நிறுவனத்தினால் அமுல்படுத்தல் செய்யப்படவேண்டும்.⁵² தேர்தல் முகாமைத்துவ அமைப்புதான் இந்நோக்கத்திற்காக மிகப் பொதுவாக ஆணையிடப்படும் அமைப்பாகும்.⁵³ இலங்கையைப் பொறுத்தவரை இது தேர்தல்கள் ஆணைக்குழுவாகும்.⁵⁴ எனினும் அமைச்சுக்கள், கணக்காய்வு நிறுவனங்கள் அல்லது இந்நோக்கத்திற்கெனவே உருவாக்கப்படும் முற்றிலும் புதிய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவதும் பின்பற்றப்படும் முறைமையாகும் என்பதை சர்வதேச வழக்கங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.⁵⁵

அமுல்படுத்தும் நிறுவனம் வெளிப்படைத்தன்மை, பொறுப்புக்கூறும் தன்மை மற்றும் தொடருறுதி ஆகியன தொடர்பாக மிகச் சிறந்த வழக்கத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.⁵⁶ எனினும், அமுலாக்கமானது, தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல் பொறிமுறை மூலம் அடைய நினைக்கும் முடிவுகளை இயன்றவரை மிகச் சிறந்தவகையில் அடைவதற்கு அரசியல் கட்சிகள் போன்ற

52. Funding of Political Parties and Election Campaigns, p. 31.

53. Same.

54. See 3.5 above.

55. Same as 54.

56. P.130

சம்பந்தப்பட்ட பங்கீடுபாட்டாளர்களோடு⁵⁷ சிறந்த முறையில் இணைந்து செயல்படுவதில் கூடிய கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

மீறல்கள் ஏற்படுமிடங்களில் தண்டனைகள், தடைகள், மற்றும் குற்றப்பணம் ஆகியன விதிப்பது அவசியமாகலாம். எனினும், அரசியல் கட்சிகள் பேணவேண்டிய ஆதரவின் தன்மையைப் பார்க்கும்போது, எச்சரிக்கை விடுப்பதும் பெயர் குறிப்பிட்டு வெட்கமடையச் செய்வதும் இயைந்தொழுகலை உறுதி செய்வதற்கு அதேயளவு பயனுள்ளதாக அமையலாம்.⁵⁸

நிலைநாட்டுதலின் இன்னொரு முக்கிய அம்சம், தேர்தல் பிரசார நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல்களின் அத்தகைய நிலைநாட்டுதலின் மூலம் பெறப்படும் தகவல்கள் பொதுமக்கள் கண்காணிப்பு - சிவில் சமூகம், ஊடகம் மற்றும் பொதுவாக பொதுமக்கள் ஆகியோரினால் - இடம்பெறும் முகமாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடியதாகச் செய்யப்படவேண்டும்.

---

57. P.130

58. P.130

நாடுகளின் உதாரணங்கள் *

ஆசியாவில் பிரசார நிதியளிப்பு பற்றிய துரித மேலோட்டமொன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளும் முகமாக அதுபற்றிய விபர அட்டவணையொன்று இதன்கீழ் தரப்படுகிறது.

*Drawn from International IDEA - Political Finance Database

நன்கொடை வரையறைகள்

நாடு	1. அரசியல் கட்சிகளுக்கு வெளிநாட்டு நலன்களிலி- ருந்து கிடைக்கும் நன்கொடை- கள்மீது தடை- யான்று உண்டா?	2. வேட்பாளர்- களுக்கு வெளிநாட்டு நலன்க- ளிலிருந்து கிடைக்கும் நன்கொடை- கள்மீது தடையொன்று உண்டா?	3. அரசியல் கட்சிகளு- க்கான கூட்டு நன்கொ- டைகள் மீது தடையொன்று உண்டா?	4. வேட்பாளர்- களுக்கான கூட்டு நன்கொ- டைகள் மீது தடை யொன்று உண்டா?	
ப ந க ள ா தேஷ்	ஆம்	இல்லை	இல்லை. ஒரு கலண்டர் ஆண்டில் கம்பனிகள் அல்லது நிறுவனங்க- ளிலிருந்து கிடைக்கும் நன்கொடை இருபத்தைந்து மில்லீனதாகக்காவை (Tk 2,5 million [I\$ 98,000]) விஞ்சாதவரை தடை பொருந்தாது.	இல்லை	
கம்போடியா	ஆம்	இல்லை	இல்லை	இல்லை	

<p>9.</p> <p>அரசியல் கட்சிகளுக்கான பெயர் குறிப்பிடப்படாத நன்கொடைகள் மீது தடையொன்று உண்டா?</p>	<p>10.</p> <p>வேட்பாளர்க- ளுக்கான பெயர் குறிப்பிடப்படாத நன்கொடைகள் மீது தடையொன்று உண்டா?</p>	<p>15.</p> <p>ஒரு தேர்தல் தொடர்பாக ஒரு நன்கொ- டையாளர் ஓர் அரசியல் கட்சிக்கு பங்களிப்புச்செ- ய்யக்கூடிய தொகைக்கு எல்லை- யொன்று உண்டா?</p>	<p>17.</p> <p>ஒரு நன்கொ- டையாளர் ஒரு வேட்பாளருக்கு பங்களிப்புச்செ- ய்யக்கூடிய தொகைக்கு எல்லையொன்று உண்டா?</p>
<p>குறிப்பிட்ட எல்லையைத் தவிர வேறு இல்லை. Tk 5,000 ஐ விஞ்சும் பெயர் குறிப்பிடப்படாத நன்கொடைகள்மீது தடை.</p>	<p>ஆம். நேரடி தடை இல்லை. ஆனால் எல்லா நன்கொடைகளின் மூலங்களனின் பெயர்களும் வழங்கப்படவே- ண்டுமாகையால், சட்டபடியல்ல- ாவிடிலும் வழக்கத்தி- லிருக்கும் தடை.</p>	<p>வழக்கமான எல்லை பொருந்தும். எனினும், 20,000 taka [I\$ 790] விற்கு மேற்பட்ட நன்கொடைகள் காசோலை மூலம் வழங்கப்பட- வேண்டும்.</p>	<p>இல்லை</p>
<p>இல்லை</p>	<p>இல்லை</p>	<p>இல்லை</p>	<p>இல்லை</p>

இந்தியா	ஆம்	ஆம்	இல்லை மூன்று வருடங்களுக்குக் குறைவான காலம் வழக்கத்திலிருந்த கம்பனிகளுக்கு தடை பொருந்தும்	இல்லை மூன்று வருடங்க- ளுக்குக் குறைவான காலம் வழக்கத்- திலிருந்த கம்பனிக- ளுக்கு தடை பொருந்தும்.	
இந்தோடே- னசியா	ஆம். அரசியல் கட்சிகள் தேர்தலில் போட்டியிடும் போது, தடை பொருந்தும்	ஆம்	இல்லை 1 (ஒரு) வருட காலப்பகுதியினுள் Rs. 7,500,000,000 [I\$ 1,380,000] எனும் தொகையை விஞ்சுகின்ற கம்பனிக்கு/ கூட்டுத்தாப- னத்திற்கு தடை பொருந்தும்.	இல்லை	

<p>ஆம் நன்கொடையாளர் யார் என்பதை பதிவதற்கும் அறிவிப்பதற்குமான தேவையினூடான சட்டப்படியல்ல - ராவிட்டாலும் வழக்கிலுள்ள தடை தவிர்ந்த வேறு நேரடி தடை இல்லை.</p>	<p>இல்லை</p>	<p>வழக்கமான எல்லை பொருந்தும். தனி மனிதர்கள் நன்கொடை எல்லைகளுக்கு உட்படுவ- தில்லை. எனினும், கம்பனிகள் ஆண்டெ- ான்றிற்கான சராசரி வருமானத்தின் 7.5% ற்கு மேல் நன்கொடை வழங்க முடியாது.</p>	<p>இல்லை. தேர்தல் வேட்பாளர் ஒருவருக்கு செய்யக்கூடிய பங்களிப்பை மட்டுப்படுத்தும் அல்லது ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டம் எதுவுமில்லை.</p>
<p>ஆம் தேர்தல்களில் பங்கேற்கும்போது தடை பொருந்தும்.</p>	<p>ஆம்</p>	<p>ஆம்</p>	<p>ஆம் பிரசார காலப் பகுதியில் ஜனாதிபதி பதவிக்கான வேட்பா- ளர்களுக்கும் செனட் சபை வேட்பா- ளர்களுக்கும்.</p>

நேபாளம்	ஆம்	இல்லை வேட்பாளர்க- ளுக்கான கூட்டு நன்கொடை- களின்மீது சட்டத்தில் தடை ஏதும் இல்லை.	ஆம்	இல்லை	
இல்லை	இல்லை	இல்லை	இல்லை	இல்லை	

செலவீடும் வரையறைகள்

நாடு	31.அரசியல் கட்சியொ- ன்று செலவிடக்கூடிய தொகையின் மீது எல்லை- கள் உண்டா?	32. அரசியல் கட்சியொன்று செலவிடக்கூடிய தொகையின்மீது எல்லைகள் உண்டாயின் அவ்வெல்லை யாது?	
பங்களாதேஷ்	ஆம்.	தேர்தலில் 200 வேட்பாளர்கள் அல்லது அதற்கு மேல் இருப்பின், ஆகக் கூடியது Tk 45 மில்லியன் [I\$ 1,770,000]. 101-200 வேட்பாளர்கள் இருப்பின், ஆகக் கூடியது Tk 30 மில்லியன் [I\$ 1,180,00]. 51-100 வேட்பாளர்கள் இருப்பின், ஆகக் கூடியது Tk 15 மில்லியன்; [I\$ 588,000] . 50 அல்லது அதற்கு குறைவான வேட்பாளர்கள் இருப்பின், ஆகக் கூடியது 7,5 மில்லியன் [I\$ 294,000] . வேட்பாளரொவருக்கு ஒரு கட்சி செலவிடக்கூடிய தொகை Tk 1,5 மில்லியனை [I\$ 59,000] விஞ்சக் கூடாது. BLANK	
கம்போடியா	இல்லை.	பொருந்தாது.	

ஆம் நன்கொடையாளர் யார் என்பதை பதிவுதற்கும் அறிவிப்பதற்குமான தேவையினுடான சட்டப்படியல்ல- ாவிட்டாலும் வழக்கிலுள்ள தடை தவிர்ந்த வேறு நேரடி தடை இல்லை.	ஆம் நன்கொடையாளர் யார் என்பதை பதிவுதற்கும் அறிவிப்பத- ற்குமான தேவையினுடான சட்டப்படியல்ல- ாவிட்டாலும் வழக்கிலுள்ள தடை தவிர்ந்த வேறு நேரடி தடை இல்லை.	இல்லை	இல்லை
இல்லை	இல்லை	இல்லை	இல்லை

33. வேட்பாளர் ஒருவர் செலவிடக்கூடிய தொகையின் மீது எல்லைகள் உண்டா?	34. வேட்பாளர் ஒருவர் செலவிடக்கூடிய தொகையின்மீது எல்லைகள் உண்டாயின், அவ்வெல்லை யாது?
ஆம். தொகுதிச் செலவினங்களுக்கு பொருந்தும். அத்துடன், அவ் வேட்பாளர்கள் சார்பாக எந்தவொரு நபரினாலும் செய்யப்படும் தேர்தல் செலவினங்களையும் உள்ளடக்கும்.	ஒரு தொகுதியிலுள்ள வேட்பாளர் ஒருவருக்கு ஆகக்கூடியது Tk 1,5 மில்லியன் [I\$ 59,000] என்ற வீதத்தில். தேர்தல் செலவினங்கள் ஒரு தேர்தல் தொகுதியிலுள்ள வாக்காளர் தொகையின் மொத்த எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.
இல்லை	பொருந்தாது.

இந்தியா	இல்லை. அரசியல் கட்சிகளுக்கு செலவிடும் தொகை மீது எவ்வித எல்லையும் கிடையாது. எனினும், ஒரு கட்சியின் செலவுகள் வேட்பாளர் ஒருவருக்கு அல்லது வேட்பாளர்களுக்கு நேரடியாக பயனளிக்குமாயின், செலவிடப்படும் அத்தொகை, சம்பந்தப்பட்ட வேட்பாளர்களின் செலவிடும் எல்லைகளுக்கு நேரடியாக உட்படும்.	பொருந்தாது	
இந்தோனேசியா	இல்லை.	பொருந்தாது.	
நேபாளம்	ஆம்.விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ தேர்தல்கள் தொடர்பில் கட்சியின் செலவினத்திற்கு உச்சவரம்பு பொருந்தும்.	எல்லை EMB இனால் விதித்துரைக்கப்படும்.	
பாகிஸ்தான்	இல்லை.	பொருந்தாது.	
இலங்கை	இல்லை.	பொருந்தாது.	

<p>ஆம்.</p> <p>மக்களவைக்கும் ஒரு மாநிலத்தின் சட்டசபைக்குமான தேர்தல்களுக்குப் பொருந்தும்.</p>	<p>மத்திய அரசினால் தீர்மானிக்கப்படும்.</p> <p>இவ்வெல்லை தேர்தல் ஆணைக்குழுவுடன் கலந்தாலோசித்து மத்திய அரசினால் தீர்மானிக்கப்படும்.</p>
<p>இல்லை.</p>	<p>பொருந்தாது.</p>
<p>ஆம்.</p>	<p>எல்லை “தேர்தல் ஆணைக்குழுவினால் (EMB) விதித்துரைக்கப்பட்டவாறு அமைதல் வேண்டும்”.</p>
<p>ஆம்.</p>	<p>தேசிய பேரவைக்கான தேர்தலுக்கு: 1,500,000 ரூபா.[I\$ 51,000]. மாகாண பேரவையொன்றுக்கான தேர்தலுக்கு: 1,000,000 & gh [I\$ 34,000].</p>
<p>இல்லை.</p>	<p>பொருந்தாது</p>

அரசாங்க நிதியளிப்பு

நாடு	19. அரசியல் கட்சிகளுக்கு நேரடி அரசாங்க நிதியளிப்பிற்கான ஏற்பாடுகள் உண்டா?	
	பெறுமதி	கருத்துரை
பங்களாதேஷ்	இல்லை	
கம்போடியா	இல்லை.	அரசாங்க நிதி வழங்கப்பட முடியுமென்று சட்டம் கூறுகின்ற அதேவேளை, அத்தகைய நிதியளிப்பு வழங்கப்படும் என்ற ஏற்பாடு எதுவுமில்லை.
இந்தியா	இல்லை.	
இந்தோனேசியா	ஆம். கிரமமாக வழங்கப்படும் நிதியளிப்பு	அரசியல் கட்சிகளுக்கு வருடாந்த நிதியளிப்பு வழங்கப்படும்.
நேபாளம்	இல்லை	
பாகிஸ்தான்	இல்லை	

	20. அரசியல் கட்சிகளுக்கு நேரடி அரசாங்க நிதியளிப்பிற்கான ஏற்பாடுகள் உண்டாயின், அதற்கு தகுதி பெறுவதற்கான நிபந்தனை யாது?		21. அரசியல் கட்சிகளுக்கு நேரடி அரசாங்க நிதியளிப்பிற்கான ஏற்பாடுகள் உண்டாயின் ஒதுக்கீட்டை கணிப்பிடுவது எவ்வாறு?	
	பெறுமதி	கருத்துரை	பெறுமதி	கருத்துரை
	பொருந்தாது.	பொருந்தாது.	பொருந்தாது.	பொருந்தாது.
	பொருந்தாது.	அரசாங்க நிதி வழங்கப்பட முடியுமென்று சட்டம் கூறுகின்ற அதேவேளை, அத்தகைய நிதியளிப்பு வழங்கப்படும் என்ற ஏற்பாடு எதுவுமில்லை.	பொருந்தாது.	அரசாங்க நிதி வழங்கப்பட முடியுமென்று சட்டம் கூறுகின்ற அதேவேளை, அத்தகைய நிதியளிப்பு வழங்கப்படும் என்ற ஏற்பாடு எதுவுமில்லை.
	பொருந்தாது.	பொருந்தாது.	பொருந்தாது.	பொருந்தாது.
	தெரிவுசெய்யப்பட்ட அமைப்பில் பிரதிநிதித்துவம்.	தேசிய, மாகாண அல்லது பிராந்திய/மாநகர பிரதிநிதித்துவ சபைகளில் பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற கட்சிகளுக்கு மட்டும் நிதியளிப்பு கிடைக்கும்.	பெற்றுக் கொண்ட வாக்குகளின் விகிதாசாரத்திற்கேற்ப.	பெற்றுக்கொண்ட வாக்குகளின் விகிதாசாரத்திற்கேற்ப
	பொருந்தாது	பொருந்தாது	பொருந்தாது	பொருந்தாது
	பொருந்தாது		பொருந்தாது	

இலங்கை	ஆம், பிரசாரம் தொடர்- பாக		
--------	-----------------------------------	--	--

<p># முன்- னய தேர்- தலில் பெற்ற வாக்குகளின் பங்கிற்கேற்ப # விண்ணப்ப- த்தின்படி</p>	<p>இதற்கு முந்த- யிய தேர்தலில் தேர்தல் மாவ- ட்டமொன்றில் குறைந்தது 1% வாக்குக- ளையாவது பெற்றுக்கொ- ண்ட அரச- ியல் கட்சிகளு- க்குமட்டும் நிதி கிடைக்கும்.</p>	<p>பெற்றுக்கொண்ட வாக்குகளுக்கு ஒரு குறித்த வீதத்தில்.</p>	<p>இதற்கு முந்திய தேர்தலில் பெற்ற வாக்குகளுக்கு ஒரு குறித்த வீதத்தில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்</p>
--	--	---	---

பிரசார நிதியளிப்பு ஒழுங்குபடுத்தல் முறைமையொன்றை அறிமுகம் செய்தல் அடைய முனையும் இலக்குகளை அடையும் குறிக்கோளோடு சிறு விடயங்களிலும் கவனம் செலுத்தும். வெறுமனே வெளிநாட்டு முறைமையொன்றை அல்லது இந்த இலக்குகளின் அடிப்படையில் நன்கு ஆய்ந்தறியப்படாத ஒன்றை அறிமுகம் செய்வது தோல்வியைத் தழுவும். இந்நடைமுறைக்கு வழிகாட்டவேண்டிய பங்கீடுபாட்டாளருடனான விரிவான கலந்தாலோசனைகள் இதற்குத் தேவை. இந்தக் கலந்துரையாடல்கள் குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்டமைப்பை – தேர்தல் தொகுதி முறைமை மற்றும் கட்சிகளினதும் அதிகார உறவுகளினதும் தன்மை – கவனத்தில்கொள்ளவேண்டும். அரசியல் முறைமையில் நிலவும் அனைத்து தீமைகளுக்கும் இந்த முறைமை ஒரு தீர்வாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படவும் கூடாது என்பதோடு, அனைத்தையும் உள்ளடக்கும் ஒரு பதிலாகவும் அது இருக்க முடியாது. தேவைக்கு ஏற்ப இம் முறைமையை திருத்தியமைப்பதற்காக விருப்பத்திற்கு உட்பட்டு வெளிப்படுத்தலின் இன்றியமையாத காரணிகளுடன் தொடங்கி ஒழுங்குபடுத்தல் முறைகளை படிப்படியாக அறிமுகப்படுத்துவதும் தேவையாகலாம். அறிமுகப்படுத்தப்படக்கூடிய எந்தவொரு ஒழுங்குபடுத்தல் முறைமையும் வேட்பாளர்களினதும் அரசியல் கட்சிகளினதும் பிரசார பங்களிப்புகள், செலவினம், சொத்துக்கள் மற்றும் பொறுப்புக்கள் ஆகியவற்றின் வெளிப்படுத்தலை ஒரு பேரம்பேசலுக்கு இடமில்லாத ஆரம்ப நிலையாக உள்ளடக்க வேண்டும்.

வேறு ஒழுங்குபடுத்தல் முறைமைகளின் மத்தியிலிருந்து மேற்கொள்ளப்படும் தெரிவு இலங்கைக்கு மிகவும் பொருத்தமானதும் அமுல்படுத்தத்தக்கதுமான முறைமையொன்றை தீர்மானிக்குமுகமாக பங்கீடுபாட்டாளர்களுடனான கலந்தாலோசனைகளின் அடிப்படையில் கவனமாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஒழுங்குபடுத்தல் பொறிமுறையொன்று பேச்சு சுதந்திரத்தை தடுக்கலாகாது, அரசியலின் தேர்தல் தொகுதியின் ஈடுபாட்டை

குறைக்கவும் கூடாது என்பதே முக்கிய கரிசனையாகும். எனவே, அரசியல்வாதிகள், தமக்குக் கிடைக்கும் பணத்தை பொறுப்பான அரசியலில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் அதனை நியாயப்படுத்துவது இன்றியமையாததாகும். அறிமுகப்படுத்தப்படவிருக்கும் எந்தவொரு முறைமையும் ஒழுங்குபடுத்தல் முறைமைகள் எந்த கொள்கைகள் மற்றும் தேவைகளின் அடிப்படையில் வகுக்கப்படுகின்றனவோ அந்த கொள்கைகளையும் தேவைகளையும் கவனத்திற் கொள்ளும் ஒரு நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும்.